

श्रीगणेशाय नमः ।

यन्त्रराजो

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

श्रीसर्वज्ञपदाम्बुजं हृदि परामृश्य प्रभाव्य परं
श्रीमन्तं मदनाख्यसूरिसुगुरुं कल्याणकल्पद्रुमम् ।
रिकानां हितकाम्यया प्रकुरुने सद्यन्त्रराजागमं
गानाभेदयुतं चमत्कृतिकरं सूरिर्महेन्द्राभिधः ॥१॥

प्रणम्य सर्वज्ञपदारविन्दं सूरिर्महेन्द्रस्य पदाम्बुजं च ।
तमीति तद्गुम्फितयन्त्रराजग्रन्थस्य टीकां मलयेन्दुसूरिः ।
अथ प्रथमतः प्रतिचिकीर्षितस्य सकलगणितसारभूतस्य
यन्त्रराजग्रन्थस्य निरन्तरान्तरायनिर्वापणाय शिष्टाचारप-
रिपालनाय शिथ्यप्रतिशिथ्यपरम्परासुप्रचयगमनाय भक्तज-
नमनःसंकल्पकल्पद्रुमायमाणस्वाभीष्टदेवतागुरुनमस्कारपूर्व-

026925

inmandir@kobatirth.org

यन्त्रराजो

ततः स्वल्पं सारं विषदमिदमत्यन्तसुगमं
 त्रितन्वेऽहं शास्त्रं सहृदयहृदानन्दकृतये ॥ २ ॥
 कृत्वास्तथा बहुविधा यवनैः स्ववाण्यां
 यन्त्रागमा निजनिजप्रतिभाविशेषात् ।
 तान् वारिधीनिव विलोक्य मया सुधाव-
 त्तत्सारभूतमखिलं प्रणिगद्यतेऽत्र ॥ ३ ॥

स्पष्टार्थम् ।

अथ सूत्रकृदेव यन्त्रराजमहिमानमाचष्टे ।
 यथा भटः प्रौढरणोत्कटोऽपि
 शस्त्रैर्विमुक्तः परिभूतिमेति ।
 तद्वन्महाज्योतिषनिस्तुषोऽपि
 यन्त्रेण हीनो गणकस्तथैव ॥ ४ ॥

इदमपि स्पष्टार्थम् ।

अथ भुजकोट्योः क्रमोक्तमज्यानयनम् ।
 यत्स्याल्लवादाः कलिकादिकां त-

मयलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

३

॥२॥

अस्य व्याख्या भुजज्याकोटिज्यानयने भुजकोटिभागा-
नामधस्ताद्यदि कलादिकं भवति तदा तदतीतभाग्यान्त-
रखण्डकेन गुणितं च षष्ट्या हृतं लब्धं फले क्षिप्तं प्रत्येकं
क्रमोक्तमेव च भुजमौर्वी कोटिमौर्वी च स्यात् । अत्रोदाहर-
णम् । रवेः परमक्रान्तिभागाः २३ कलाः ३५ एषां भुजज्या-
नयनार्थमेत एव भुजांशाः कल्पिता राशिचयस्य भुज इति सं-
ज्ञा तत्रैको राशिः त्रिंशदंशाः एतेषां भुजज्यानयनं यथा क्रम-
ज्याकोष्ठकेषु त्रयोविंशत्यंशानामधस्तात्प्राप्तं फलं कलाः १४०६
विकलाः ३८ तदधोऽन्तरं ५७।३६ अनेनान्तरेण भुजभागा-
नामधःस्थिताः कलाः ३५ गुणिता जाता १८८५।१२६०

अधःस्तादस्य षष्ट्या भागे लब्धं उपरि क्षिप्तं जाता विकला
२०१६ एषां षष्ट्या भागे लब्धाः कलाः ३३ विकलाः ३६
पूर्वोक्ते १४०६।३८ एवरूपे योजिताः परमक्रान्तिभागानां
क्रमेण भुजज्या कलादिका १४४०।१५ अथ क्रमेण कोटि-
ज्यानयनम् । यथा रवेः परमक्रान्त्यंशा एव भुजभागाः २३
कलाः ३५ एते नवतेः शोध्यन्ते शेषांशाः ६६। कलाः १५ एते
कोटिभागा जाताः ततः क्रमज्याकोष्ठकेषु षट्षष्टिभागाना-
मधः प्राप्तं फलं कलाः ३२८८ विकलाः ४६ तदधोऽन्तरं २५।३
अनेनान्तरेण कोटिभागानामधःस्थिताः कलाः २५ गुणि-
ता जाताः ६२५।१५ अधोऽङ्गस्य षष्ट्या भागे लब्धमेकं तस्मिन्नु-
परि क्षिप्ते जाता विकलाः ६२६ एषां षष्ट्या भागे लब्धाः
कलाः १० विकलाः २६ एतदुपरितनाङ्गे ३२८८।४६ क्रमेण
क्षिप्ते जाता परमक्रान्तिकोटिभागानां कलादिका जीवा
३२६१ अथ पूर्वोक्त एव भुजभागाः २३।३५ ततः उक्तमज्या-

कोष्ठकेषु त्रयोविंशतिभागानामधः प्राप्तं फलं कलाः २८६
 विकलाः ११ तदधःस्थमन्तरं २५।३ अनेनाङ्गेन भुजभागाना-
 मधःस्थकला ३५ हन्यन्ते जाताः ८७५ अधोऽङ्गस्य १०५ षष्ट्या
 भागे लब्धमेकं १ उपरि क्षिप्ते जाता विकलाः ८७६ एतेषां
 षष्ट्या भागे लब्धाः कलाः १४ विकलाः ३६ एताः पूर्वोक्त-
 कोष्ठकाङ्क २८६।११ मध्ये योजनीयाः परमक्रान्तेरुत्तमज्या
 ३००।४७ कलादिका । अथोक्तमेण कोटिज्यानयनम् । पूर्वोक्ता
 एव कोटिभागाः ६६।२५ तत उत्तमज्याकोष्ठकेषु षट्षष्टि-
 भागानामधस्तत्प्राप्तं फलं कलाः २१३५ विकलाः ४५ तद-
 धोऽन्तरं ५७।३६ अनेन कोटिभागानामधःस्थिताः कला २५
 गुणिता जाताः । १४२५।८०० अधःस्थाङ्गस्य षष्टिभागे लब्धा-
 विकलाः १५ एतासां पूर्वराशिद्विपे जाता विकलाः १४४०
 एतासां षष्ट्या भागे लब्धाः कलाः २४ एताः पूर्वोक्तफलाङ्के
 २१३५४५ न्यस्यन्ते जाता परक्रान्तिकोटिभागानां कलादि-
 का उत्तमज्या २१५८।४५ एवं सर्वत्र क्रमोत्तमाभ्यां भुजज्या-
 कोटिज्यासाधनम् ।

अथ भुजज्याकोटिज्यातश्चापसाधनम् ।

गते फलाङ्के भुजकोटिमौर्वी-

स्तदूर्ध्वगाश्चापलवाः स्थिताङ्काः ।

षष्ट्या हतं चान्तरकोष्ठभक्तं

क्रमोत्क्रमाभ्यां तदधः कलादि ॥ ६ ॥

अत्र व्याख्या पूर्वं भुजज्याकोटिज्यासाधिता तस्याः प्रत्यक्षफ-

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

५

लज्याङ्गपातिते तदूर्ध्वकोष्ठाङ्गा धनुरंशा भवन्ति शेषं
षष्ट्या गुणितं तत्कोष्ठकाधःस्थितान्तराङ्गेन विभक्तं धनुरं-

क्रमज्याज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	१	२	३	४	५	६
क्रम- ज्या	६२ ५०	१२५ ३८	१८८ २५	२५१ ७	३१३ ४५	३७६ १८
अन्तरं	६२ ४८	६२ ४७	६२ ४३	६२ ३८	६२ ३३	६२ २६

क्रमज्याज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	७	८	९	१०	११	१२
क्रम- ज्या	४३८ ४४	५०१ १	५६३ १०	६२५ ८	६८६ ५५	७४८ २८
अन्तरं	६२ १७	६२ ८	६१ ५८	६१ ४७	६१ ३४	६१ २०

ॐ

યન્ત્રરાજી

ક્રમજ્ઞાનાર્થ સારણી ।

ભાગા:	૧૨	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯
ક્રમ- જ્યા	૮૦૮ ૪૮	૮૭૦ ૫૫	૯૩૧ ૪૫	૯૯૨ ૧૮	૧૦૫૨ ૩૨	૧૧૧૨ ૨૮	૧૧૭૨ ૩
અન્તરં	૬૧ ૬	૬૦ ૫૦	૬૦ ૩૪	૬૦ ૧૪	૫૮ ૫૬	૫૮ ૩૫	૫૮ ૧૩

ક્રમજ્ઞાનાર્થ સારણી ।

ભાગા:	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬
ક્રમ- જ્યા	૧૨૩૧ ૧૬	૧૨૮૦ ૮	૧૩૪૦ ૩૬	૧૪૦૬ ૩૮	૧૪૬૪ ૧૫	૧૫૨૧ ૨૬	૧૫૭૮ ૮
અન્તરં	૫૮ ૫૨	૫૮ ૨૯	૫૮ ૩	૫૭ ૩૬	૫૭ ૧૧	૫૬ ૪૨	૫૬ ૧૪

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

७

क्रमज्याज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३
क्रमज्याः	१६३४	१६८०	१७४५	१८००	१८५४	१९०७	१९६०
अन्तरम्	२२	६	८	०	८	४३	४२
	५५	५५	५४	५४	५३	५२	५२
	४४	१३	४१	८	३५	५८	२४

क्रमज्याज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०
क्रमज्याः	२०१३	२०६४	२११६	२१६६	२२१६	२२६५	२३१४
अन्तरम्	६	५२	१	३२	२३	३३	२
	५१	५१	५०	४८	४८	४८	४७
	४६	८	३१	५१	१०	२८	४७

५

यन्त्रराजो

क्रमज्याज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७
क्रमज्याः	२३६१ ४८	२४०८ ५२	२४५५ ११	२५०० ४६	२५४५ ३५	२५८८ ३७	२६३२ ५२
अन्तरम्	४७ ३	४६ १८	४५ ३५	४४ २८	४४ २	४३ १५	४२ २७

क्रमज्याज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४
क्रमज्याः	२६७५ १८	२७१६ ५७	२७५७ ४५	२७९७ ४३	२८३६ ५०	२८७५ ५	२९१२ २७
अन्तरम्	४१ ३८	४० ४८	३९ ५८	३८ ७	३८ १५	३७ २२	३६ २८

٤

भागः	प्रश्न	प्रश्न	प्रश्न	प्रश्न	प्रश्न	प्रश्न	प्रश्न
क्रम	२८४८	२८८४	२८८४	२८८४	२८८४	२८८४	२८८४
ज्या	५७	५७	५७	५७	५७	५७	५७
अन्तरं	३५	३५	३५	३५	३५	३५	३५

भागः	ई२	ई३	ई४	ई५	ई६	ई७	ई८
क्रम-	३१७८	३२०७	३२३५	३२६२	३२८८	३३१३	३३३७
ज्या	३७	३७	४०	४२	४६	४८	५२
अन्तरं	२८	२८	२७	२६	२५	२४	२३
	०	३	२	४	५	५	५

૧૦

ચન્દ્રરાજા

ક્રમજ્યાજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૬૯	૭૦	૭૧	૭૨	૭૩	૭૪	૭૫
ક્રમ- જ્યા	૩૩૬૦ ૫૩	૩૬૮૨ ૫૪	૩૪૦૩ ૫૨	૩૪૨૩ ૪૮	૩૪૪૨ ૪૨	૩૪૬૦ ૩૩	૩૪૭૭ ૨૦
અન્તર	૨૨ ૧	૨૦ ૫૮	૧૯ ૫૬	૧૮ ૫૪	૧૭ ૫૧	૧૬ ૪૭	૧૫ ૪૪

ક્રમજ્યાજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૭૬	૭૭	૭૮	૭૯	૮૦	૮૧	૮૨
ક્રમ- જ્યા	૩૪૮૩ ૪	૩૫૦૭ ૪૪	૩૫૨૧ ૨૦	૩૫૩૩ ૧૧	૩૫૪૫ ૧૯	૩૫૫૫ ૪૧	૩૫૬૪ ૫૮
અન્તર	૧૪ ૪૦	૧૩ ૬૬	૧૨ ૪૧	૧૧ ૨૮	૧૦ ૧૨	૯ ૧૦	૮ ૧૨

મલયેન્દુસૂરિક્તતટીકાસહિતઃ ।

૧૧

ક્રમજ્ઞાનાર્થ સારણી ।

ભાગા:	૮૩	૮૪	૮૫	૮૬	૮૭	૮૮	૮૯	૯૦
ક્રમ- જ્ઞા	૩૫૭૩	૨૫૮૦	૩૫૮૬	૩૫૮૧	૩૫૮૫	૩૫૮૭	૩૫૮૮	૩૬૦૦
	૧૦	૫૬	૮	૧૪	૪	૪૮	૨૭	૦
અન્તરં	૭	૫	૪	૩	૨	૧	૦	૦
	૪૬	૨૩	૫૫	૫૦	૪૪	૩૮	૩૩	૦

અયોક્તમજ્ઞાનાર્થ સારણી ।

ભાગા:	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭
ઉક્તમ- જ્ઞા:	૦	૨	૪	૮	૧૩	૧૮	૨૬
	૩૩	૧૨	૫૬	૪૬	૪૧	૪	૫૦
અન્તરં	૧	૨	૩	૪	૫	૭	૮
	૩૮	૪	૫૦	૫૫	૨૩	૪૬	૧૨

૧૨

યન્ત્રરાજો

ઉક્તમજ્યાગ્નાર્થ સારણી ।

ભાગા:	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
ઉક્તમ- જ્યા:	૩૫ ૨	૪૪ ૯	૫૪ ૪૧	૬૬ ૯	૭૮ ૪૦	૯૨ ૧૬	૧૦૬ ૫૬
અન્તરં	૯ ૧૭	૧૦ ૨૨	૧૧ ૨૮	૧૨ ૩૧	૧૩ ૩૬	૧૪ ૪૦	૧૫ ૪૪

ઉક્તમજ્યાગ્નાર્થ સારણી ।

ભાગા:	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧
ઉક્તમ- જ્યા:	૧૨૨ ૪૦	૧૩૯ ૨૭	૧૫૭ ૧૮	૧૭૬ ૧૨	૧૯૬ ૮	૨૧૭ ૬	૨૩૯ ૭
અન્તરં	૧૬ ૪૭	૧૭ ૫૧	૧૮ ૫૪	૧૯ ૫૬	૨૦ ૫૮	૨૨ ૬૧	૨૩ ૬૪

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

२३

उक्तमज्याप्रानार्थे सारणी ।

भागाः	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८
उक्तम- ज्याः	२६२ ८	२८६ ११	३११ १४	३३७ १८	३६४ २०	३८२ २३	४२१ २३
अन्तरं	२४ ३	२५ ३	२६ ४	२७ २	२८ ३	२८ ०	३८ ४८

उक्तमज्याप्रानार्थे सारणी ।

भागाः	२८	३०	३१	३२	३३	३४	३५
उक्तम- ज्याः	४५१ २२	४८२ १८	५१४ १२	५४७ २	५८० ४७	६१५ २८	६५१ ४
अन्तरं	३० ५७	३१ ५३	३२ ५०	३२ ४५	३४ ४१	३५ ३६	३६ २८

૧૪

યન્ત્રરાજી

ઉક્તમજ્યાજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨
ઉક્તમજ્યા:	૬૮૭	૭૨૪	૭૬૩	૮૦૨	૮૪૨	૮૮૩	૯૨૪
અન્તરમ્	૩૬	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩
	૨૨	૨૫	૨૮	૩૧	૩૪	૩૭	૪૦

ઉક્તમજ્યાજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮	૪૯
ઉક્તમજ્યા:	૯૬૭	૧૦૧૦	૧૦૫૪	૧૦૯૮	૧૧૪૪	૧૧૮૧	૧૨૨૮
અન્તરમ્	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮	૪૯
	૮	૨૩	૨૫	૨૮	૩૧	૩૪	૩૭

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१५

उक्तमज्जाज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	५०	५१	५२	५३	४५	५५	५६
उक्तमज्जाः	१२८५	१२३४	१२८३	१४३३	१४८३	१५३५	१५८६
	५८	२७	३७	२८	५८	८	४५
अन्तरं	४८	४८	४८	५०	५१	५१	५२
	२८	१०	५१	३१	८	४६	२४

उक्तमज्जाज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३
उक्तमज्जाः	१६३८	१६८२	१७४५	१८००	१८५४	१८०८	१८६५
	१८	१७	५३	•	४१	५४	३८
अन्तरं	५२	५३	५४	४५	५५	५५	५६
	५८	३५	८	४१	१३	४४	१३

૧૬

ચન્દ્રરાજો

સક્તમજ્યાજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૬૪	૬૫	૬૬	૬૭	૬૮	૬૯	૭૦
સક્તમજ્યા:	૨૦૨૧	૨૦૭૮	૨૧૨૫	૨૧૮૩	૨૨૫૧	૨૩૦૮	૨૩૬૮
અન્તરમ્	૫૨	૩૪	૪૫	૨૧	૨૪	૫૨	૪૪
	૫૬	૫૭	૫૭	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮
	૪૨	૧૧	૬૬	૩	૨૮	૫૨	૧૩

સક્તમજ્યાજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૭૧	૭૨	૭૩	૭૪	૭૫	૭૬	૭૭
સક્તમજ્યા:	૨૪૨૭	૨૪૮૭	૨૫૪૭	૨૬૦૭	૨૬૬૮	૨૭૨૮	૨૭૮૦
અન્તરમ્	૫૭	૩૨	૨૮	૪૨	૧૫	૫	૧૧
	૫૮	૫૮	૬૦	૬૦	૬૦	૬૧	૬૧
	૩૫	૫૬	૧૪	૩૩	૫૦	૬	૨૦

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१७

उक्तमज्जाशानार्थं सारणी ।

भागाः	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४
उक्तमज्जाः	२८५१	२८१३	२८७४	३०३६	३०८८	३१६१	३२२३
	३१	५	५२	५०	५८	१४	४२
अन्तरम्	६१	६१	६१	६२	६२	६२	६२
	३४	४७	५८	८	१७	२६	३३

उक्तमज्जाशानार्थं सारणी ।

भागाः	८५	८६	८७	८८	८९	९०
उक्तमज्जाः	३२८६	३०४८	३४११	३४७४	३५३७	३६००
	१५	५३	३५	२२	१०	०
अन्तरम्	६२	६२	६२	६२	६२	६२
	३८	४२	४७	४८	५०	५०

१८

यन्त्रराजो

शानामधस्ताद्व्यस्तं कलादिकं भवति १४४० । २५ अस्या मध्ये
त्रयोविंशतितमकोष्ठकाधः स्थितक्रमज्याकोष्ठकाङ्काः १४०६ ।
३८ पात्यन्ते शेषं ३३ । ४६ षड्या गुणिते जाताः २०२६ एते
अधः कोष्ठकान्तराङ्केन ५७३६ विभज्यन्ते लब्धं कलाः ३५
एवं भुजज्यातो धनुरंशाः २३ । ३५ सपन्ना एव भुजज्यातः
कोटिज्यातश्च क्रमोक्तमाभ्यां चापसाधन कार्यम् ।

अथ प्रतिभागं राशित्रयस्य क्रान्तयः सान्तरा लिख्यन्ते
तद्यथा

क्रान्तिज्ञानार्थं सारणी ।

भुजभागाः	०	१	२	३
क्रान्ति-	•	२४	४८	७२
कलाः	•	•	०	५८
अन्तरं	२४	•	२३	५८

क्रान्तिज्ञानार्थं सारणी ।

भुजभागाः	४	५	६	७
क्रान्ति-	८५	११८	१४३	१६७
कलाः	५७	५४	४८	४०
अन्तरं	२३	२३	३३	५०

मलयेन्दुसूत्रिकतटीकासहितः ।

१८

क्रान्तिप्रानार्थे सारणी ।

सुखभागाः	८	८	१०	११	१२	१३	१४
क्रान्ति	१८१	२१५	२३८	२६२	२८६	३०८	३३३
कलाः	३०	१८	२	४२	१७	४८	१६
अक्षरं	२३	२३	२३	२३	२३	२३	२३
	४८	४४	४०	३५	३१	२८	२१

क्रान्तिप्रानार्थे सारणी ।

सुखभागाः	१५	१६	१७	१८	१८	२०	२१
क्रान्ति	३५६	३७८	४०३	४२६	४४८	४७१	४८४
कलाः	२७	५३	२	५	२	५३	३६
अक्षरं	२३	२३	२३	२२	२२	२२	२२
	१६	८	३	५७	५१	४३	५३

૨૦

યન્ત્રરાજો

ક્રાન્તિજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

મુજભાગા:	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮
ક્રાન્તિ- કલા:	૫૧૭	૫૨૮	૫૬૧	૫૮૪	૬૦૬	૬૨૭	૬૪૮
અન્તરં	૧૧	૩૬	૫૫	૪	૩	૫૪	૩૩
	૨૨	૨૨	૨૨	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
	૨૫	૧૮	૮	૫૮	૫૧	૩૮	૩૦

ક્રાન્તિજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

મુજભાગા:	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫
ક્રાન્તિ- કલા:	૬૭૧	૬૮૨	૭૧૩	૭૩૫	૭૫૫	૭૭૫	૭૯૫
અન્તરં	૩	૨૨	૨૮	૨૫	૮	૪૦	૫૮
	૨૧	૨૧	૨૦	૨૦	૨૦	૨૦	૨૦
	૧૮	૬	૫૭	૪૪	૩૧	૧૮	૫

मलयन्दुसूरिकतटीकासहितः ।

२१

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२
क्रान्ति- कलाः	८१६ ४	८३५ ५५	८५५ ३८	८७४ ५८	८९४ ६	९१३ ४१	९३१ ४४
अन्तरम्	१८ ५१	१८ ४४	१८ २०	१८ ७	१८ ५५	१८ ४३	१८ १८

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९
क्रान्ति- कलाः	९५० ०	९६८ ८	९८६ १	१००३ ३४	१०२० ४८	१०३७ ४८	१०५४ २८
अन्तरम्	१८ ७	१७ ५२	१७ ३३	१७ १४	१७ १	१६ ४०	१६ २१

२२

यन्त्रराजो

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६
क्रान्ति- कलाः	१०७० ५०	१०८६ ५३	११०२ ३८	१११८ २	११३३ ६	११४७ ५०	११६३ १५
अन्तरम्	१६ ३	१५ ४५	१५ २४	१५ ४	१४ ४४	१४ २५	१४ ४

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३
क्रान्ति- कलाः	११७६ १८	११८० ०	१२०३ २०	१२१६ २०	१२२८ ५७	१२४१ ११	१२५३ १
अन्तरम्	१३ ४१	१३ २०	१३ ०	१२ ३७	१२ १४	११ ५०	११ २८

मलयेन्दुसूरिकतटीकासहितः ।

२३

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	६४	६५	६६	६७	६८	७०
क्रान्ति- कलाः	१२६४ २८	१२७५ ३५	१२८६ १०	१२८६ ३४	१३०६ २७	१३१५ ५८
अन्तरम्	११ ६	१० ३५	१० २४	८ ५३	८ ५	८ ३८

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८
क्रान्ति- कलाः	१३३३ ३७	१३४१ ५३	१३४८ ५२	१३५७ १५	१३६४ १	१३७० ३२	१३७६ ३५	१३८२ १४
अन्तरम्	८ १६	७ ४८	७ २३	६ ५६	६ ३१	६ ३	५ ३८	५ १३

२४

यन्त्रराजो

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	७८	८०	८१	८२	८३	८४
क्रान्ति- कलाः	१३८७ २०	१३८२ १४	१३८६ ३२	१४०० २५	१४०३ ५०	१४०६ ४६
अन्तरम्	४ ४७	४ १८	३ ५३	३ २५	२ ५६	२ ३२

क्रान्तिज्ञानार्थ सारणी ।

भुजभागाः	८५	८६	८७	८८	८९	९०
क्रान्ति- कलाः	१४०८ १८	१४११ २२	१४१२ ५८	१४१४ ५	१४१४ ४७	१४१५ ०
अन्तरम्	२ ४	१ ३६	१ ७	० ४२	० १३	० ०

इति क्रान्तिकोष्ठकाः समाप्ताः

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

२५

अथ क्रान्त्यानयनम् ।

लवादधश्चत्कलिकादिकं स्या-

दतीतभोग्यान्तरताडितं तत् ।

षष्ठ्या हृतं भुक्तफलेन युक्तं

यन्त्रे स्फुटाः क्रान्तिलवा भवन्ति ॥ ७ ॥

अथ व्याख्या लवानां भुजांशानामधस्ताद्यदि कलादिकं फलं भवति तदा तदतीतभोग्यान्तराङ्कताडितं षष्ठ्या भक्तं भुक्तफले युक्तं च यन्त्रे स्फुटाः क्रान्तिलवा भवन्ति । अत्रोदाहरणम् । भुजांशाः १०।३० ततः क्रान्तिकलाकोष्ठकेषु दशांशानामधः प्राप्तं फलं कलादि २३८।२ तदधोऽन्तरं २३।४० अनेनान्तरेण पूर्वीक्ता त्रिंशद्भुक्ते जाताः ६८०।१२०० अधोऽङ्गस्य षष्ठ्या भागे लब्धं २० ते उपरि क्षिप्यन्ते जाता विकलाः ७१० आमा षष्ठ्या भागे लब्धं कलाः ११ विकलाः ५० एतद्भुक्तफले २३८।२ नियुक्तं क्रान्तिकलाः सम्पन्नाः २५०।५२ एवं सर्वत्र यदि लवानामधः कलादिकं भवति तत्रेयं प्रक्रिया । भुजांशाः ८० तेषामधः प्राप्तं कलादि १४१५ एता एव नवतिभागात्मकस्य राशित्रयस्य परमक्रान्तिकला भवन्ति । आमासमेव क्रान्तिकलानां षष्ठ्या भागे लब्धाः परमक्रान्त्यङ्गाः २२ कलाः ३५ एवमन्यात्रापि क्रान्तिसाधनं कार्यम् ।

२६

यन्त्रराजो

अथ प्रत्यंशराशिषट्कं स्वस्वाहीरात्रप्रमाणोत्पादनम् ।

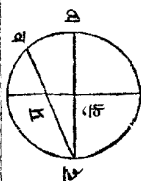
* भुजांशकानां विपरीतमौर्वी

मेषप्रमाणेन हता हता च ।

भुजज्याया तत्क्रमया ततो य-

स्त्रब्धं फलं तच्छकलं दिनस्य ॥ ८ ॥

* अत्रोपपत्तिः । आचार्येण दक्षिणध्रुवं दृष्टिचिन्हं प्रकल्प्य तस्मान्नोलीपरिगतस्य कस्यापि वृत्तस्यावलोकनेन विषुववृत्तधरातले यादृगाकृतिस्तत्ताधनार्थं प्रथमं गोलपृष्ठस्थस्य कस्यापि विन्दोरूपं विषुववृत्तधरातले तद्वृष्टिचिन्हाद्विषुववृत्तकेन्द्राद्यावतान्तरेण दृश्यन्ते तदन्तरं प्रसाध्य द्युज्याखण्डाख्यं कृतं । यथा गोलपृष्ठे कोपि व विन्दुरस्योपरि सवदध्रुवप्रोतं कर्त्तव्यं उ, उत्तर ध्रुवं, द, दक्षिणध्रुवं के विषुववृत्तकेन्द्रं केग विषुववृत्तव्यासार्थं प्र विन्दोः प्रतिविम्बं विषुववृत्त-

धरातले च प्रकल्प्यं । तदा केदप्र = $\frac{1}{2}$ उवचाप

तथा केप्र = स्य $\frac{1}{2}$ उव = $\frac{1}{2}$ त्रि.ज्या $\frac{1}{2}$ उव
कोज्या $\frac{1}{2}$ उव

त्रि.ज्या $\frac{2}{2}$ उव

२ त्रि.ज्या $\frac{2}{2}$ उव

ज्या $\frac{1}{2}$ उव. कोज्या $\frac{1}{2}$ उव

२ ज्या $\frac{1}{2}$ उव. कोज्या $\frac{1}{2}$ उव

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

२७

व्याख्या भुजभागानां या विपरीतमौर्वी उक्तमज्या सा
 मेषप्रमाणेन १८।३८ गुणयित्वा भुजक्रमज्यया भाज्या तत-
 स्तस्मान्नख्यं फलं तद्दिनस्य खण्डं भवति । अत्रोदाहरणम् ।
 यथा प्रथमांशस्य भुजलवाः १।०।० एषामुक्तमज्या ०।३३ इयं मे-
 षप्रमाणेन १८।३८ एकरूपेण गुण्यते जाता ०।६२७।१२५४
 अधःस्थाङ्कस्य षष्ठ्या भागे लब्धाः २० शेषं ५४ लब्धाङ्काः २०
 उपरितनाङ्क ६२७ एवं रूपे याजिताः ६४७ एषामपि षष्ठ्या
 भागे लब्धं १० उपरितनगून्यस्थाने स्थाप्यन्ते जाताः क्रमे-
 ण कलादयः १०।४७।५४ ततोऽस्या भुजक्रमज्यया ६२।५०
 भजनार्थं दशषष्ठ्या ६० गुण्यन्ते तन्मये ४७ क्षिप्यन्ते ६४७।५४
 एवं भुजक्रमज्याङ्केऽपि ६२ षष्ठ्या गुणिते पञ्चाशन्मिलिते
 जाता ३७७० एभिः पूर्वाङ्कस्य भागे लब्धं भागाद्य ०।१०
 एवमेतत् प्रथमांशस्य द्युज्याफलं शकलमुच्यते एवं नवत्यंशान्
 यषिद् द्युज्याखण्डान्युत्पाद्यानि ।

त्रि.उज्याउव

ज्याउव

अथात्र यदि उव = ८० तदा केप्र = त्रि, अतः

त्रिज्यामानसमं मेषादिमानं तन्मात्रमिष्टं चेत्कल्यते तदा-
 नुपाता यदि त्रिज्यया पूर्वसाधितं केप्रमानं तदा मेषप्रमाणे-

नाभीष्टेन किं जातं केप्र = $\frac{\text{मेषा.उज्याउव}}{\text{ज्याउव}}$ अत उपपन्नं सू-

लोक्तम् । नवत्यधिकानामुक्तमज्यां ज्यामित्या प्रसाध्याग्रिम-
 श्लोकोपपत्तिर्ज्ञेया ।

२८

यन्त्रराजो

अथ नवत्यधिकांशेषु द्युज्याखण्डीत्पादनम् ।

प्रवर्द्धमाने नवतेरयांशे

कोटिक्रमज्यान्तिमया ३६०० तु युक्ता ।

तुलाजमानेन इता विभक्ता

क्रमज्याया बाहुज्या लवादि ॥ ८ ॥

व्याख्या नवतेरुपरि अशीत्यधिकशतपर्यन्तं १८० यद्यं-
ग्रहदिर्भवति तदा कोटिक्रमज्याया सहितायाः त्रिज्यायाः
तुलाजयोर्मानेन गुणिताया भुजक्रमज्याया भक्ताया लब्धं
फलं लवादि नवत्यधिकांशानां द्युज्याखण्डं भवति । अत्रो-
दाहरणम् । यथा राश्यादिकेन्द्रं ३११०० केन्द्राङ्गजानयनं
यथा पात्रितयादविकल्पमधिकं केन्द्रं विशोधयेत् षड्भ्यः ।
षडधिकमूनं षड्भिर्नवाधिकं शोधयेच्चक्रात् ॥

अस्य व्याख्या राशिषिकस्य केन्द्रमिति संज्ञा तच्च केन्द्रं
पात्रितयात् आराशिचयादविकल्पं तस्मान्न किञ्चित्पात्य-
मित्यर्थः । तत्र केन्द्रमेव भुजः । अधिकं तत् षड्भास्त्रीधयेत्
षडधिकं षड्भिर्नवाधिकं केन्द्रं चक्रात् द्वादशा-
ङ्गिशोधयेत् सर्वत्रापि शेषांशको भुजः । अत्र अधिकं केन्द्र-
मस्ति इति षड्भ्यः पूर्वोक्तकेन्द्राङ्गः शोधयेत् शेषं भुजः ३२८१० ।
अतः कोटिरानीयते राशिचयादस्मिन् भुजे पात्रिते शेषं

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

२८

कोटिः ॥०॥१॥०॥ अस्याः कोटिः क्रमज्या ६२°५० अन्तिमज्या
३६०० सहिता ३६६२।५० मेघतुलामानेन १८।३८ गोमू-
त्रिकया गुणिता जातो राशिः ६८५७८।८५०।१३८१५६।१८००
अधःस्थाङ्गस्य षष्ठ्या भागे लब्ध ३१ एते ८५० मध्ये
क्षिप्यन्ते जाता ८८१। एते १३८१५६ मध्ये क्षिप्यन्ते जाताः
१४०।१३३७४० एवामपि षष्ठ्या भागे लब्धाः २३३५ शेषं
३७४० लब्धा उपर्यङ्गे ६८।५७८ चेष्ट्या जाताः ७१८१३।३७४०
एतेभ्यो भुजभागानां ८८ क्रमज्यया ३५८८।२७ भागे लब्ध
एकनवत्यंशानां लवाद्यं द्युज्याखण्डं १८।५८ ।

अथ द्युज्याफलानामुपयोगमाह ।

इदं भवक्रार्धभवांशकानां

द्युज्याफलं स्पष्टतरं यदुक्तम् ।

अष्टांशकेभ्यः सुधिया तदङ्गं

केन्द्रं तथा व्यासविधौ विधेयम् ॥ १ ॥

व्याख्या भवक्रार्धभवानामग्नीत्यधिकशतमितानां भागा-
नां स्पष्टतरं द्युज्याफलमुक्तं अष्टांशकेभ्यः केन्द्रं व्यासोत्पादनार्थं
सुधिया तस्य द्युज्याफलस्याङ्गं करणीयम् । एतद्भागाद्यं द्युज्या-
फलं सौम्यध्रुवादेकांशतः प्रत्यंशं यास्यध्रुवाभिमुखं अग्नीत्य-
धिकभागपर्यन्तं ज्ञातव्यम् । एतदुन्नतवलयोत्पादने दर्शयिष्ये
अथ प्रत्यंशराशिषट्कस्य द्युज्याफलकोष्ठकाः सान्तरा निस्थन्ते

२०

यन्त्रराजो

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	१	२	३	४	५	६	७
द्युज्या- फलं	०	०	०	०	०	१	१
	१०	२०	३०	४१	५२	२	१२
अन्तरम्	०	०	०	०	०	०	०
	१०	१०	११	११	१०	१०	१०

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	८	९	१०	११	१२	१३	१४
द्युज्या- फलं	१	१	१	१	२	२	२
	२२	३३	४३	५४	६	१४	२३
अन्तरम्	०	०	०	०	०	०	०
	११	१०	११	१०	१०	११	१०

सप्तमोऽध्यायः रिक्तटीकासहितः ।

२१

द्युज्याखण्डज्ञानार्थः सारणी ।

भागाः	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१
द्युज्या- फलं	२ ३५	२ ४६	२ ५६	३ ७	३ १७	३ २८	३ ३८
अन्तरम्	० ११	० १०	० ११	० १०	० ११	० १०	० ११

द्युज्याखण्डज्ञानार्थः सारणी ।

भागाः	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८
द्युज्या- फलं	३ ४८	४ ०	४ १०	४ २१	४ ३२	४ ४३	४ ५४
अन्तरम्	० ११	० १०	० ११	० ११	० ११	० ११	० ११

૨૨

ચન્દ્રરાજો

દુજ્યાસુલ્લઘ્નનાથે સારણી ।

ભાગા:	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫
દુજ્યા- ફલં	૫	૫	૫	૫	૫	૬	૬
અન્તરમ્	૫	૧૬	૨૭	૩૮	૪૯	૦	૧૨
	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦
	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૨	૧૧

દુજ્યાસુલ્લઘ્નનાથે સારણી ।

ભાગા:	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨
દુજ્યા- ફલં	૬	૬	૬	૬	૭	૭	૭
અન્તરમ્	૨૩	૩૪	૪૬	૫૭	૬૮	૭૯	૯૦
	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦
	૧૧	૧૨	૧૧	૧૨	૧૨	૧૨	૧૧

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

३३

दुज्याखण्डप्रानार्थे सारणी ।

भागाः	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९
दुज्या- फलं	७	७	८	८	८	८	८
अन्तरम्	४४	५६	८	२०	३२	४४	५७
	०	०	०	०	०	०	०
	१२	१२	१२	१२	१२	१२	१३

दुज्याखण्डप्रानार्थे सारणी ।

भागाः	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६
दुज्या- फलं	८	८	८	८	१०	१०	१०
अन्तरम्	१०	२२	३५	४८	१	१४	२७
	०	०	०	०	०	०	०
	१३	१३	१३	१३	१३	१३	१३

૩૪

યન્ત્રરાજો

દુજ્યાલુગ્ધજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૫૭	૫૮	૫૯	૬૦	૬૧	૬૨	૬૩
દુજ્યા- ફલં	૧૦ ૪૦	૧૦ ૫૩	૧૧ ૬	૧૧ ૨૦	૧૧ ૩૪	૧૧ ૪૮	૧૨ ૨
અન્તરમ્	૦ ૧૩	૦ ૧૩	૦ ૧૪	૦ ૧૪	૦ ૧૪	૦ ૧૪	૦ ૧૪

દુજ્યાલુગ્ધજ્ઞાનાર્થે સારણી ।

ભાગા:	૬૪	૬૫	૬૬	૬૭	૬૮	૬૯	૭૦
દુજ્યા- ફલં	૧૨ ૧૬	૧૨ ૩૧	૧૨ ૪૬	૧૩ ૧	૧૩ ૧૬	૧૩ ૩૧	૧૩ ૪૬
અન્તરમ્	૦ ૧૫	૦ ૧૫	૦ ૧૫	૦ ૧૫	૦ ૧૫	૦ ૧૫	૦ ૧૫

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

३५

द्युज्याखण्डज्ञानार्थ सारणी ।

भागाः	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७
द्युज्या- फलं	१४	१४	१४	१४	१५	१५	१५
	१	२६	३२	४८	४	२१	३८
अन्तरम्	०	०	०	०	०	०	०
	१५	१६	१६	१६	१७	१७	१७

द्युज्याखण्डज्ञानार्थ सारणी ।

भागाः	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४
द्युज्या- फलं	१५	१६	१६	१६	१७	१७	१७
	५५	१२	२८	४६	४	२२	४१
अन्तरम्	०	०	०	०	०	०	०
	१७	१७	१७	१८	१८	१८	१८

२६

यन्त्रराजो

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१
द्युज्या- फलं	१८	१८	१८	१८	१८	१८	२०
अन्तरम्	०	०	०	०	०	०	०
	१८	२०	२०	२०	२०	२१	२१

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८
द्युज्या- फलं	२०	२०	२१	२१	२१	२२	२२
अन्तरम्	०	०	०	०	०	०	०
	२१	२२	२२	२३	२३	२३	२४

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

३७

द्युज्याखण्डज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	८८	१००	१०१	१०२	१०३	१०४	१०५
द्युज्या- फलं	२३ ०	२३ २५	२३ ५०	२४ १६	२४ ४३	२५ १०	२५ ३७
अन्तरम्	० २४	० २५	० २६	० २६	० २७	० २७	० २८

द्युज्याखण्डज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	१०६	१०७	१०८	१०९	११०	१११	११२
द्युज्या- फलं	२६ ५	२६ ३४	२७ ३	२७ ३३	२८ ३	२८ ३४	२८ ७
अन्तरम्	० २८	० २८	० ३०	० ३०	० ३१	० ३३	० ३४

३८

यन्त्रराजो

द्युज्याखण्डज्ञानार्थ सारणी ।

भागाः	११३	११४	११५	११६	११७	११८	११९
द्युज्या- फलं	२८ ४१	३० १५	३० ५०	३१ २७	३२ ४	३२ ४२	३३ २१
अन्तरम्	० ३४	० ३५	० ३७	० ३७	० ३८	० ३९	० ४१

द्युज्याखण्डज्ञानार्थ सारणी ।

भागाः	१२०	१२१	१२२	१२३	१२४	१२५	१२६
द्युज्या- फलं	३४ २	३४ ४४	३५ २७	३६ ११	३६ ५७	३७ ४५	३८ ३४
अन्तरम्	० ४२	० ४३	० ४४	० ४६	० ४८	० ४९	० ५१

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

३८

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	१२७	१२८	१२९	१३०	१३१	१३२	१३३
द्युज्या- फलं	३८ २५	४० १७	४१ ११	४२ ८	४३ ५	४४ ८	४५ १२
अन्तरम्	० ५२	० ५४	० ५७	० ५७	० ३	१ ४	१ ६

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	१३४	१३५	१३६	१३७	१३८	१३९	१४०
द्युज्या- फलं	४६ १८	४७ २६	४८ ३८	४८ ५३	५१ ११	५२ ३३	५३ ५८
अन्तरम्	१ ८	१ १२	१ १५	१ ४८	१ २२	१ २६	१ २८

४०

यन्त्रराजो

द्युज्याखण्डज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	१४१	१४२	१४३	१४४	१४५	१४६	१४७
द्युज्या- फलं	५५ २८	५७ २	५८ ४४	६० २८	६२ १८	६४ १७	६६ २०
अन्तरम्	१ ३४	१ ४२	१ ४४	१ ५१	१ ५८	२ ३	२ १२

द्युज्याखण्डज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	१४८	१४९	१५०	१५१	१५२	१५३	१५४
द्युज्या- फलं	६८ ३२	७० ५०	७३ २०	७५ ५८	७८ ४८	८१ ५१	८५ ७
अन्तरम्	२ १८	३०	२ ३८	२ ५०	३ ५२	३ १६	३ ३१

मलयेन्दुसूरिकतटीकासहितः ।

४१

द्युज्याखण्डज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	१५५	१५६	१५७	१५८	१५९	१६०	१६१
द्युज्या-	८८	८२	८६	१०१	१०५	१११	११७
फलं	३८	२७	३५	६	५७	२७	२६
अन्तरम्	३	४	४	४	५	५	६
	४८	८	३१	५१	३०	५८	३८

द्युज्याखण्डज्ञानार्थे सारणी ।

भागाः	१६२	१६३	१६४	१६५	१६६	१६७	१६८
द्युज्या-	१२४	१३१	१३८	१४८	१६०	१७२	१८६
फलं	४	२८	५०	१५	२	२८	५८
अन्तरम्	७	८	८	१०	१२	१४	१७
	२५	२१	२५	४७	२६	३०	५

४२

यन्त्रराजी

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	१६८	१७०	१७१	१७२	१७३	१७४
द्युज्या- फलं	२०४ ३	२२४ ४०	२४८ ४२	२८१ १	३३१ २८	३७२ २
अन्तरम्	२० ३७	२५ २	३१ १८	४० २८	५० ३३	७८ ०

द्युज्याखण्डज्ञानार्थं सारणी ।

भागाः	१७५	१७६	१७७	१७८	१७९	१८०
द्युज्या- फलं	४५० २	५६२ ३१	७५० ०	१२२५ ५	२२५० ४	३४८० ०
अन्तरम्	११२ २८	१८७ २८	३७४ ५	११२४ ५८	१२२८ ५६	० ०

अथ द्युज्याफलानयनम् ।

भवेत्सुबाधः कलिकादिकं यत्
तत् खण्डयोरन्तरसंगुणं सत् ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

४३

पष्ट्या हृतं भुक्तफले नियोज्यं

भवन्त्यहर्ज्याशकलानि सम्यक् ॥ १३ ॥

व्याख्या लवानामधस्ताद्यदि कलादिकं भवति तदा भुक्तभोग्ययोर्द्वयीः खण्डयोरन्तरेण गुणं षष्ट्या हृतं लब्धं भुक्तफले योज्यं एवं द्युज्याशकलानि सम्यक् भवन्ति । अत्रोदाहरणम् । कल्पनया यथा लवाः १ तदधः कलान्त्रिंशत् ३० ततो द्युज्याफलकोष्ठकेषु प्रथमांशधः प्राप्ता द्युज्याफलं ०।१० तदधोऽन्तरं ०।१० अनेनान्तरेणाधःस्थाः कलाः त्रिंशद्गुणिताः ३०० अस्याङ्गस्य षष्ट्या भागे लब्धा ५ उपरि शून्यस्थापितास्तेषां भागे प्राप्ताः पञ्चैव कलाः स्थितास्ता भुक्तफलमध्ये निश्चिता जाता पञ्चदश १५ एतत् साक्षांशस्य द्युज्याफलं ०।१५ एवमन्यत्रापि कार्यम् ।

अथ सौम्ययत्ने इष्टाक्षांशानामुन्नतवलयव्यासप्रमाणानयनम् ।

* पलैर्विहीना गगनाष्टरूपाः १८०

शेषास्तथाक्षाः पृथगेव धार्याः ।

शेषास्तयोर्वासिखण्डकेभ्यो

द्युज्याफलं वै परिसाधनीयम् ॥ १२ ॥

* अत्रोपपत्तिरस्य ग्रन्थस्य समाप्तौ मदुक्तेन प्रतिभाषो-
धकेन छेद्यकविधिना बोध्या ।

तदक्षसंज्ञेन फलेनहीनं
 युक्तं च शेषांशफलं विधाय ।
 अर्द्धं विधेयं च ततः क्रमेण
 केन्द्रं भवेद्व्यासदलं भुजाख्ये ॥ १३ ॥
 शेषे तथाश्चे च यथेप्सितांशाः
 शोध्यास्ततः पूर्ववदुक्तरीत्या ।
 कार्याणि केन्द्राणि सविस्तराणि
 भुजाख्यवृत्तात्पुरतः स्फुटानि ॥ १४ ॥

एषां व्याख्या पलशब्देन अक्षांशा उच्यन्ते पलैः स्वस्वदेशा-
 चांशैर्गगनाष्टरूपा अशीत्यधिकशतांशा १८० हीनाः कर्त्त-
 व्याः शेषांशाः अक्षांशाश्च पृथक् धार्याः । ततोऽक्षशेषाक्षांशयो-
 र्युज्याखण्डकेभ्यः पूर्ववत् युज्याफलमानीयाक्षांशगतफलेन
 अक्षशेषफले द्विस्थं एकत्र हीनमपरत्र युतं च कृत्वा द्वयमप्य-
 र्द्धीकृतं सत् क्रमेण केन्द्रव्यासौ भुजवृत्तस्य भवतः । तदनु
 अक्षशेषे अक्षे च एकादिषट्पत्यन्तेषु इष्टोन्नतांशेषु अक्षशेषात्
 अक्षाच्च पूर्वोक्तरीत्या एव तावतासुन्नतांशानां भुजाशस्यितानां
 केन्द्रव्यासानयनं कार्यम् । अत्रोदाहरणम् । यथा श्रीमद्यो-
 गिनीपुरे याम्याक्षांशाः २८।३८ एतेऽक्षांशा अशीत्यधिकशत
 १८० मध्ये पात्यन्ते शेषांशाः १५।१।२१ एभ्यो युज्याफलमा-

मलयेन्दुसूरिकतटीकासहितः ।

४५

नीयते यथा राशिषट्कस्य स्वाहीरात्रप्रमाणफलज्याकोष्ठ-
 केषु एकपञ्चाशच्छताधः प्राप्तं युज्याफलं ७५।५८ तदधोऽन्तरं
 २।५० अनेनान्तरेणांशधःस्थिताः कलाः २१ गुण्यन्ते जाताः
 ४२ । १०५० अधस्तनाङ्गस्य षष्ठ्या भागे लब्धाः १७ एते उ-
 परितनाङ्गे ४२ मध्ये योज्यन्ते जाता ५८ एतद्व्युज्याफलाङ्क
 ७५ । ५८ मध्ये योज्यते जातमक्षशेषस्य व्युज्याखण्डफलं
 भागाद्यं ७६ । ५८ अनयैव रीत्या अक्षांशेभ्यः २८ । ३८
 व्युज्याफलं प्रसाध्य तदिदमक्षांशफलं भागाद्यं ५।१ तद-
 नुपूर्वानीतं शेषांशफलं स्थानद्वये संस्थाप्याक्षांशफलमेकत्र-
 पातयित्वा अन्यत्र योजयित्वा चावशिष्टांशिर्हीकृते क्रमेण
 भुजवृत्तस्य केन्द्रं ३५।५८।३० व्यासश्च ४०।५८।३० स्याताम् ।
 अथ भुजवृत्तादग्रे स्थितानामुन्नतांशानां केन्द्रव्यासानयनम् ।
 पूर्वोक्तादक्षशेषात् १५।१।२१ षडुन्नतांशाः पात्यन्ते जाताः
 १४५।२१ तथाक्षांशाः २२।३८ ततः पूर्वरीत्या षडुन्नतांशा-
 नां केन्द्रं २८।३१ व्यासः ३३।२८ एवं क्रियमाणे चतुर्विंशत्यु-
 न्नतांशानां पातनाच्छेषांशाः १२७।२१ अक्षांशाः ४।३८
 एभ्यः पूर्वरीत्या साधितं केन्द्रं १८।२७ व्यासः २०।१५
 यत्राक्षांशेभ्य उन्नतांशा न पतन्ति तत्र युक्तिमाह ।

स्युरक्षतश्चदधिकोन्नतांशाः

तेभ्योऽक्षपाते विहिते तथैव ।

४६

यन्त्रराजो

द्युज्याफले तद्द्वयतः प्रसाध्य
 युक्तीनितं शेषभवेऽष्टजातम् ॥ १५ ॥
 अर्द्धीकृतं केन्द्रमिहेति तद्वद्
 व्यासोऽपि तस्मान्पुरतोऽशकानाम् ।
 शेषे तथात्ते च वियोगयोगा-
 तथैव केन्द्राणि सविस्तराणि ॥ १६ ॥

अनयोर्व्याख्या यत्राक्षांशेभ्यः उन्नतांशा न पतन्ति तत्रोन्न-
 तांशेभ्योऽक्षांशान् पातयित्वा शेषांशेभ्य उन्नतांशान्पातयित्वा
 ततः प्राग्ब्रह्मयोर्युज्याफले समानीय द्विस्थे शेषांशफले अ-
 क्षद्युज्याफलेन क्रमाद्युक्तीनिते च पश्चादर्द्धीकृते तावतामुन्न-
 तांशानां क्रमेण केन्द्रव्यासौ भवतः । तत ऊर्ध्वमीप्सितांशा-
 नां शेषांशेभ्यः पातेऽक्षांशकेषु क्षेपे कृते च द्युज्याफलादिप्रक्रि-
 यायां कृतायां क्रमेण नवत्युन्नतांशानां केन्द्राणि व्यासाश्च भ-
 वन्ति । अत्रोदाहरणम् । यथा पूर्वोक्ताः शेषांशाः १२७।२१ अ-
 क्षांशाः ४।१६ अथ शेषांशेभ्यः षडुन्नतांशाः शोध्यन्ते जाताः
 शेषांशाः १२१।२१ उन्नतांशानां बहुत्वात् अक्षांशेभ्यो न पत-
 न्ति इत्यक्षांशा एव तेभ्यः पात्यन्ते शेषाः १।२१ एतेऽप्यक्षांशाः
 एवं एषां द्युज्याफलं यथा शेषाणां द्युज्याफलं ३४।५६। अ-
 क्षाशद्युज्याफलं ०।१३ ततो द्विस्थे शेषद्युज्याफले अक्षांशद्यु-
 ज्याफलेन युक्ते वियुक्ते अर्द्धीकृते च त्रिंशदुन्नतांशानां केन्द्रं

मन्त्रयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

४७

१७।३६ व्य.सः १७।२३ ततः परमीक्षितांशान् शेषांशेभ्यो
विशोध्य अक्षांशेषु क्षिप्त्वा पूर्वोक्तद्युज्याफलादिप्रक्रियया
नवत्युच्चतां शपर्यन्तं केन्द्रव्यासाः साध्यन्ते ।

अथ याम्ययन्त्रे इष्टाक्षांशानां उन्नतबलयकेन्द्रव्यासानयनम् ।

यन्त्रेऽथ सौम्ये यमदिग्गतेऽपि

भूजाख्यवृत्तं भवतीह तुल्यम् ।

अत्रापि सौम्योदितयैव रीत्या

कार्यं विशेषः पुनरग्रतोऽस्मात् ॥ १७ ॥

शेषे तथाऽस्त्रे च समीप्सितांशाः

क्षेप्या भवक्राद्विमुपैति यावत् ।

भाद्वाधिकं यच्च हि चाक्षशेषं

तच्छोधितं शून्यरसानलेभ्यः ३६० ॥ १८ ॥

अक्षांशकान् प्राप्तफलैर्न युक्तं

हीनं तद्वद् भवति हयं तत् ।

अतोऽक्षशेषे पतिते भवक्रात्

शेषे तथाऽस्त्रे च यथेष्टभागान् ॥ १९ ॥

त्यक्त्वा च धृत्वा च कृते तथैव

सर्वाणि केन्द्राणि सविस्तराणि ।

४८

यन्त्रराजो

सौम्यानि याम्यानि च मिथ्ययन्त्रे

निवेशनीयानि यथोदितानि ॥ २० ॥

एषां व्याख्या सौम्ये याम्ये च यन्त्रे अक्षांशेभ्यो भूजवृत्तानयनं तुल्यमेव ततोऽत्रापि याम्ययन्त्रे सौम्ययन्त्रोक्तयेव प्रक्रियया भूजवृत्तस्य केन्द्रव्यासो साध्यो । अतः केन्द्रव्यासानयनेऽस्मात्सौम्ययन्त्रादयं विशेषः । कोऽयमित्याह । शेषांशे अक्षांशेऽव एकादिषट्पर्यन्ता इष्टोन्नतांशा भचक्रार्द्धमशीत्यधिकशतांशान् यावत्क्रमेण योजनीयाः ततो द्युज्याफलाद्यानयनं सौम्ययन्त्रवत् । भचक्रादूर्ध्वं पुनः शून्यरसानलेभ्यः ३६० अक्षशेषे विशेषिते प्राग्बुधयोर्द्युज्याफले साधिते द्विस्थे शेषफले अक्षफलेन युक्ते वियुक्ते अर्द्धीकृते च तावतामुन्नतांशानां केन्द्रव्यासो स्याताम् । तदनु शून्यरसानलेभ्यः प्रक्षोभितेऽक्षशेषे इष्टोन्नतांशान्पातयित्वा अक्षांशे तान्योजयित्वा च शेषे तथैव कृते नवत्यंशपर्यन्तं सर्वं केन्द्रव्यासा भवेयुः । एतानि च सौम्यानि याम्यानि सव्यासानि केन्द्राणि सौम्ययाम्यात्मके मिथ्ययन्त्रे बुद्ध्या स्थाप्यानि । अत्रोदाहरणम् । अक्षांशाः २८।३८ शेषांशा १५१।२१ एभ्यः प्राग्बुधयोर्द्विस्थं भूजवृत्तस्य केन्द्रं ३५।५८।३० व्यासः ४०।५८।३० ततोऽक्षशेषेऽवे च १५१।२१।२८।३८ षडुन्नतांशा योज्यन्ते जाताः १५७।२१ अक्षांशाः ३४।३८ एभ्यः प्राग्बुधयोर्द्विस्थं षडुन्नतांशानां

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

४८

केन्द्रं ४६।१ व्यासः ५२।८ एवं चक्रार्धं यावत् केन्द्रव्यासाः
साध्याः एवं क्रियमाणे भचक्रादूर्ध्वं शेषांशाः १८१।२१
अक्षांशाः ५८।३८ अत्र भार्द्वाधिकत्वाच्चेष्टांशाः १८१।२१
भचक्रात् शोध्यन्ते जाताः १७८।३८ एते शेषांशाः उभयोः
प्राग्बद्ध्युज्याफले साधिते शेषफले द्विस्थानस्थेऽक्षफलेन एकत्र
युक्ते अन्यत्र वियुक्ते च अर्द्धीकृते जातं त्रिंशदुन्नतांशानां
केन्द्रं ८३।१४० व्यासः ८२२।३८ अथाक्षशेषादुन्नतांशा हीनाः
क्रियन्तेऽक्षे क्षिप्यन्ते च तथा जाताः शेषांशाः १७२।३८
अक्षांशाः ६४।३८ एभ्यः प्राग्बत् षट्त्रिंशदुन्नतांशानां केन्द्रं
१५८।५३ व्यासः १४७।२७ अनयैव रीत्या नवत्यंशपर्यन्तं
केन्द्रव्यासाः सम्पादनीयाः ।

अथ निरक्षांशात् लङ्काप्रदेशान्येकपर्यन्तं पूर्वापरदिग्ब्या-
पिनः सप्तविभागास्तदन्तर्बर्तिनां नगराणां अक्षांशज्ञानार्थं
आद्यैः कल्पिताः सन्ति । तेषां यवनभाषया इकलीम इति
संज्ञाः कृताः । शनिगुरुभौमरविशुक्रबुधसोमाः क्रमात् स्वा-
मिनश्च एवं निरक्षलङ्काप्रदेशात् प्रतिभागमक्षांशास्त्रयोदश
नवलिप्ताभि १२।५१ रुना मध्यरेखातः पूर्वापरभागस्था
भवन्ति । एवं यत्राक्षांशाः त्रयोदश १३ षड्विंशतिः २६
इकोनचत्वारिंशत् ३८ द्विपञ्चाशत् ५२ पञ्चषष्टि ६५ रष्ट-
सप्ततिः ७८ नवतिः ८० पर्यन्ताः । अनेनैव क्रमेष सप्तभा-
गाः स्युः परं द्विपञ्चाश ५२ दक्षांशा यावन्ननुज्याणां निवासः

५०

यन्त्रराजो

तदग्रतः षट्षष्ट्यंशपर्यन्तं शीतवाहुल्यात् अन्धकाराच्च मनु-
ष्याणां अल्प एव सञ्चारः तत्परतः किन्नरगन्धर्वविद्याधरसि-
द्धानां प्रचारदेवभूमयः ।

अथ चतुर्विभागान्तर्वर्तिनां नगराणां सुखावबोधार्थ-
मक्षांशाः प्रदर्शयन्ते तद्यथा लङ्कायामक्षांशाः ०।० आदाने
११ काञ्चयां १२ तिलङ्गे १८ अनागुद्यां १८।१० गङ्गासागरे
१८।२० हावसे १८।३० दिवगिरौ २०।३४ अग्रस्वकसन्त्याण-
दमननवसारिकायां २१ अलजपुरे २१ माण्डवे २२ मङ्गायां
२१ मधुवने २० श्रीभृगुकुक्षे नन्दपदे स्तम्भतीर्थे धवलके च
२२ आशापत्न्यां २३ सोमनाथपत्तने माङ्गल्यपुरे २२।२०।१५
वैवतकाचले २२।३१ उज्जयिन्यां २२।३० धारायां २३।३०
अण्डहिलपुरपत्तने २४।० नलपुरे २५।० सिरौजे २५ ग्वा-
लियरे २५ अजमेरे २६ नागपुरे २६ वाराणस्यां २५।२६
लक्ष्मणावल्यां २६ कुण्डिनगरे २६।२८ कान्यकुब्जे २६।३५
माणिक्यपुरे २६।४८ तैरभुक्ते २७ जाजनगरे २७ सड्डीशस्थाने
च २७।५ अयोध्यायां २७।२२ गोपालगिरौ २७।२८ वुह्निजे
२७।४५ गोपीमङ्गकोजलास्यां २८।४ कम्पिलायां २८।१०
शिवस्थाने २८।१५ उच्चनगरे २८।२० चरणनगरे २८।२८
दिल्ल्यां श्रीयोगिनीपुरे च २८।३८ रोहीतके २८।० मेरटे
२८।० मुलताने २८।४ हास्यां २८।४५ श्रीपेरीजनृपाङ्कितहिं-
सारपेरीजावादे २८।४८ चम्पाने २९।२ दीगे २९ खम्भाते २९

मममेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

५१

भण्डोजग्रहमदावादे २३ द्वारकायां २३ जाक्षोरद्वन्दुरे २४
 सरस्वतीपत्तने २५।५० घानेस्वरि कुबचेने ३०।०० कपिल्ले
 जलन्धरे सुत्रामसिमणिके ३०।३० देवपालपुरे ३१ बदकसा-
 ने ३५ तूषे ३६।२२ दामगाछ ३६।३० जोराजे ३६।४० वलखे
 ३६।४० नपसावरे ३७।१० काश्मीरे ३७।२० तिरमिदि
 ३७।३५ वावरदे ३७।४० चिगानि ३७।५० बुधुहारे ३८
 समरकन्दे ४० बुधारजमे ४२।२० कासगरे ४४ बुलगारे
 ४८ तावत्पर्यन्ता निवासभूमिः । तथा कार्ये सति एभ्यो-
 ऽक्षांशा विलोक्ष्याः ।

अथ गणकानां हिताय कियतामपि अक्षांशानां सौम्य-
 याम्यकेन्द्रव्यासाः सान्तराः परमदिनविषुवच्छायास्तत्कर्ण-
 सहिताः प्रदर्श्यन्ते यथा नवीनयाम्यभौम्यमिश्रयन्त्रकरणं
 एभ्यः सत्वरमायाति परमदिनं काश्यां ३४।५ पलच्छाया
 ५।४५ कर्णः १३।१८ ॥

अथात्र यन्त्रे भमण्डलार्थे अन्यनिश्चितिवर्षोत्पन्नसायन
 द्वात्रिंशद्वचप्रवृत्ताः सौम्ययाम्यविक्षेपसहिताः प्रीच्यन्ते ।

धिष्ण्यं क्रियंशा ज्ञतवोऽग्निवेदाः ६।४३

सौम्यः शरो भानि लवास्तथा २७ सिन् ।

नयन्तकं नन्दधरास्त्रिवेदा- १८।४३

वाणोऽस्य याम्योऽग्निशराश्च सार्द्धाः ५३।३० ॥ २१ ॥

ચમ્બરાજી												
૫૨												
સમતાશા:	૦	૧	૧૨	૧૮	૨૪	૩૦	૩૬	૪૨	૪૮	૫૪	૬૦	૬૬
પચાશ:	૨૫	૧૮	૧૨	૭	૧	૫	૧૦	૧૬	૨૨	૨૮	૩૪	૪૦
ત્રીશાશ:	૩૬	૩૬	૩૬	૩૬	૩૬	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪
ચૌશાશ:	૧૫૪	૧૪૮	૧૪૨	૧૩૬	૧૩૦	૧૨૪	૧૧૮	૧૧૨	૧૦૬	૧૦૦	૯૪	૮૮
શા:	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪	૨૪
સૌમ્ય:	૪૧	૩૨	૨૩	૨૩	૨૧	૧૮	૧૦	૧૬	૨૫	૩૪	૪૩	૫૨
કેન્દ્રાણિ	૨	૨૬	૪૧	૫૫	૭	૦	૨૨	૫	૫	૧૬	૨૫	૩૨
વ્યાસ:	૫૫	૩૬	૨૦	૨૫	૨૧	૧૮	૧૫	૧૩	૧૧	૮	૭	૫
	૨૮	૨૬	૨	૧૩	૨૪	૧૫	૩૫	૧૫	૧૨	૧૮	૨૨	૨૭

मलयेन्दुसुरिकृतटीकासहितः ।

५३

तच्चैव नेत्रद्वयमग्निवेदा- २२।४३
 सौम्यः शरस्तर्कभुजा नखाश्च २६।२०।
 तचाश्विभं वाणकराः कुदोषी २५।२१
 वाणोऽस्य सौम्यो मुनयो नखाश्च ७।२०॥२२॥
 अजे भमङ्गद्वितयं त्रिवेदाः ०।२६।४३
 सौम्यः शरश्चन्द्रशराः खबाहू ५१।२० ।
 मनुष्यशीर्षं धृतयः सुराः स्युः १।१८।३३
 सौम्योऽस्य * पक्षी त्रिकराः खमेव २३।०॥२३॥
 वृषेऽपरं रामदृशोऽग्निवेदाः १।२३।४३
 सौम्येषुरस्याभगुणा वियच्च ३०।०।
 ब्राह्मं नृभे भूस्त्रिदिवौकसोऽ २।१।३३ स्य
 वाणस्तु याम्यो विशिखा दिशश्च ५।१०॥२४॥
 नृयुग्मपादे करिणस्त्रिवेदा २।८।४३
 याम्यः शरोऽस्येन्दुगुणाश्च सार्द्धाः ३१।३०।
 स्कन्धोऽस्य वामो रवयोऽग्निवाणाः २।१२।५३
 शरोऽस्य याम्योऽद्रिधराः खरामाः १७।३०॥२५॥
 तस्मिन् षडास्योऽग्निधरास्त्रिवाणा २।१३।५३

* पक्षी शरः

वाणोऽस्य याम्यो द्विकराश्च साङ्घाः २२।३०।
 तद्वस्तुभे शून्यभुजा २० स्त्रिवाता- ५३
 याम्योऽस्य पक्षी नगभूमयः १७० खम् ॥२६॥
 कर्के च धिष्ण्यं भगवानगस्तिः
 षडब्धयो ३।६।४ याम्यशरोऽक्षशैलाः ७५।
 तत्रैव चार्द्रा कृतवः सुराश्च ३।६।३३-
 वाणोऽस्य याम्योऽङ्गगुणा दिशश्च ३६।१०॥२७॥
 तस्मिंस्तृतीयं रवयी गुणक्ष्मा ३।१२।१३
 सौम्यः शरो नन्दलवाः खवेदाः ६।४०।
 व्याधानुजोऽस्मिन्धृतयो ऽग्निवेदा ३।१८।४३
 याम्यः शरो भूपतयो दिशश्च १६।१०॥२८॥
 सिंहे मघा भूमिकरास्त्रिवाङ्ग ४।२१।२३
 सौम्यः पतयस्य नभः खचन्द्राः ०।१०।
 कन्यास्थितं भन्निधरास्त्रिदोषः ५।१३।२३
 सौम्योऽस्य वाणो गिरिशः खवाणाः ११।५०॥२९॥
 भन्तच कृष्णाणि सुराः ५।२७।३३ शरोऽस्य
 याम्यः पयोराशिभुवोऽध्रवाता १४।५०।
 चिचा तुलायां तिथयोऽग्निरामा ६।१५।३३

मलयेन्दुसूक्तितटीकासहितः ।

५५

याम्यः शरोऽस्य हितयं खवाः खम् २०॥३०॥
 स्वाती च तस्यां त्रिययोऽग्निवाणा ई॥१५॥५३
 सौम्यः शरो भूमिगुणाः खरामाः ३१॥३०॥
 कीटे विशाखा दहनस्त्रिरामा ७॥३॥३३
 सौम्यशरोऽब्धिश्रुतयश्च सार्द्धाः ४४॥३०॥३१॥
 ज्येष्ठाथ चापे धरणी सुराश्च ८॥१॥३३
 स्याद्वज्रिणस्यां विशिखोऽब्धयः खम् ४१०॥
 तस्मिन् धनुः कोटिभमग्निभूमि-
 स्त्यम्भोऽब्धयः ८॥१॥३॥४३ षट्कृतिरुत्तरेषु ३६॥०॥३२॥
 मूलं च तत्रैव नखा गुणाः स्यु- ८॥२०॥३
 र्याम्योऽस्य वाणोऽग्निधराः खचन्द्राः १३॥१०॥
 भं तत्र तत्त्वानि समुद्ररामाः ८॥२५॥३४
 सौम्यः पतञ्जस्य करौ खवाताः २५०॥३३॥
 मृगेऽभिजिह्वं षडुषर्बुधक्ष्माः ८॥६॥१३
 सौम्यः शरी बाहुरसा नभश्च ई२॥०॥
 श्रुतिर्मृगे बाहुकरास्त्रिवेदाः ८॥२२॥४३
 सौम्यः शरी नन्दकरा दिशश्च २६॥१०॥३४॥
 कुम्भोऽयं भं वाणकरास्त्रिवाताः १०॥२५॥५३

५६

यन्त्रराजो

सौम्यः शरो रामकरा वियच्च २३।०।
 तत्रैव भं नागभुजास्त्रयोऽपि १०।२८।३
 सौम्यः शरः शून्यरसाः खमेव ई०।०॥३५॥
 मीने हरांशः कुकरास्त्रयोऽथ ११।२१।३
 सौम्यः शरो भूमिगुणा नभोऽत्र ३१।०।
 तत्रैव भं वन्धियमास्त्रिधाच्यो ११।२३।१३
 याम्यः शरो नन्दलवाः खवेदाः ६।४०॥३६॥
 इमानि भान्यायनकर्मशुद्धा-
 न्येषु द्विवाणा ५२ विकला अपि स्युः ।
 यन्त्रोपयोगीनि मयोदितानि
 नक्षत्रगोले बहुलानि तानि ॥३७॥
 नक्षत्रगोले त्वनयैव रीत्या
 रक्षस्यमेतद्यवनागमस्य ।
 दृक्कर्मशुद्धानि विधाय भानि
 यन्त्रे निवेश्यानि गुरुपदेशात् ॥ ३८ ॥

एषां व्याख्या शक्यतेन नक्षत्रगोले नक्षत्राणां द्वाविंश-
 त्यधिकसहस्र ६०२२ मुक्तमस्ति तन्मध्ये अन्यकारेण यावनं
 नक्षत्रगोलं सविस्तरं सम्यग्बुद्ध्वात्र यन्त्रोपयोगीनि द्वाविं-

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

५७

यच्चत्राणि गृहीतानि तत्र मेघे ५ हृषे २ मिथुने ५ कर्के
 ४ सिंहे १ कन्यायां २ तुलायां २ वृश्चिके ८ धनुषि ४
 मकरे २ कुम्भे २ मीने २ एषां ग्रन्थादिध्रुवकाङ्क्षाः सायनाः
 सवित्तेपाः स्पष्टार्था एव यथा मेघे प्रथमनक्षत्रस्य राश्यादि-
 ध्रुवकः ०।६।४३।५२ उत्तरो वित्तेपः २७।० नक्षत्राणां मेघा-
 दिराश्वशाद्याः क्रमेण नक्षत्रध्रुवको मेघादिराशिभ्यो या-
 म्यसौम्यविभागेन नक्षत्राणामन्तरं वित्तेपः । तथा सर्वेषु ध्रु-
 वकेषु द्विपञ्चाशद्विकला ज्ञेयाः नक्षत्रनामादिन्यासो नक्ष-
 त्रकोष्ठकेभ्योऽवधार्यः । एतानि नक्षत्राणि दृक्कर्मशुद्धानि कृत्वा
 गुरुपदेशाद्यन्तेषु स्थाप्यानि दृक्कर्मणां पुरस्तात् व्याख्यास्यते
 नक्षत्रगोले पुनर्दृक्कर्मनक्षत्राणि दृक्कर्मशुद्धानि रक्षितानि
 स्थाप्यानीति शेषः ।

अथ ग्रन्थादिनक्षत्रध्रुवकेभ्योऽभीष्टवर्षे नक्षत्रध्रुवकानयनमाह ।

दिनन्दसूर्यै १२६२ रक्षिताच्छकाब्दा-

नभोऽश्विशैलै ७२० गुणितात्खखेभैः ८०० ।

आप्तं कलाद्येन युतं त्वभीष्टे

वर्षे भवेत्सायननामकन्तत् ॥ ३६ ॥

व्याख्या इष्टवर्षस्थयकाब्दे दिनन्दसूर्यान्नवित्वा शेषं न-
 भोऽश्विशैलैर्गुणयित्वा खखेभैर्भान्यास्तेभ्यो लब्धं यत्कलादिफलं
 तद्युक्ताः सायना ग्रन्थादिनक्षत्रध्रुवकाः इष्टवर्षस्य नक्षत्रध्रु-

५८

यन्त्रराजो

वका भवन्ति । अथ ग्रन्थशकवर्षे १२८२ निश्चयः एषु पातितेषु
 शके न किञ्चित्तिष्ठति ततः कल्पनया शकः १३०४ वर्षे
 नक्षत्रध्रुवकीदाहरणं प्रदर्श्यते । स्थापितशके १३०४ एभ्यो
 दिनन्दसूर्याः १२८२ पात्यन्ते शेषं १२ खाशिशैले ७२०
 सांगुण्य जातं ८६४० अष्टशत्या ८०० भागे लब्धं कलाः
 १०।४८ एताः पूर्वोक्तसायने मेषाद्ये नक्षत्रध्रुवके ०।६'४३।५२
 क्षिप्यन्ते जातोऽभीष्टशकवर्षस्य नक्षत्रध्रुवकोऽयम् ०।६'५४।४०
 एवं शेषा अपि ग्रन्थादिनक्षत्रध्रुवकाः स्वयन्मूल्याः

अथ नक्षत्राणां स्वस्वध्रुवकेभ्यः स्वकीयस्वकीयक्रान्त्यानयनम् ।

मेषादावुत्तरो गोलस्तुलादौ दक्षिणः स्मृतः । क्रान्तौ
 चिराशियुक् दोर्ज्या वाणकोटिज्यया हतः ॥ ४० ॥

भाज्यान्त्यया ततश्चापे नवतेः शोधिते पुनः ।
 गुणेन भक्ता वाणज्या प्राप्तं भागादिकं ततः ॥ ४१ ॥

स्यादन्तरं पराक्रान्तिस्तेन युक्ता तथोनिता ।
 गोले भवाण्योरैक्ये भेदे वाप्तस्ततो गुणः ॥ ४२ ॥

हृतः पूर्वं धनुर्मौर्व्या भक्त्यान्त्यज्यया ततश्च
 लब्धाच्चापं युतं हीनं कर्त्तव्यं रेण तत् ॥ ४३ ॥

गोले भपचिणोरैक्ये भेदे स्यादपमः स्फुटः ।

मन्त्रयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

५८

याम्यसौम्यविभागेन मध्यरेखासमाश्रितः ॥४४॥

एषां व्याख्या ग्रन्थादिनक्षत्रध्रुवके मेषादिराशिषट्के उत्तरगोलास्तुलादिराशिषट्कस्थे दक्षिणगोलः । ततो नक्षत्र-
ध्रुवकं पट्टके संस्थाप्य तत्र राशिस्थाने राशिचयं दत्त्वा पूर्वव-
ज्जीवा समानोयते सा भुजज्या सन्निराशिज्या च कथ्यते
सा बाणकोटिज्या इत्वा चान्यज्या ३६०० भाज्या ततः
प्राप्तचापमानीय नवतर्विशोध्य तच्छेषादुत्पन्नेन गुणेन नक्ष-
त्रशरज्यायां भक्तायां ततो लब्धं भागादिकमन्तरमुच्यते ततः
पूर्वोक्तग्रन्थादिनक्षत्रध्रुवके तदधःस्थितवाणेन सह एकदिक्-
स्थितत्वादौके भिन्नदिक्स्थितत्वात्तयोर्भेदे च प्राग्गानीतेनान्त-
रेष परमक्रान्तिभागाः २३/३५ क्रमेण युक्तहीनाश्च क्रियन्ते
ततस्तेषां जीवामानीय पूर्वानीतचापस्थानीयतया जीवया
सा संगुण्यान्यज्या ३६०० विभज्य यज्ञव्यं सापक्रमज्या ततो
लब्धाचापमानीय प्राग्बहोलेके गोलभेदे च नक्षत्रशरेण युक्तं
हीनं च कृतं तच्चापमेव मध्यरेखातः सौम्ययाम्यविभागेन
नक्षत्राणां स्फुटोऽपमः क्रान्त्यंशानां भवति । अत्रोदाहरणं
संवत् १४२७ मेषादिस्थितत्वादुत्तरगोले सायनी रोहिणी-
नक्षत्रस्य ध्रुवकः २।१।३३।५२ शरोऽस्य याम्यः ५।१० ध्रुवके
च २।१।३३।५२ राशिचयश्चेपि जातः ५।१।३३।५२ अ-
क्षादात्रितयादविकल्पमित्यादिना भुजज्यानीयते भुजोऽयं

६०

यन्त्रराजो

०।२८।२६।८। ततः क्रमज्याकीडकेषु भुजभागानां २८ मघः
 प्राप्तं फलं १६८०।६ तदधीऽन्तरं ५५।१३ अनेनान्तरेण भुज-
 भागानामधःस्थे कलाविकले २६।८ गुणिते षष्ठ्या भक्ते
 लब्धे फले २४।३ पूर्वफले १६८०।६ न युक्ते जाता सा
 भुजज्या १७१४।८ एवं सर्वत्रापि । अथ नाथस्य कोटिज्या
 तत्र याम्यो रोहिणीशरः ५।१०। अयं नवतिः शुद्धो जातः
 ८४।५० अतः प्राग्बदानीता जीवा ३५८५।२५ अनया प्रागा-
 नीता भुजज्या १७१४।८ गुणिता जाता ६१४५८४२।५८
 अस्यान्वज्याया ३६०० भागे लब्धाः १७०७।१२ अत्र
 कल्पनशेषमेव भौर्वी । अत्र चापसाधनं यथा क्रमजीवाकी-
 डकानां अष्टाविंशतिभागानामधःस्थं फलं १६८०।६ पूर्वा-
 नितायाः कला २८।०। दिमौर्व्याः १७०७।१२ पाल्म्यै
 शेषाः १७।६ तेन चापशः शून्यमुपलक्षणं शेषाः १७।६
 षष्ठ्या संगुण्याष्टाविंशत्यधःस्थितेनान्तरेण ५५।१३ वि भज्यते
 लब्धं कलादिफलं १८।३४ जातं जीवातद्यापमिदं २८।१८।३४
 एवं सर्वत्रापि चापसाधनं कर्त्तव्यम् । अथ चापे नवतिः शोधिते
 शेषं भागादि ६१।४१।२६ अतः प्राग्बज्जीवा ३१६८।१०
 अनया प्राग्बज्जीतायां नक्षत्रशरस्य ५।१० ज्यायां ३२४।१०
 भक्त्या लब्धं भागादिकमन्तरं ०।६।८ ततस्त्रिरागिनेपर-
 हितस्य रोहिणीनक्षत्रध्रुवकस्यास्य २।१।३२।५२ तच्छरस्य

मलयेन्दुसूत्रिकतटीकासहितः ।

६१

च भिन्नदिक्केन गोलभेदोऽस्तीति तेनान्तरेण ०।६।८ परक्रान्तिभागा २३।२५।० वियोज्यन्ते ज्ञाताः २३।२८।५२ अतः प्राग्बहोज्या १४२४।२१ एषा प्रागानीतचापकोटिज्यया ३१६८।१० गुणिता जाता ४५४५८८६।५।२० अन्यज्यया १६०० भक्ता सव्यापक्रमज्या १२६२।४५ अस्याः प्राग्बहोपसाधितं २०।३२ एत एव क्रान्तिभागा ज्ञेयाः । अथ राशिनयवर्जितरीहिणीनक्षत्रध्रुवकस्य तद्वाणस्य च भिन्नदिक्केन चापमध्याच्छरेण ५।१० शोधितेऽवशिष्टा रीहिणीनक्षत्रस्य सौम्याः क्रान्तिभागाः सिद्धाः १५।२२।६ एतवता रीहिणीनक्षत्रं मध्यरेखातः उत्तरस्यां एतावद्विभागैस्तिष्ठति अनया युक्त्या सर्वेषां नक्षत्राणां क्रान्तिसाधनं कार्यम् ।

अथ प्रकारान्तरेण क्रान्तिरानयनम् ।

अथ बानीय दैःक्रान्तिनक्षत्रध्रुवक्रान्ततः ।

तथा शरस्य संयोगो वियोगो वैक्यभेदतः ॥४५॥

तस्माज्जीवा इतोत्कृष्टक्रान्तिकोटिज्ययाथ वा ।

उक्तभक्रान्तिकोटिज्याभक्ता प्राप्ताङ्गनुश्च यत् ॥४६॥

तदेव क्रान्तिभागाः स्युः सौम्या थाम्या यथाविधि ।

क्रान्तिसाथकयोर्योगादियोगाच्छेषतश्च दिक् ॥४७॥

एषां व्याख्या अथ वेति प्रकारान्तरे प्राग्बहोर्लं विचार्य-

६२

यन्त्रराजो

नक्षत्रध्रुवकात् भुजमानीय तस्मात्क्रान्तिरानीयते तथा क्रान्त्या सह शरस्य दिगैक्ये योगो दिग्भेदे वियोगश्च क्रियते तस्माद्युक्तादियुक्ताच्चाक्रात् प्राग्बज्ज्यामानीय परमक्रान्तिकोटि-
ज्यया तां संगुह्य प्रामानीतक्रान्तेः कोटिज्यामुत्पाद्य तथा-
सा भज्यते ततो यज्ञक्यं तस्माच्चापं प्राग्बज्ज्याध्वं तस्मापमेव प्र-
सुतनक्षत्रस्य सौम्या याम्याश्च क्रान्तिभागा भवन्ति । एषां सौम्यत्वं याम्यत्वं च कथमित्युच्यते दिगैक्ये क्रान्तिषाण्यो-
र्योगावच्छब्दिक् सम्यक्स्यैव क्रान्तिदिक् भेदेऽधिकाश्रूने पातिते शेषात् प्रसुतनक्षत्रस्य दिक् स्यात् । अत्रोदाहरणम् ।
मेवाश्रितत्वादुत्तरगोले सायनी रोहिणीनक्षत्रस्य ध्रुवकः २।१।३१।५२ शरी याम्यः ५।१० अत्र याम्याभावादयमेव ध्रु-
वको भुजः भुजांशाः ६१।३२।५२ एषां क्रान्तिरानीयते यथा क्रान्तिफलज्याकोष्ठकेषु भुजभागानाम् ६१ घस्ताश्राप्तं फलं १२२।५७ तदधोऽन्तरं १२।२४ अनेनान्तरेण भुजभागा-
नामधःस्थितकलाविकला ३३।५२ गुणिते घट्या भक्ते ख्यं कलादिफलं ६।५४ पूर्वफले १२२।५७ द्विमे जाता क्रान्तिः कलाविकला १२३।५१ एवं सर्वथापि क्रान्तिः साध्या । अस्याः घट्या भागे लब्धा भागादिक्रान्तिरुत्तरा २०।३५।५१ रोहिणीशरी याम्यः ५।१० अत्र भिन्नदिकादन-
योर्वियोगेऽधिकत्वाक्रान्तिः शरे पातिते शेषमुत्तरं १५।२५।५१ अस्मात्प्राग्बज्जाधिता जीवा ८५७।५० इयं परमक्रान्तेः

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

६३

२३।३५ कोटिज्या ३२८८।१२ गोमूत्रिकया गुण्यते
 ११६०००३।४४ अस्याः प्रागानीतक्रान्तिः २०।३५।५१ को-
 टिज्या ३३६८।४४ भागे लब्धं फलं ८३७।४० अस्मान्प्राम्बत्
 चार्प १५।५।५८ एतच्चार्पमेव क्रान्त्यंशः एते प्रागानीतक्रा-
 न्तिशेषस्य सौम्यत्वात्सौम्या बोध्याः क्रान्त्यानयने पूर्वोक्तायाः
 संप्रयुक्तायाश्च युक्ते कलासु विकलासु च किञ्चिदन्तरमिति
 तदल्पत्वाच्च दीधाय ।

अथ नक्षत्राणां स्वस्वधुनकेभ्यः स्वस्वदृक्कर्मनिर्णयनम् ।

दृक्कर्मण्ययनं मत्वा मृगाद्यमय कर्कटम् ।

सचिभज्या परक्रान्तिमौर्व्या इत्वा विभाजिता ॥४८॥

उक्तोबुक्रान्तिकोद्यास्वमौर्व्या प्राप्तं फलं हि यत् ।

तेन इत्वेषुकोटिज्या विभज्यान्त्यज्याया ततः ॥४९॥

लब्धात्कोदण्डकोटिज्या उत्पाद्य भशराहुणः ।

संताड्योक्तफलेनोक्तधनुःकोटिज्यायोजितः ॥ ५० ॥

प्राप्ताच्चार्ष तु दृक्कर्म फलं पूर्वोक्तयुक्तितः ।

नक्षत्रवाणयोरैक्ये कलं भेदे धनं भवेत् ॥ ५१ ॥

एषां व्याख्या दृक्कर्मनिर्णये मृगाद्यं कर्कटं सौम्य
 अयनं विषयं अन्वादिनक्षत्रध्रुवकस्य विरागिद्विधात्माव-
 हुज्ज्यामानोय परमक्रान्ति २३।३५ मौर्व्या १४४०।२५

६४

यन्त्रराजी

मन्ताद्य च प्रागानीकास्तिकोऽटिज्यया विभज्य ततः प्राप्तेन
 फलेन वाणकोटिज्यां हत्वा अन्त्यज्यया इयं भज्यते ततो ल-
 ब्धस्य कोट्यष्टस्तकोटिज्यामानीयमुच्यते तदनु शरज्यामा-
 नीयोक्तफलाद्देन हत्वा च प्रागानीतधनुःकोटिज्यया इयं
 ह्रियते ततो लब्धाश्चापं साध्यते तदेव दृक्कर्मफल एकदिकत्वा-
 न्नक्षत्रायनवाणयोरेवैवै ऋणं भिन्नदिकत्वेन तयोर्भेदे धनं
 भवति तत्फलमिष्टवर्षस्य तस्मिन् ग्रन्थादिनक्षत्रध्रुवके यथो-
 चितं ऋणे धने च कृते तत्तत्तत्तं दृक्कर्मशुद्धं भवति । अत्रोदाह-
 रणम् । यथा मकरादित्वादुत्तरायणे सायनो रोहिणीध्रुवकः
 २१।३३।५२ शरोऽस्य याम्यः ५।१० रोहिणीध्रुवकात् राशि-
 त्रययुक्तात्प्राग्बहानोता भुजज्या १०।१४।८ इयं परमक्रान्ते
 २३।३५ मैाव्या १४४०।१५ गुणिता जाता १४६८८०।४।३२
 अस्याः पूर्वानीतरौहिणीस्फुटापक्रम १५।२२।६ कोटि
 ७४।३७।५४ ज्यया ३४७।१।८ भागे लब्धं फलं ७१।१।३४
 अनेन रोहिणीशरः ५।१० कोटि ८४।५० ज्या ३५८५।२५
 गुणिता जाता २५५०००।६७।५० अस्याः अन्त्यज्यया ३६००
 भागे लब्धं ७०८।२१ अस्मात्प्राग्बहानार्थं धनुः ११।२०।५३
 कोटिः ७८।३८।७ अतः प्राग्बहज्या ३५२८।२७ इयं धनुः-
 कोटिज्यया भागार्थं पुनक् स्थाप्यम् । अथ शर ५।१० ज्या
 ३२४।१० इयं पूर्वफलेन ७२२।२४ गुण्यते जाता २३०५५।८
 अस्याः प्रागानीतधनुःकोटिज्यया ३५३८।२८ भागे लब्धं

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

६५

६५।२८ एभ्यः प्राग्वच्चायं २।२ ३२ इदमेव दृक्कर्मफलं रो-
हिणीनक्षत्रस्य सौम्यायनत्वात्तद्वायस्य च यावत्त्वादुमयोर्भेदे
धनं कृत्वा रोहिणीध्रुवके क्षिप्यते जातं दृक्कर्मशुचं रोहिणी-
नक्षत्रमिदं २।२।३६।१४ एवं सर्वेषां नक्षत्राणां दृक्कर्म साध्यम् ।

अथ प्रकारान्तरेण दृक्कर्मानयनम् ।

पूर्ववत्क्षिराशिज्या तच्छरेण हता हता ।

कृताभनन्दवसुभिः ८८०४ लब्धं भागादिकं ततः॥५२॥

हतं निरक्षलग्नेन तद्विष्णुस्थितराशिना ।

हतं खखाग्नि ३०० भिर्भागादिकं दृक्कर्म पूर्ववत्॥५३॥

अनयोर्व्याख्या पूर्ववदयनं विचार्य नक्षत्रध्रुवकोत्पन्ना क्ष-
िराशिज्या तच्छरेण हत्वा कृताभनन्दवसुभिः ८८०४ वि-
भज्या ततो यलब्धं भागादिकं तस्माद्विरक्षलग्नेन मेघादि-
लक्ष्मीदयविनाशो वसुभानि २७८ द्विद्वनवयमा २८८ स्तिर-
दा ३२३ इत्यादिना प्रस्तुतनक्षत्रसम्बन्धिलक्ष्मीदितमेघादिल-
म्बप्रमाणेन हते खखाग्निमि ३०० भक्ते च लब्धं भागादिकमेव
दृक्कर्मफलं भवति तन्प्राग्बदभीष्टध्रुवके ऋणं धनं च कार्यम् । अ-
चोदाहरणम् । यथा मकराद्युत्तरायणे सायमौ रोहिणीध्रुवकः
२।१।२३।५२ शरीऽस्य वायव्यः ५।१० अस्य प्राग्वक्षिराशिज्ये
शुज्ज्या १७१४।८ एषा शरेण हत्वा जाता ८८५६।२४ इयं
कृताभनन्दवसुभिः ८८०४ भक्ता लब्धं भागादिकमेव दृक्कर्म-

६६

यन्त्रराजो

फलं ०।५८।४० एतद्गोहिष्णीनक्षत्रं मितुनरायिस्वत्याज्जो-
 दयमितुनप्रमाणेन ३२२ गुणितं जातं ३२१।१२।२० एतत्-
 खखाग्निभि ३०० विभज्य लब्धं फलं १।४ एतदेव दृक्कर्मफ-
 लं प्राग्बध्वायनयोर्भेदे रोहिष्णीनक्षत्रे धनत्ववशात् दिव्यं
 जातं शुद्धं रोहिष्णीनक्षत्रं २।२।३८।६ अथ प्रागानीतदृक्कर्म-
 शुद्धस्य चान्तरं कला २ विकला ५२ स्वल्पान्तरत्वात् दीप्तः ।
 अथ नक्षत्राणां संस्थापनवशेन सौम्ययाम्यस्वाहोराचानयनम् ।
 स्वाहोराचानये सौम्ये यन्त्रे हीनाधिका क्रमात् ।
 सौम्ययाम्यापमांशैः स्यान्नवतिर्व्यत्ययः परे ॥५४॥
 तयोर्द्वयोरङ्गयोर्थां शुक्लण्डज्या समागता ।
 यन्त्रद्वयेऽपि नक्षत्रमुखं स्पष्टतरं भवेत् ॥ ५५ ॥

अनयोर्व्याख्या यन्त्रे सौम्ययाम्यतया द्विधा भवति अथ
 सौम्ययन्त्रे स्वाहोराचानये नवतिर्नक्षत्राणां सौम्ययाम्यक्रा-
 न्तिभागैर्हीना युक्ता स्यात् । परे याम्ययन्त्रे तु व्यत्ययः कीर्त्यः
 सैव नवति ८० सौः सौम्ययाम्यक्रान्त्यर्थैर्युक्ता हीना च स्यात् ।
 तयोर्द्वयोरप्यङ्गयोर्नवतियुक्तशेषयोर्द्व्यङ्ग्यङ्ग्यङ्गकेभ्यः आगतं
 द्युज्याफलं नक्षत्राणां सौम्ययाम्यस्वाहोराचमं स्पष्टतरं
 मुखं भवेत् । सौम्यस्वाहोराचस्योदाहरणं यथा रोहिण्याः
 उत्तरा क्रान्तिः १।२।२१।६ एषा सौम्यक्रान्तितया नवतिः
 मोध्यते शेषा ७।४।३७।५४ एभ्यः प्राग्बद्धद्युज्याङ्ग्यङ्गकेभ्यः आ-

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

६७

नीतं युज्याफलं १४।५८ एतदेव रोहिणीनक्षत्रस्य सौम्य
स्वाहोरात्रम् । अथ याम्यस्वाहोरात्रानयने उदाहरणम् । रो-
हिण्याः सौम्या क्रान्तिः १५।२२।६ एषा सौम्यत्वान्नवतेर्योज्यते
जातं १०५।२२।६ अस्य युज्याखण्डकेभ्यः प्राग्बद्ध युज्याफलं
२५।४७ एतद्रोहिण्या याम्यस्वाहोरात्रम् ।

अथानीतांशस्थापनार्थं स्वाहोरात्रविचारपूर्वं नक्षत्रस्व-
रूपं किञ्चिदुच्यते ।

अथ रव्यादयो ग्रहाः सनक्षत्राः स्पष्टाः पूर्वक्षितिजे उदयं
प्रयान्ति ततो यावता कालेन पश्चिमक्षितिजे अस्तं प्रयान्ति
स कालस्तेषां दिनमाह त एवास्तक्षितिजायावता कालेन
पूर्वक्षितिजं प्रयान्ति स कालस्तेषां रात्रिः एत एव युज्या-
खण्डकेभ्यः स्वाहोरात्राण्युत्पाद्यन्ते ।

अथ कतिचिन्नक्षत्राणि सौम्ययन्त्रे कतिचिद्याम्ये कति-
चिन्मित्रे भवन्ति तेषां लक्षणमुच्यते तत्र यस्य नक्षत्रस्य
सौम्यस्वाहोरात्रं त्रिंशदंशमध्यगं याम्यं च त्रिंशदंशोर्ध्वगं
तत्रक्षत्रं सौम्ये यन्त्रे एवोपयुज्यते यस्य तु याम्यं स्वाहो-
रात्रं त्रिंशदंशमध्यगं सौम्यं तु त्रिंशदूर्ध्वगं तत्रक्षत्रं या-
म्ययन्त्रे एवोपयुज्यते यस्य स्वाहोरात्रं द्वयमपि त्रिंशदंशमध्यगं
तत्रक्षत्रं मित्रयन्त्रे स्थाप्यते यथाभिजिन्नक्षत्रस्य सौम्यस्वा-
होरात्रं ८।२७ याम्यं ६०।४८ एतन्नक्षत्रं सर्वदा सौम्ययन्त्रे
स्थाप्यते एवं अगस्त्यस्य सौम्यं स्वाहोरात्रं ५६।१२ याम्यं

६८

यन्त्रराजो

६।१२ एतन्नचत्रं सर्वदा याम्ययन्त्रे एव अत्र प्रसुताया
रोहिण्याश्च सौम्यं स्वाहोरात्रं १४।५८ याम्यं २५।४७ ए-
तन्नचत्रं सौम्यं याम्ये मिथे चोपयुज्यते सौम्ययाम्यत्वं च
दिशो लङ्कातः सौम्यध्रुवं याम्यं ध्रुवं वाभिलक्षीकृतोभयतो
ज्ञेयं एवमन्वेषामपि नचत्राणां स्वाहोरात्रसाधनं कार्यम्

अथेष्टाक्षांशेभ्योऽभीष्टनचत्राणामुन्नतांशानयनम् ।

अक्षस्यष्टक्रान्तिभागान्तरोत्थाः

सौम्या याम्यास्ते नतांशाः खमध्यात् ।

खाङ्गा ६० द्वीनास्ते महीजोन्नतांशा

मध्यान्तोत्थाः स्वस्वदेशे भवन्ति ॥ ५६ ॥

अक्षक्रान्त्योर्योगतश्चोन्नतांशाः

खाङ्गां ६० श्रेभ्यो वृद्धिभाजस्तदा च ।

द्वीनाः कार्या व्योमनागच्छति १८० भ्यः

शेषास्ते स्युः स्वाक्षगाश्चोन्नतांशाः ॥ ५७ ॥

अनयोर्व्याख्या अक्षांशानां नचत्रस्यष्टक्रान्त्यंशानां च य-
दन्तरं कोऽर्थः अधिकाङ्गाद्वीनाङ्गे पातिते यच्छेषं तदेव
सौम्ययाम्यदिग्जातत्वेन नचत्राणां खमध्यात्सौम्या याम्याश्च
नतांशा भवन्ति तेषु नतांशेषु नवतेः ६० पातितेषु शेषा
नचत्राणां महीजात् क्षितिजवृत्तात् स्वदेशे मध्यान्तीन्नतांशा

मन्त्रयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

६८

भवन्ति यत्र तु अक्षांशानां क्रान्त्यंशानां चैकदिक्तात् योगे
 क्रियमाणे सति नवतैराधिक्यं भवति तत्र त्वशीत्यधिकश-
 तात् १८० पातितेषु शेषं नक्षत्राणां मध्याह्नोन्नतांशा भव-
 न्ति यन्मध्याह्ने ते ते चाक्षवशात् स्त्रीयस्त्रीयदेशे भिन्ना भव-
 न्ति । अत्रोदाहरणम् । यथा प्रसुताया रोहिण्याः स्फुटा क्रा-
 न्तिरुत्तरा १५।२२।६ दिग्ग्यां याम्याक्षांशाः २८।३८।० प्रत्य-
 त्वाक्रान्त्यंशा अक्षांशेभ्यः पात्यन्ते शेषाः १३।१६।५४ एते या-
 म्याक्षशेषत्वेन याम्या मतांशा बोध्याः एते मतांशा नवतैः
 पात्यन्ते शेषाः ७।४।३।६ एते रोहिण्याः परमोन्नतांशाः क-
 थ्यन्ते । एतावन्तीयान् रोहिणी अक्षोहिष्टभुजात् खमध्यमाक्र-
 मतीति भावः । अनया युक्त्वा सर्वेषां नक्षत्राणां नतीन्नतां-
 शसाधनं कार्यम् । अथ प्रतीत्यर्थं संवत् १४४७ चैत्रशुक्ल १५
 दिनादागमि १४८४ वर्षे ग्रन्थादिवाचिंश्चक्षत्राणां क्रान्ति-
 दृक्कर्म सौम्ययाम्यस्वाहोरात्रपरमोन्नतांशाः स्पष्टीकृत्य न्यासेन
 ग्रहस्थन्ते यथा तद्दिने आरवीतिरिख ७७१ सावनचन्द्रः १३
 अभूत्

अथ मकरादित्तत्रयस्य संख्याप्रमाणमाह ।

मृगस्य वृत्तप्रमितिः खरामा- ३०

स्तुलाजयोर्नन्दमुवोष्टरामाः १८।३८ ।

कर्कस्य सूर्याः क्षितिवायवः १२।५१ । स्या-

द्यन्त्रेन्द्रमध्यादियमूहनीया ॥ ५८ ॥

७०

यन्त्रराजो

अस्य व्याख्या यन्त्रे हस्तद्वयं भवति तत्र बहिर्मकरवृत्तं त-
न्नाममंशादि त्रिंशत् ३० तत्प्रवृत्तमिदं द्वितीयं मेघतुलयोः
तत्प्रमाणं अंशाः १८।२८ तृतीयं कर्कस्य तत्प्रमाणभागाः
१२ कलाः ५७ इयं त्रिविधापि हस्तमितिर्यन्त्रमध्यात्मेन्द्रा-
दृष्टनीया । अत्रात्राद्योऽयं । यन्त्रे स्वबुद्ध्या हस्तं विधाय मध्या-
च्चतुर्दिक्षु त्रिंशदंशपरिकल्पनया बहिःस्थं मकरवृत्तं भवति
तदनूक्तप्रमाणेन मध्ये हस्तद्वयं साध्यम् ।

अथ परमापमांशानां क्रमज्यां कोटिभागानामुक्तमज्यां
चोत्पाद्य मेघतुलाकर्कहस्तद्वयोत्पादनमाह ।

परापमांशास्त्रिकराः कलाश्च

शरानय २३।२५ स्तम्भमजा च मौर्वी ।

शुन्धाब्धिशकास्त्रिययोऽ १४४०।१५ य कोटि-
भागाः षडङ्गानि शरेचरणानि ६६।२५ ॥५८॥

तज्ज्याकुनन्दाश्लिगुणा द्विचन्द्राः ३२८८।१२
कोट्युक्तमज्याकुशरेन्दुदत्ताः २१५८।४५ ।

वाणाब्धयः कोटिलबोक्तमज्या

त्रिंशद्गुणापक्रमकोटिमौर्वी ॥ ६० ॥

इताञ्च यलब्धमिहांशकादि

तस्मात्स्फुटं मेघतुलाप्रमाणम् ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

७१

तुलाजमानस्य कृतिः खरामैः ३०

हृताक्षमंशादि कुलीरमानम् ॥ ६१ ॥

एषां व्याख्या परमापमानां २३।३५ प्राग्वक्तमज्या
१४४०।१५ अतो मेघतुलाहृतप्रमाणीयते । इयं परमापमानां
कोट्युक्तमज्या २१५८।४५ मकरहृतप्रमाणेन त्रिंशता सङ्ख्यया
जाता ६४७७०।१३५० अथस्तनाङ्गस्य व्याख्या भागे सार्धं
३२ तत्क्षेपे उपरि जाता ६४७८२।३० अस्याः परमापक-
मकोटिज्यया ३२८८।१२ भागे सार्धं १८ कला ३८ ए
तन्मेघतुलाहृतप्रमाणं तस्य कृतिर्नाम वर्गः ३८५।२८ एषां
खरामैः ३० भागे सार्धं १२ क ५१ एतत्कर्कहृतप्रमाणं
मकरहृतप्रमाणं त्रिंशदंशाः सिद्धा एव ।

अथ व्यासार्धस्य तथा भक्षककेन्द्रस्योत्पादनमाह ।

* परापमानां नरभागमौर्वी

हता नरस्योक्तमज्यवया सा ।

ततो विभक्ता परमापमास्य-

मौर्वीन्तिमज्यायुतया यदाक्षम् ॥ ६२ ॥

कोटिज्यया मिश्रितमर्द्धितं द्वि-

स्त्रिंशद्गुणं कोटिगुणेन भक्तम् ।

सार्धं च तज्ज्ञासदर्शं ततश्च ।

पूर्वं दत्ते कोटिगुणो निते च ॥ ६३ ॥

* अत्रोपपत्तिस्तु यस्यान्ते मदुक्तेन प्रतिभाबोधकेन हे-
त्यकविधिना बोध्या ।

७२

यन्त्रराजो

शेषं खरामै ३० गुणितं विभक्तं

कोटिज्यया प्राप्तमिदं लवादि ।

केन्द्रं भवकस्य भवेदवश्यं

तदन्ततो व्यासदक्षं भ्रमः स्यात् ॥ ६४ ॥

एषां व्याख्या परमापमांशानां २३।३५ या नरभागसौ-
र्वी कोटिज्या सा तस्यैव नरस्य कोटिक्रमज्यया संगुण्य
अन्यज्यया ३६०० युतया परमापमज्यया भज्यते लब्धं ल-
वादिकं कोटिज्यया मिश्रितमर्द्धीकृतं द्विःस्थायं एकत्र
चिंशता संगुण्य पूर्वोक्तया कोटिज्यया भक्तं लब्धं लवादिकं
व्यासार्धं भवकस्य भवति । ततश्चोर्ध्वरितं पूर्वदले कोटिज्यातः
पातिते तच्छेषं चिंशता चत्वा पूर्वोक्तकोटिज्यया भज्यते
ततो लब्धं लवादिकं भवकस्य केन्द्रं भवति । एतेन भवकके-
न्द्रांशप्रमाणेन यन्त्रमध्यासोऽस्ये धास्ये च पक्षे चिह्नं कृत्वा तदु-
परि व्यासार्धवृत्तं आस्यम् । अर्चोदाहरणम् । परमापमांशाः
२३।३५ एते भवतेयुगताः कोटिभागाः स्युः ६६।२५ अतः प्राग्व-
त्क्रमज्या ३२८८।२२ तथा कोटिभागानामुक्तामज्या २१५८।४५
अनया कोटिक्रमज्यागुणिता जाता ७१२५४४७।२२
एषा परमापक्रमज्यया १४४०।१५ संहिता अन्यज्यया
५०४०।१५ भज्यते लब्धाः १४१३।४२ एते कोटि-
ज्यायां चिह्नयन्ते जाताः ४०१२।५४ एतेऽर्द्धीकृत्य द्विधा

मन्त्रयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

७३

२३५६।२७ अनयोरिकं दलं २३५६।२७ विंशता गुणितं
जातं ७०६८३।१० इदं कोटिज्याया ३२८८।१२ भव्यते
लब्धं व्यासदलस्य प्रमाणं भागादि २१।२६ अथ दृष्टकस्थितं
इदं २३५६।२७ कोटिज्यातः पात्यं ३२८८।१२ येषं ८४२।
४५ विंशता गुणितं २८२८२।३० यत्तस्मिन् कोटिज्याया
३२८८।१२ भक्ते लब्धं भव्यककेन्द्रं भागाद्यं ८।३४ ।

अथानीतभव्यककेन्द्रव्यासार्द्धयोः प्रमाणमाह ।

भागा भव्यककेन्द्रस्याष्टौ

लिप्ता वेदवन्त्यः ८।३४।

व्यासार्द्धस्य भरादौघो

रसमेवाणि च क्रमात् २१।२६ ॥ ६५ ॥

स्यष्टार्थः ।

अथ भव्यकलार्थं लङ्कोदयप्रमाणानां प्रत्यंशभागादिषु
युक्तिरुच्यते ।

निरक्षलङ्कोदयलग्नमानात्

स्फुटं फलं यत्प्रतिभागमेति ।

यथोचितं तद्गणकेन योज्यं

भव्यकडले खचिमितेऽपि यन्त्रे ॥ ६६ ॥

अस्य व्याख्या यन्त्रं तावदानवते ८० रेक १ द्वि २ त्रि

१ पञ्च ५ षट् ६ दश १० प्रमाणीकृतांशवलककल्पनया

७४

यम्तराजो

षोढा भवति षण्णामपि तद्यन्त्राणामुन्नतवलयाणां भचक्र-
 स्थापनार्थं निरन्त्रे लङ्कास्थाने द्वादशानामपि मेघादीनां
 लग्नानां प्रमाणं दशभिर्भक्ता प्रत्येकं तेषामंशादिकमानीय
 त्रिंशद्भिभक्ता तस्मादपि प्रत्यंशभागादिकं फलमुत्पाद्य च
 एकैकलग्नस्य त्रिंशदंशपर्यन्तं तत्तर्वेष्वपि यम्त्रेषु भमण्डले
 गणकेन यथोचितं स्थाप्यम् । अत्रोदाहरणम् । लङ्कायां
 मेघप्रमाणं २७८ वृषस्य २८८ मिथुनस्य ३२३ एतेऽप्युक्तमेण
 कर्कसिंहकन्यानां भवेयुः । तथा एते षडपि उक्तमाचुला-
 दीनां स्युः । दशभिः पलैरेको भागो जायते । अथ दशां-
 शकोत्पत्तिः । खगोले कालचक्रभचक्रयोः परिधिद्वयमस्ति
 तत्र यः कालचक्रपरिधिः स त्रिंशत्त्रिंशत्परिमितैस्समांशैर्भक्तं
 पञ्चपञ्चषटीतुल्यैकं लग्नं स्यात् । एवमहोरात्रस्य षट्षिषटीभि
 ६० द्वादशलग्नार्त्तको भगणः सम्पूर्णः स्यात् । तत्राहोरात्रस्य
 षट्षिषटीनां पलानि ३६०० भगणांशैर्भक्तानि दश लब्धाः
 अतो लङ्कोदयानां दशभिर्भागदानात् प्रत्येकमंशाः प्राप्ताः
 एवं स्वदेशोदयानामयंशाः साध्याः अन्यच्च कालचक्रे परिधिच-
 क्रांगानां प्रत्येकं लङ्कोदयांशैर्विभजना क्रियते । अत्राप्यहो-
 रात्रेण भचक्रे परिधिन्यूनाधिकं पञ्चषटीभिर्मेघलग्नं त्रिंश-
 दशात्तकं स्यात् । यथा निरन्त्रे मेघलग्नांशादि २७।४८
 परिमितिर्जायते अनया युक्त्या कालचक्रभचक्रयोः परिधी
 समविषमभागेर्भगणं पूरयतः । अथ मेघादिलग्नत्रयाणां

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

७५

प्रत्यंशस्थापनार्थं नवत्यंशपर्यन्तं प्रदृश्यते । यथा भचक्रस्य
स्थापनार्थमुदाहरणं मेषादि २७।४८ रस्य त्रिंशता भारी
लब्धं ०।५५।३६ अंशफलं प्रत्यंशयुक्तं १।५१।१२४२।२६।४८४
३।४२।२४ आयाति ।

अथ द्रष्टव्योः कायाकर्णसाधनम् ।

क्रमान्नतोन्नतांशानां जीवा साध्या कलादिका ।

नतज्या स्वस्वशङ्कुघ्नी विभक्ता चोन्नतज्यया ॥ ६७ ॥

अङ्गुलाद्यं फलं यस्यात्तज्ज्येयं स्वस्वशङ्कुजम् ।

त्रिजीवा स्वस्वशङ्कुघ्नी छेदेनाप्ता फलश्रुतिः ॥ ६८ ॥

अनयोर्व्याख्या उदाहरणेनैव नतांशाः ८८ उन्नतांशाः १
नतज्या ३५८८।०७ उन्नतज्या ६२।५० नतज्यां द्वादशभिः
संगुण्य उन्नतज्यया विभज्य लब्धं द्वादशाङ्गुलशङ्कोः काया-
फलमङ्गुलाद्यं ६८७२५ कर्णानयने विज्यां ३६०० द्वादश-
भिः संगुण्य ४२२०० उन्नतज्यया ६२।५० विभज्य लब्धं
सप्ताङ्गुलशङ्कोः कायाफलमङ्गुलादिकः कर्णः ६८७।३२
पुनरपि नतज्यां सप्तभिः संगुण्य उन्नतज्यया विभज्य लब्धं
सप्ताङ्गुलशङ्कोः कायाफलमङ्गुलाद्यं ४००।० विज्यां सप्तभिः
संगुण्य २५२०० उन्नतज्यया ६२।५० तं अङ्गुलादिकः कर्णः
४१० एवं नवाङ्गुलशङ्कोः कायाफलं कर्णश्च साध्यः ।

तिग्मांशुसप्ताङ्गुलशङ्कुजाता

काया नवत्युन्नतभागकानाम् ।

चिरन्तनाचार्यवरैः प्रदिष्टा

प्रदृश्यते सङ्गणकोपयुक्त्यै ॥ ६९ ॥

७६

यन्त्रराजो

आयाचानार्थे सारणी ।

उपलब्धतायाः	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
वाद्यशास्त्र- मधुष्कायाः	६८७	२४३	२४६	१७१	१३७	११४	८७	८५	७५	६८	६१	५६	५१	४८
समाकुलम- धुष्कायाः	२५	३८	३१	३६	१०	१०	४४	४३	४६	३	४४	३६	३८	८
समाकुलम- धुष्कायाः	४०१	२००	१४३	१०५	८७	६६	५७	४८	४४	३८	३६	३२	३०	२८
समाकुलम- धुष्कायाः	०	२७	३४	३०	०	३६	२	४८	१२	४०	१	५६	२८	५

आयाचानार्थे सारणी ।

उपलब्धतायाः	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८
वाद्यशास्त्र- मधुष्कायाः	४४	४१	३८	३६	३४	३२	३१	३८	३८	३५	३६	३६	३४	३३
समाकुलम- धुष्कायाः	४६	५१	५५	५४	५५	५८	६६	४२	६६	५७	२७	२७	३३	३४
समाकुलम- धुष्कायाः	२६	२४	२२	२१	२०	१८	१८	१७	१६	१५	१५	१४	१३	१३
समाकुलम- धुष्कायाः	७	२५	५१	३३	२१	२३	१४	२०	२८	४३	१	२१	४४	१४

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

७७

छायाज्ञानार्थे सारणी ।

उक्तार्थाः	२८	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२
हादयाङ्गुल- गङ्गुच्छायाः	२१	२०	१८	१८	१८	१७	१७	१७	१६	१६	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५
समाङ्गुल- गङ्गुच्छायाः	१२	१२	११	११	११	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०

छायाज्ञानार्थे सारणी ।

उक्तार्थाः	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६
हादयाङ्गुल- गङ्गुच्छायाः	१२	१२	१२	११	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०
समाङ्गुल- गङ्गुच्छायाः	१२	१२	१२	११	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०

૫૧

મનવરાજી

કાયાપ્રાનાયે સારણી ।

અવતાંયા:	૫૭	૫૮	૫૯	૬૦	૬૧	૬૨	૬૩	૬૪	૬૫	૬૬	૬૭	૬૮	૬૯
દાદગ્રાહુલ-	૭	૭	૬	૬	૬	૫	૫	૫	૫	૫	૫	૫	૫
ગ્રહુક્ષાયા:	૩૦	૧૦	૫૬	૨૬	૩૧	૬	૫૨	૨૫	૨૧	૫	૫૧	૨૨	૨૨
સમાહુલ-	૪	૪	૪	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨
ગ્રહુક્ષાયા:	૨૩	૧૨	૩	૫૧	૪૩	૩૪	૨૬	૧૫	૭	૫૯	૫૦	૪૧	૩૨

કાયાપ્રાનાયે સારણી ।

અવતાંયા:	૭૧	૭૨	૭૩	૭૪	૭૫	૭૬	૭૭	૭૮	૭૯	૮૦	૮૧	૮૨	૮૩	૮૪
દાદગ્રાહુલ-	૪	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૨	૧	૧	૧
ગ્રહુક્ષાયા:	૮	૫૪	૪૦	૨૭	૧૧	૧૧	૦	૨૩	૨૨	૭	૪૪	૪૩	૩૬	૧૬
સમાહુલ-	૨	૨	૨	૨	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૦
ગ્રહુક્ષાયા:	૨૪	૧૬	૮	૮	૦	૫૩	૪૫	૩૬	૨૯	૨૨	૧૪	૭	૫૯	૫૧

मनयेन्द्रप्रकृतटीकासहितः ।

७८

मेषादीनां प्रत्यग्रफलं

कथिआनाथं सारणी ।

चयतायाः	८३	८६	८७	८८	८९	९०	भागः	१	२	३	४	५	६
वाटशङ्कुः	१	०	०	०	०	०	अग्रफलं	०	१	२	३	४	५
महुच्छायाः	४	५१	२८	३५	१२	०		५६	५१	४७	४३	३८	३४
समाङ्कुः	०	०	०	०	०	०	अन्तरं	०	०	०	०	०	०
महुच्छायाः	४४	३६	२८	२२	७	०		५५	५६	५६	५६	५६	५६

मेषादीनां प्रत्यग्रफलं

भागाः	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
अग्रफलं	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९
अन्तरं	२०	२५	२१	१७	१२	८	४	०	५८	५१	४२	३८	३३	२९
	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६	५६

૧૦.

ચત્તરાણી

સેષાદીનાં પ્રત્યંશફલં

ભાગા:	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪
અંશફલં	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨
અક્ષરં	૨૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨
	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦
	૫૬	૫૫	૫૬	૫૬	૫૫	૫૬	૫૬	૫૫	૫૬	૫૫	૫૬	૫૫	૫૬	૫૫

સેષાદીનાં પ્રત્યંશફલં

ભાગા:	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮
અંશફલં	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫
અક્ષરં	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫
	૧	૧	૧	૦	૧	૧	૧	૧	૦	૧	૦	૧	૧	૦
	૦	૦	૦	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮	૫૮

મંજયેન્દુસૂરિકતટીકાસહિત: ।

૫૨

સિષાદીના પ્રત્યયફલ

આગા:	૪૮	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮	૪૯	૫૦	૫૧	૫૨	૫૩	૫૪	૫૫	૫૬	૫૭	૫૮	૫૯	૬૦	૬૧	૬૨
અંશફલ	૪૬	૪૭	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯	૪૮	૪૯
અક્ષર	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦

સિષાદીના પ્રત્યયફલ

આગા:	૬૩	૬૦	૬૧	૬૨	૬૩	૬૪	૬૫	૬૬	૬૭	૬૮	૬૯	૭૦	૭૧	૭૨	૭૩	૭૪	૭૫	૭૬	૭૭	૭૮	૭૯	૮૦	૮૧	૮૨
અંશફલ	૬૩	૬૦	૬૧	૬૨	૬૩	૬૪	૬૫	૬૬	૬૭	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯	૬૮	૬૯	૬૮
અક્ષર	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦

८२

यन्त्रराजो

सिषादीनां प्रत्यक्षफल

सिषादीनां प्रत्यक्षफल

भावाः	००	०८	०९	८०	८१	८२	८३
योगफल	०६	०७	०८	०९	८०	८१	८२
अन्तर	१	१	१	१	१	१	१
भावाः	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०
योगफल	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०
अन्तरम्	१	१	१	१	१	१	१

अभूद्गुपुरे वरे गणकचक्रचूडामणिः
 कृती नृपतिसंस्तुतो मदनसूरिनामा गुरुः ।
 तदीयपदशालिना विरचिते सुयन्त्रागमे
 महेंद्रगुरुणा स्फुटा गणितकर्मपूर्तिः कृता ॥७०॥

स्यार्थः ।

श्रीपरोजनपेन्द्रसर्वगणकः पृष्टो महेंद्रप्रभु-
 र्जातः सूरिवरस्तदीयचरणाम्भोजैकमुद्गद्युता ।
 सूरिश्रीमलयेन्दुना विरचिते कद्युक्तियन्त्रागमे

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

८३

व्याख्याने गणिताभिधप्रथमकोऽध्यायः समाप्तिं गतः ॥

इति श्रीयन्त्रराजामसे गणिताध्यायः समाप्तः ।

अथ यन्त्रघटनाध्यायो व्याख्यायते ।

आदौ यन्त्रं मृण्मयं धातुजं वा ..

विस्तीर्णं च स्वेच्छया कारयित्वा ।

दैर्घ्यव्यासौ पालिवृत्तस्य तस्मि-

न्नायैः कार्यौ यन्त्रवक्तानुमानात् ॥ १ ॥

अस्य व्याख्या मृत्प्रसिद्धा धातवः पित्तत्वाद्या मृण्मयं धातु-
मयं वा यन्त्रं विस्तीर्णं विस्तारायतं च कारयित्वा यन्त्रमुखा-
नुमानात् तस्मिन्यन्त्रे पालिवृत्तदैर्घ्यव्यासौ आयामविस्तारौ
आयैः कार्यौ विस्तीर्णमिति पदं स्वेच्छयेत्यत्र योज्यं ततो
यावतीच्छा तावद्विस्तीर्णं कार्यमित्यर्थः ।

याम्ये भागे ऽस्य त्रिकोणं किरीट-

मैः हृक् प्रोक्तं कोष्ठकागारमेतत् ।

मध्ये तस्य स्वेच्छयाक्षांशकानां

पञ्चाण्यन्यान्युक्ततांशश्रितानि ॥ २ ॥

अस्य व्याख्या कार्यमित्यनुवर्त्य यस्य यन्त्रस्य याम्ये
दक्षिणे भागे त्रिकोणं किरीटं शिरःस्थितत्वान्मुकुटसदृशं
कार्यं वैहृक् एतादृशं कोष्ठकागारमिति प्रोक्तं तस्य कोष्ठका-

८४

यन्त्रराजो

गारमध्ये अन्यान्युन्नतांशवलयेराशितान्यक्षांशानां पचा-
णि स्वेच्छया कार्याणि स्वेच्छयेति कोऽर्थः यावतां देशानां
पचाणि कर्तुमिच्छति तावन्ति कार्याणि पत्रे पत्रे चोपरि
भिन्नदेशोत्पन्नोन्नतवलयानि कार्याणि ।

एकं पत्रं चोन्नतांशस्य पचाद्-

द्विघ्नं पिण्डे साधनीयं ततोऽन्यत् ।

लङ्कोत्पन्ना राशयो मेघमुत्थाः

संस्थाप्यन्ते यन्त्रधिष्ण्यैः समेताः ॥ ३ ॥

अस्य व्याख्या ततस्तदनन्तरं उन्नतांशपचादेकं पच-
मन्यत् पिण्डे द्विगुणं साधनीयं यस्मिन्पत्रे लङ्कोत्पन्ना मेघा-
द्या द्वादश राशयो धिष्ण्यैः सहिताः स्थाप्यन्ते । इदं च पत्रं
मघक्राधिष्ठितत्वाद्गपत्रमित्युच्यते ।

पचाण्येवं कोष्ठकागारमध्ये

मुक्त्वा साध्यास्तेषु पूर्वादिकाष्टाः ।

पृष्ठे यन्त्रस्यायते द्वे भुजाग्रे

सूक्ष्मे कृत्वा छिद्रमन्तर्भुजं च ॥ ४ ॥

अग्रे पश्चात्तस्य चाथावधिकोणे

कृत्वा छिद्रे यन्त्रनेत्रे निवेश्य ।

छिद्रे क्षिप्त्वा मेरुकीलं दलालीं

तेन छित्वा घोटिकास्मिन्निवेश्या ॥ ५ ॥

मलयेन्दुसूरिकतटीकासहितः ।

८५

अनयोष्याख्या एवं पूर्वोक्तविधिना पञ्चाणि कोष्ठकागा-
रमध्ये सुत्का पूर्वा परा सोम्या याम्या चतस्रो दिशः साध्याः ।
ततो यन्त्रपृष्ठप्रदेशे च चायतं भुजं कृत्वा तद्वये द्वे सूत्रे च
तथास्य भुजस्य मध्ये छिद्रं कृत्वा तस्य छिद्रस्याग्रे पञ्चा-
ष छिद्रे चतुःकोणयन्त्रनेत्रे निवेश्य छिद्रे भुजमध्यविबरि
मेदुसंज्ञं कीलं च चिह्ना तेन मेदुकीलेन कोष्ठकागारसहितं
दसार्कीं विदध्या पञ्च मेदुकीले घोटिका अक्षवक्त्राकारा
कीलका देव्या ।

कृत्वा छिद्रं सूक्ष्ममस्य त्रिकोणे
तत्र छिन्ना कण्टकं वृश्चिकाभम् ।
तस्य प्रान्ते मुद्रिका लम्बिकाख्या
सूत्रं देयं यन्त्रनिष्पत्तिरेवम् ॥ ६ ॥

अस्य व्याख्या अस्य यन्त्रस्य त्रिकोणे सूत्रं छिद्रं कृत्वा
तत्र वृश्चिकसुखाभं कण्टकं छिन्ना तप्रान्ते मुद्रां च दत्वा
मुद्राप्रान्ते लम्बिकाख्यं सूत्रं देयं एवं यन्त्रनिष्पत्तिर्ज्ञेया ।

अभूद्गुपुरे वरे गणकचक्रचूडामणिः
कृती नृपतिसंस्तुतो मदनसूरिनामा गुरुः ।
तदीयपदशालिना विरचिते सुयन्त्रागमे
महेन्द्रगुरुणोदितं घटनकर्म यन्त्रस्य तु ॥ ७ ॥

८६

यन्त्रराजो

श्रीपैरोजन्मपेन्द्रसर्वगणकः पृष्टो महेन्द्रप्रभु-
जातः सूरियरस्तदीयचरणान्भोजैकभृङ्गयुता ।
सूरित्रीमलयेन्दुना विरचिते सद्युक्तियन्त्रागम-
व्याख्याने विशदे च यन्त्रघटनाध्यायो द्वितीयो गतः ॥

इति श्रीयन्त्रराजागमे घटनाध्यायः समाप्तः ।

अथ यन्त्ररचनाध्यायो व्याख्यायते ।

यन्त्रं प्रोक्तं षड्विधं ज्ञानवत्या १०

एक १ द्वि २ त्री ३ च ४ ऋ ५ ऋ ६ षड्विधं १० कैश्च ।

द्वेधाप्येतत्सौम्ययाम्यप्रभेदात्

तन्मिश्रत्वे मिश्रसंज्ञं परं च ॥ १ ॥

व्याख्या ज्ञानवतेरेक १ द्वि २ त्री ३ च ४ ऋ ५ ऋ ६ षड्विधं
१० षड्विधं प्रोक्तं चतुर्भिर्गै-
र्नवतेर्भजनं न संभवतीति प्रोक्तं एतदेव सौम्ययाम्यप्रभे-
दात् द्वेधा स्यात् तन्मिश्रत्वे मिश्रसंज्ञं परं यन्त्रं प्रोक्तम् ।

वृत्तद्वयं कर्कटकेन पृष्ठे

यन्त्रस्य निर्माय चतुर्दिशोङ्कयाः ।

प्राग्याम्यगाः कोष्ठगतास्ततश्च

स्थाप्याः खनन्दप्रमितोक्ततांशाः ॥ २ ॥

व्याख्या पूर्वोक्तयुक्त्या घटितयन्त्रस्य कोष्ठकागारस्य पा-

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

८७

सत्त्वभागे कर्कटाख्येन लोहयन्त्रेण वृत्तद्वयमुपरितनं महद-
धःखं चलषु विधाय प्राच्याद्यास्तस्रो दिशो रेखाद्वयेनाङ्गाः ।
तत्र पूर्वस्निग्धस्य पूर्वदक्षिणदिक्ष्वये केन्द्राभिमुखाः को-
ष्ठगता नवतिप्रमिता चतुर्तांशा रेणितैरेकाद्यष्टैः स्वाभ्याः ।

अथ द्वितीयवृत्तस्य लेखनमाह ।

वृत्ते द्वितीये लिखितोन्नतांशा

रेखा विलेख्याः प्रतिभागजाताः ।

पञ्चवधेऽपक्रमजा विभागाः

शङ्कुप्रभा प्राप्तिदता तथा ज्या ॥ ३ ॥

प्राच्या अधस्तानवृत्ते उपरितनलिखितानामुन्नतांशाना-
मङ्गानुसारेण प्रतिभागजाता रेखा विलेख्याः । ततो दक्षिण-
पश्चिमाक्षरालेऽपक्रमभागा लेख्याः । तथा पश्चिमसौम्यान्त-
राले वृत्तमध्ये सप्तङ्गुलकार्यां लिखित्वा तदधस्तादुभयतः
पश्चिमसौम्यरेखालङ्गान् द्वादशकोष्ठकान् कृत्वा पश्चिमाक्ष-
ररेखातो मध्यं यावदेकादिद्वादशाङ्गुलान् विस्तृत्य तेषा-
मधस्तादतः पश्चिमसौम्यरेखाप्रतिभागजाताङ्गुलाद्या रेखा
विलेख्याः । तत उत्तरपूर्वाक्षरालकोष्ठकेषु जीवा विलेख्याः ।
चतुर्षोऽङ्गानां रेखाः केन्द्रसम्मुख एव कार्याः कदाचिद्यन्त्रे
शङ्कुद्वयस्यापि छाया लिखिता न भवति तदा छायाटीका-
यां द्रष्टव्या । एवं यन्त्रस्य पृष्ठभागसाधना सम्पूर्णा जाता ।

८८

यन्त्रराजो

अथ कोष्ठकागारस्य पूर्वपक्षसाधनम् ।

वृत्तत्रये पालिगते कृते प्राक्

वृत्ते किरीटान्तरतो घटीश्च ।

अंशानभीष्टान् खरसामि ३६० संख्या

रेखास्तदीयास्तदधो विलेख्याः ॥ ४ ॥

व्याख्या यन्त्रे कोष्ठकागारस्य पूर्वभागे पात्यां कर्कटाग्रेण वृत्तत्रये कृते सति प्रथमे नाद्याख्यवृत्ते किरीटमध्यात् षष्टिषटिका विलेख्याः । तदधः चिकीर्षितैकाद्युन्नतांशानुसारेण कोष्ठकान् विधाय चतुर्दिक्षु नवतिरंशा ईप्सितांश-केलेख्याः उपरितनस्य वृत्तस्य नाडीरूपत्वात्तदधःस्थितद्वितीयवृत्ते पलरूपा रेखा प्रतिकोष्ठं यथोचितं लेख्याः ।

अथ सौम्ययाम्ययन्त्रे दृष्टाक्षांशपत्रेषून्नतवलयाणां साधनमाह ।

यन्त्रेऽथ सौम्ये विरचय्य कम्बां

यन्त्रानुमानेन विहितस्य तच्च ।

भागान् खरामान् ३० रचयेत्तदंशैः

कर्कादिवृत्तं तृतयं दलेषु ॥ ५ ॥

व्याख्या सौम्ये यन्त्रे दृष्टाक्षांशपत्राणि काष्ठमयफलके लाक्षया दृढं सन्निवेश्य पत्रानुमानेनैकां कम्बां विधाय तच्च त्रिंशदंशान् परिकल्प्य कम्बास्थितैरंशैः कर्कप्रमाणेन १२।५१

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

८८

मेघतुलाप्रमाणेन १८।३८ मकरप्रमाणेन २० यन्त्रमध्यात्
कर्काटकेन वृत्तत्रयमालिखेत् ।

दिगङ्कितेष्वेषु च मध्यकेन्द्रा-

द्वाच्यरेखोपरिकेन्द्रमानैः ।

चिन्हे कृते तच्छिरसः पृथुत्व-

मानेन वृत्तानि लिखेत् स्फुटानि ॥ ६ ॥

व्याख्या ततः पूर्वादिदिगङ्कितेषु याम्यरेखोपरिकेन्द्रकृतवि-
त्रिंशदधिकान्शस्थापनार्थं तास्त्रययीं पट्टिकां विन्यस्य मध्य-
केन्द्राद्वाच्यरेखोपरिकेन्द्रणामेकादिनामंशानां प्रत्येकं केन्द्र-
मानैः कर्काटकेन चिन्हं कृत्वा तच्छिरसः तन्मूर्धतः पृथुत्वस्य
व्यासस्य मानेन स्फुटानि वृत्तानि लिखेत् ।

भूजास्थमाद्यं भवतीह वृत्तं

ततः परं चोन्नतमण्डलानि ।

तेषां लिखेदानवतेर्विभागान्

शुक्लानिनाशुन्नततावगत्यै ॥ ७ ॥

व्याख्या एषु वृत्तेषु प्रथमं भूजास्थं वृत्तं शेषाणि उन्नतां-
शानां वृत्तानि भवन्ति इति शेषः । एषु च वृत्तेषु पूर्वोक्तैका-
दशपरिकल्पनया जानवतेस्तद्विभागानुन्नतांशान् लिखेत् कि-
मर्थे इनस्य सूर्यस्य आदिशब्दाच्छेषाणां यज्ञाणां धिष्ण्यानां
च उन्नततावगत्यै सूर्याशुन्नतत्वज्ञानायेत्यर्थः ।

८०

यन्त्रराजो

मध्यान्हरेखामभितोऽथ कर्क-

वृत्तस्थिते प्रागपरि विभागे ।

क्रमास्त्रिखेद्वां परमं दिनं च

देशाभिधानेन तथाक्षभागान् ॥ ८ ॥

व्याख्या मध्यान्हरेखामभितः समयतः कर्कटकेन वृत्तम-
ध्यस्थिते पूर्वापरविभागे क्रमाद्वां विषुवच्छायां परमं दिन-
मुत्कृष्टदिनमानं च देशनामसहितानक्षांशं बिलिखितस्या-
पयेदित्यर्थः ।

अथ सौम्ययन्त्रे होरास्थापनमाह ।

कुजादधो द्वादशधा विभज्य

मृगादिकर्काक्षयमण्डलेषु ।

विधाय वृत्तान्धमितः प्रतीच्या-

मर्कैर्निवेश्या द्विदशापि होराः ॥ ९ ॥

अस्य व्याख्या कुजादपरचितिजात्पूर्वचितिजाच्चाधस्ता-
न्मकरमेघकर्काक्षयमण्डलेषु द्वादशधा विभज्य बुद्ध्या कर्क-
टेन वृत्तत्रयस्पर्शपूर्वमभितः पूर्वापरविभागे वृत्तानि विधाय
प्रतीच्याः पश्चिमदिग्विभागादेकादिभिर्द्वादशपर्यन्तैर्है-
नराज्योर्द्वादशापि होराः स्थाप्याः । एवं सौम्ययन्त्रे ऽक्षांशपञ्च-
साधनं तत्र निरक्षमेघादिलब्धानामष्टभागानां स्थापनमाह ।

मलयैन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

८१

भचक्रपत्रेऽपि पुरेव कृते
वृत्तत्रयेऽभ्यन्तरतोऽष्टभागान् ।
हित्वा कलाश्चाग्निगुणानवाच्ये
व्यासार्द्धमानेन विधाय वृत्ते ॥ १० ॥
निरक्षमेवादिविलम्बभागान्
पूर्वोदितान् प्राचि निवेश्य चैन्द्याः ।
वृत्ते द्वितीये तदधो निवेश्या-
स्तदंशरेखा गणकैर्निर्जेष्याः ॥ ११ ॥

अनयोर्व्याख्या कोष्ठकागारपत्रस्योपरि दृढतया सुस्थापि-
ते भचक्रपत्रेऽपि पूर्ववद्विकृष्टाधनपूर्व कर्कमेवमकारप्रमाणेन
वृत्तत्रये रचिते सति अभ्यन्तरतो यन्त्रमध्याशात्म्यभागे
रेखोपरि भचक्रकेन्द्रप्रमाणं ८३४ मुक्ता तदन्ततो वृत्त-
व्यासार्द्धमानेन २१।२६ वृत्तं विधाय तदधो सन्नायरैखा-
स्थापनार्थं द्वितीयवृत्तं विधाय पूर्वोदितान् निरक्षमेवादि-
लम्बभागानंशकला २७।५ इत्यादि रूपानैन्द्याः पूर्वभागा-
निवेश्य तदधःस्थिते द्वितीयवृत्ते निर्जेष्याः पूर्वोक्तयुक्त्या षड्वि-
धयन्त्रोचिता एकाव्यास्तदंशरेखाः क्रमानिवेश्या मेवादीना-
मंशादिमानं यथा

मेवे भागाः कलाश्चापि

८२

वत्सराजो

धिष्ण्यानि गगनेषवः २७।५० ।

वृषे नन्दहशाब्ध्यक्षा २८।५४

युग्मे दन्ता षडिन्दवः ३२।१६॥ १२ ॥

व्युक्तमादेत एव स्युः कर्कसिंहाङ्गनास्वपि ।

कन्यादिषट्कमानं स्यात्तुलादौ वैपरीत्यतः ॥ १३ ॥

अथ भवत्के प्रागुक्तद्वकर्मसंस्कृतनक्षत्रस्थापनमाह ।

प्राग्व्यासवृत्तेऽजमुखानि सन्ति

क्षमानि लङ्कोदयजानि यत्र ।

रेखा ह्युद्गूनां प्रतिभागजाता-

स्तत्रैव केन्द्राभिमुखेन लेख्याः ॥ १४ ॥

केन्द्रात्प्रतीपं विरचय्य चिह्नं

सौम्यप्रमाणेन च कर्कटेन ।

तत्रैव धिष्ण्यस्य यथोदितस्य

निवेश्यमस्याग्रमतीव सूक्ष्मम् ॥ १५ ॥

व्याख्या यत्र व्यासवृत्ते पूर्वत उत्तररक्षां निरक्षाणि मेषा-
 दित्तज्जानि सांशानि लिखितानि सन्ति तत्र पूर्वरेखामनु
 सङ्गीकृत्य नक्षत्राणामग्रप्रमाणेन केन्द्रात्प्रतीपं सौम्यसाहो
 रात्रप्रमाणेन चिह्नं विरचय्य तत्रैव चिह्नोपरि यथोद्दिष्टस्य

मत्स्येन्दुसुरिकृतटीकासहितः ।

८३

धिष्ण्यस्य नामसहितस्यातिसूक्ष्मायं सुखं स्याद्व्यम् ।

धनुर्मृगान्तर्निहितं विधेयं
चिन्हं प्रसिद्धं मकरस्य नाम्ना ।

यद्वाभ्यमाणां गणकेन विध्वक्

मुहुर्मुहुश्चुम्बति नाडिवृत्तम् ॥ १६ ॥

स्पष्टं एवं सौम्ययन्त्रे भवकसाधनम् ।

अथ केवलस्यास्ययन्त्रेऽर्चाशपत्रेवूतयन्त्रमाह ।

याम्येऽपि यन्त्रे विधिरुक्त एव

व्यत्यास्य वृत्ते मृगकर्कसंज्ञे ।

दिक्साधनापूर्वकमुन्नतांशान्

याम्येऽपि भागे विनिवेशयेच्च ॥ १७ ॥

मध्याच्च सौम्ये विरचय्य केन्द्रं

व्यासार्द्धमानेन कुजं विदध्यात् ।

आभाह्वकं दक्षिणतस्ततश्च

केन्द्राणि विस्तारयुतानि कुर्यात् ॥ १८ ॥

अनयोर्व्याख्या याम्येऽपि यन्त्रे विधिर्हस्तसाधनादिः प्रागु-
क्त एव अथ विशेषः मृगकर्कहत्ते व्यत्यास्य मृगहस्तस्थाने
कर्कहस्तमिति कर्कहस्तस्थाने मृगहस्तमिति च नाम क्त्वा
दिक्साधनपूर्वकमुन्नतांशान् दक्षिणस्यां दिशि निवेशयेत् स्या-

८४

यन्त्रराजी

पवेदित्यर्थः । तथा यन्त्रस्य मध्यादुत्तरस्यां दिशि प्रोक्तयास्य-
केन्द्रमनेन कर्कटेन चिह्नं कृत्वा उत्तराय्यव्यासार्द्धमनेन
वृत्तं विदधीत । एवं भास्वं यावत् केन्द्रमानैर्व्यासमानैर्वात्रतह
सानि संसाध्यानि ततो भास्वाधिकत्वात् दक्षिणस्यां सवि-
स्तराणि केन्द्राणि कुर्यात् केन्द्रमानैर्व्यासमानैर्वात्रतवलय-
ानि संसाधयेदिति भावः । एवं केवलयास्ययन्त्रेऽर्चाशपत्रसा-
धना सम्पूर्णा ।

अथ केवलयास्ययन्त्रे भचक्रपत्रसाधनमाह ।

भचक्रपत्रेऽपि च यास्ययुक्त्या

वृत्तेषु वृत्तेष्वथ केन्द्रचिन्हात् ।

व्यासाख्यवृत्ते विहिते कुबेर-

भागे निवेश्यानि पुरेव भानि ॥ १८ ॥

व्याख्या । भचक्रे यास्यार्चाशपत्रवदुक्तकर्कमकरवृत्तवैपरी-
त्येन वृत्तेषु विहितेषु दिक्साधनपूर्वं यन्त्रमध्यादुत्तरभागे
भचक्रकेन्द्रमनेन ८।१४ चिह्नं कृत्वा तदुपरि व्यासार्द्धवृत्ते
२१।१६ विहिते पूर्वतो निरक्षाणि भानि मेषादीनि तथा
भानि नक्षत्राणि पुरेव सौम्ययन्त्र इव यास्यस्वाहोरात्रमा-
नेन प्रकटीकृतसुखानि श्लाघ्यानि सौम्ययन्त्रे सौम्यस्वाहो-
रात्रयुक्तानि लिख्यन्ते । अथ च यास्ययन्त्रे यास्यस्वाहोरात्र-
युक्तानीति भावः ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

८५

अथ मिश्रभेदेषु फणीन्द्रयन्त्रे ऽक्षांशपत्रे उन्नतवलयसाधनमाह ।

तन्मिश्रभेदेषु फणीन्द्रयन्त्रे

वृत्तद्वयं सौम्यवदेव कार्यम् ।

कर्कान्ततः खाग्निलवैर्विभज्य

वृत्तद्वयं याम्यवदेव शेषम् ॥ २० ॥

अस्य व्याख्या तन्मिश्रभेदेषु सौम्ययाम्यान्मकरयन्त्रभेदेषु फणीन्द्रयन्त्रे उन्नतांशपत्रे सौम्ययन्त्र इव वृत्तद्वयं मकरमेष-कर्कान्तं कार्यं ततः कर्कवृत्तमेव १२।५१ बुद्ध्या चिंशदशैर्विभज्य याम्ययन्त्र इव शेषं वृत्तद्वयं मेषमकराख्यं आमध्यं कार्यम् । एतावता मध्यात् क्रमेण वृत्तपञ्चकं मकरमेषकर्कमेषमकराख्यं समुत्पन्नम् । अत्र की भावः सौम्यध्रुवात् कर्क-आसन्नः मध्ये मेषः वह्निर्मकरः ततः सौम्ययन्त्रे कर्कवृत्तमादौ तथा याम्यध्रुवान्मकरो निकटः मध्ये मेषः कर्को वह्निः । ततो याम्ययन्त्रे मकरवृत्तमादौ इदं तद्वयात्मकमिति तथैव वृत्तरचनोक्ता ।

अथ फणीन्द्रयन्त्रे अक्षांशपत्रे उन्नतवलयसाधनमाह ।

कर्कस्य वृत्तादुपरि प्रसाध्य

सौम्योक्तयुक्तयोन्नतमण्डलानि ।

याम्यानि कुर्यात्तदधः स्थितानि

संपातशुद्धानि हि याम्यभागे ॥ २१ ॥

८६

यन्त्रराजो

अस्य व्याख्या अक्षांशपत्रे पूर्ववद्विक्साधनं कृत्वा या-
म्यदिग्भागे कर्कटहस्तादुपरि सत्तरहस्तपर्वन्तं सौम्य इवोन्नत-
मण्डलानि प्रसाध्य कर्कादधो याम्य इव मिसितान्युन्नत-
मण्डलानि कार्याणि । एवं फलीन्द्रयन्त्रे अक्षांशपत्रसाधना
सम्पूर्णा ।

अथ फलीन्द्रयन्त्रे भ्रमणससाधनम् ।

प्राग्बद्धपत्रेऽस्य च पञ्चवृत्ते
मेघादिषट्कं विनिवेश्य सौम्ये ।

याम्येऽथ भागे विनिवेशनीयं

प्राक्पश्चिमान्ते तु तुलादिषट्कम् ॥ २२ ॥

अस्य व्याख्या अस्य फलीन्द्रयन्त्रव्याख्यमित्ययमस्य अपत्रे
प्राग्बद्धांशपत्रतत् सप्तहस्ते रक्षितपञ्चहस्तके सौम्ययन्त्र-
वत् मध्यात् याम्यरेखोपरि वृद्धकेन्द्रांशैः ८५३४ सौम्यदि-
ग्भागे प्राक्पश्चिमरेखाकर्म व्यासहस्तं विरचय्य तत्र मेघा-
दिराशिषट्कं निवेश्य च ततो याम्ययन्त्रवन्मध्यात् सौम्यरे-
खोपरि लघुकेन्द्रांशैः ८५३४ याम्यदिग्भागे पश्चिमपूर्वरेखा
कर्म व्यासहस्तं विरचय्य तुलादिषट्कं निवेशनीयम् ।

अथास्तिन्वन्त्रे भ्रमणससाधनं तत्रस्थापनमाह ।

सौम्यानि भानौह कुलीरवाह्यं

लेख्यानि सौम्यद्युगुणोदितानि ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

८७

याम्यानि चैतानि कुलीरमध्ये

शेषाणि याम्यद्युगुणोदितानि ॥ २३ ॥

अस्य व्याख्या इह पूर्वोदिते फणीन्द्रयन्त्रे भवक्रपत्रे सौ-
म्यानि भानि सौम्यद्युगुणोदितानि प्रोक्तसौम्यस्त्राहोरात्रा-
न्वितानि कर्कटतात् वाह्ये आमकरात्सौम्ययन्त्रवक्ष्येत्त्वानि ।

अथ भवक्रपत्रस्य घटनशिक्षामाह ।

आधारवृत्तं परिरक्षणीयं

यन्त्रे भवक्रार्थमपास्य शेषम् ।

फणीन्द्रयन्त्रं गदितं मयैतत्

ज्ञेयानि यन्त्राण्यखिलान्यपीत्यम् ॥ २४ ॥

अस्य व्याख्या भवक्रपत्रे शेषपत्रमपास्य कृत्वा राशिनि-
लचस्थितिहेतुराधारवृत्तं परिरक्षणीयं शेषं स्पष्टम् । एवं
फणीन्द्रयन्त्रे भवक्रपत्रसाधना सम्पूर्णा जाता ।

अथ किमपि प्रसृतं सविशेषमुच्यते ।

केन्द्रव्यासेभ्यः यानि उद्भवतवलयानि संपादितानि सन्ति
तानि केवलसौम्ये केवलयाम्ये मिश्रे च सर्वदा याम्यभागे
एव भवन्ति । तथा केवलयाम्ययन्त्रादपि सौम्ययन्त्रादपि
सौम्ययन्त्रवदुद्यटिकादिकालनियमेऽप्योदितभागस्थानेषु स-
र्वदा सौम्यदिग्भिर्भागे तुल्यमेवायाति । परं यन्त्रविद्विर्ल-
ङ्गाभिधनिरक्षस्थानादुत्तरं ध्रुवाभिमुखं स्वस्वकेन्द्रव्यासेभ्यः
साधितसौम्योत्ततवलयैः सौम्यनक्षत्रसहितैः सौम्यनक्षत्रसा-

८८

यन्त्रराजी

घनचक्रैः याम्ययन्त्रसाधना तथाविधा जाकारि । तत्र को-
 हितुः । ततो याम्ययन्त्रव्यासैर्दीर्घतरैः साधितयाम्योन्नतमण्ड-
 लानि अथ दुर्घटानि पृथुलप्रमाणत्वात् बहुविस्तराणि । अत-
 एव साधयितुमशक्यानि तथा तद्विक्सम्बन्धीनि नक्षत्राण्यपि
 स्तोत्रतराणि निरूपयोगीनि च । अतस्तेस्तत्राडीचक्रे तत्त-
 याम्ययन्त्रं विहाय सौम्ययन्त्राङ्गीकारः कृतः । सङ्घात उत्तर-
 ध्रुवाभिमुखं परमक्रान्तिपर्यन्तं अस्त्रादेवसौम्ययन्त्रात् च-
 टिकादिकालनियमः सुखोपलभ्यः सुखावबोधश्च प्रमाणी-
 कृतः । तथा तैरेव गणकार्यैर्गणितज्ञानं कौतुकार्थं सौ-
 म्ययाम्योन्नवेन गणितागमिन उभयोः सौम्ययाम्यगणितयोर्यु-
 क्त्वाऽनेकानि मिश्रयन्त्राणि तत्रा तत्रा चक्रिरे यथा यथा
 तयोः सौम्ययाम्ययन्त्रयोः सौम्ययाम्यविभागे स्वस्वाप्तस्थाने
 चटिकादिसमथज्ञाने एभ्यो मिश्रयन्त्रेभ्य एव सर्वदा सत्वर-
 मायाति विशेषधायं यतः फणीन्द्राभिधे मिश्रयन्त्रे वृत्तपञ्च-
 कत्वात्सौम्ययाम्योन्नवेन गणितेन उत्तममण्डलोपवतः संपात-
 शुद्धिः स्यात् । परमन्तेषु मिश्रयन्त्रेषु वृत्तत्रयसत्वात्तेनैव ग-
 णितेन उत्तममण्डलानि पृथग् जायन्ते । अतस्तेषु सम्पात-
 शुद्धिर्न जातेति ।

मलयैन्दुचरितटीकासहितः ।

८८

अवाचांशेभ्यः परमदिनानयनम् ।

द्विःस्थ्याष्टांशा जिनैर्२४भक्ता सन्धमक्षाद्विशोधितम् ।

शेषमर्द्धं इतं दिग्भिः पञ्चासं द्विगुणितम् ॥ २५ ॥

तन्नाडिकाविनाद्यादि ऊर्ध्वाक्षे विंशता युतम् ।

नृयुग्मान्ते रवौ प्रोक्तं पक्षेभ्यः परमं दिनम् ॥ २६ ॥

उदाहरणेनैव व्याख्या प्रिया तद्यथा दिव्यामक्षांशाः २८।३८

द्विःस्थाः २८।३८ चतुर्विंशतिभिर्भक्ताज्जम् १।२१।३८ अक्षा-

शेभ्यः शोधितं शिवं २७।२७।२२ अर्द्धितं १३।४३।४१ द्वागुणं

१३७।१७ पञ्चा ६० सं २।१७।१० द्विगुणितं ४।३४।३४

* अत्रोपपत्तिः ।

श्रीयहलाध्वकारोक्तापञ्चाशेऽप्युच्यते भाषाः कतिद्वयम-

सवीनेत्यस्य विज्ञोपेनासकभूलेन पक्षभा = $\frac{अ}{५} + \frac{अ२}{१२५०}$ वा

पक्षभा = $\frac{अ}{५}$ एकाङ्गुलपक्षभासव्यन्धि परमचरं चयोर्विंश-

तिमितं प्रकल्प्य पक्षभा तेन गुणिता परमचरं पक्षाज्जकं

= $\frac{२३ अ}{५} = \frac{१०}{२} \left(\frac{२३ अ \times २}{५ \times १०} \right) = \frac{१०}{२} \left(\frac{२३ अ}{२५} \right)$

= $\frac{१०}{२} \left(\frac{२३ अ}{२५} \right)$ संख्यान्तरात् = $\frac{१०}{२} \left(अ - \frac{अ}{२५} \right)$ इदं

व्यर्थं षष्टि भक्तं तद्विगुणं दिक्मानार्थं विंशद्युक्तं तेन सर्वसुपपन्नम् ।

१००

यन्मराजो

उपरि त्रिंशद्भि ३० युतं दिव्यां परमदिनं चत्वारि ३४।३४।३४
एवं त्रिंशदक्षांशान् यावदायाति अक्षतोऽक्षतोऽक्षतरं करो-
ति एवं सर्वत्र ।

अथ परमदिनाद्विषुवच्छायानयनमाह ।

हीनं खरामैः ३० परमं दिनं च

शेषं नगद्यं गुणिर्न च पट्ट्या ६० ।

भक्तं त्रिगोवाहुभि २८३ रज्जुलादि-

छाया स्फुटा स्याद्विषुवद्वयस्य ॥ २७ ॥

अस्य व्याख्या उदाहरणनैव ज्ञेया यथा परमदिनं ३४।३४।३४

खरामै ३० हीनं शेषं ४।३४।३४ सप्तगुणं ३।१।५८ कला-

पिच्छः १८२।५८ कल्पितभागद्वारा २८३ तं विषुवच्छाया

६।३३ कलापिच्छशेषं २६८ अनया युक्त्या छाया नयनं कार्यम् ।

अभूद्गुपुरे वरे गणकचक्रचूडामणिः

छती नृपतिसंस्तुतो मदनसूरिनामा गुरुः ।

अक्षोपपत्तिः ।

अत्र दिङ्नागसन्ध्यंगुणयोगिन विषुवती गुणिता

परमं पलायकचरं = २१ वि = $\frac{\text{शे} \times ६०}{२}$ ततः

वि = $\frac{\text{शे} \times ६०}{४२} = \frac{७ \text{ शे} \times ६०}{२८४} = \frac{७ \text{ शे} \times ६०}{२८३}$ खल्यान्तरात्

ततश्चपयम् ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१०१

तदीयपदशास्त्रिणा विरचिते सुदन्तागमे
महेन्द्रगुरुणोदितं रचनकर्म जातं स्फुटम् ॥ २८ ॥

श्रीपैरोजकृपेन्द्रसर्वगणकः पृष्टो महेन्द्रप्रभु-
जातः सूरिवरस्तदीयचरणान्मोत्रैकमृदुता ।
सूरिश्रीमलयेन्दुना विरचिते सद्युक्तियन्त्रागम-
व्याख्याने रचनाभिधेऽतिविशदोऽध्यायस्तृतीयो गतः ॥
इति यन्त्रराजागमे यन्त्ररचनाध्यायः समाप्तः ।

अथ यन्त्रशोधनाध्यायो व्याख्यायते ।

निष्पन्नयन्त्रमुखं च रंध्रे कीलं प्रवेशयेत् ।
तदग्रे लम्बयेत्सूचं सूक्ष्मं भारेण संयुतम् ॥ १ ॥
मध्यरेखां स्पृशेत्तत्रेव चैयं शुद्धं तदा द्वि तत् ।
अन्यथाधिकमस्याङ्गं पर्यित्वा शोधयेत्ततः ॥ २ ॥

अनयेव्याख्या निष्पन्नं यन्त्रमुखं च तत्किरीटक्रिदे लोह-
मयं कीलं प्रवेशयेत् तदग्रे भारेण संयुतं सूक्ष्मसूचं लम्बयेत् ।
लम्बमानं कुर्यादित्वर्थः । लम्बमानं सूचं यन्त्रस्य मध्यरेखामा-
द्यन्तं स्पृशेत् तदा तदन्तं शुद्धमिति समन्ततो भारशुद्धं शो-
धमित्वर्थः अन्यथा च शुद्धं यदि स्वात्तदास्य यन्त्रस्य वामं
दक्षिणं वाधिकमङ्गं पर्यित्वा पुनः शोधयेत् सूचस्पर्शेनेति-
शेषः ।

१०२

यन्त्रराजी

अथ कुक्कुटसोन्नतवृत्तानां शोधनमाह ।

मेघद्युजीवाप्रायेखायोगः स्पर्शात्कुक्कुटस्फुटे ।

केन्द्रव्यासान्तरैः शुद्धैः शोधयेदुन्नततांशकान् ॥ ३ ॥

अस्य व्याख्या मेघद्युजीवाप्रायेखयोर्योगः सन्निपातः उभयतस्तयोः स्पर्शात्कुजाख्यवृत्ते स्फुटे भवतः । तथा पूर्वोक्तेः केन्द्रव्यासान्तरैरुन्नततांशानर्थादुन्नतवृत्तानि शोधयेत् शुद्धानि कुर्वादित्यर्थः । उदाहरणं यथा मध्यात् षडुन्नततांशानां केन्द्रप्रमाणेन २८।३२ चिह्नं कृत्वा तदुपरि व्यासमानेन ३१।२८ वृत्ते षडुन्नततांशावां बलयं निष्पन्नं ततो यन्त्रमध्यात् मध्यरेखोपरि उन्नतबलयं यावत्केन्द्रं व्यासान्तरं ३।५६ लब्ध्वाप्तभागेः प्रतीयमानं यदि स्यात्तदा तद्वलयं शुद्धम् । एवं शेषाण्यप्युन्नतबलयानि शोधयानि ।

अथांशानां द्वादशलम्बनां शोधनमाह ।

उदयास्तोदीच्ययाम्यरेखाग्रं सदृशांशता ।

प्राक्सप्ततुर्यदिकसंख्यालग्नानां लग्नशुद्धता ॥ ४ ॥

अस्य व्याख्या उदये पूर्वचित्तिजे अस्ते अपरचित्तिजे उदीच्यरेखाग्रं याम्यरेखाग्रं च प्रथमसप्तचतुर्थदशमानां मेघतुलाकर्मकराणां सदृशांशता तुल्यांशता यदि स्यात् तदा तेषां चतुर्थो लग्नानां शुद्धता ज्ञेया तद्वैपरीत्येऽशुद्धता च एवं शेषाण्यपि लग्नान्यंशैः शोधनीयानि ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः।

१०२

अथ दृक्चक्षुःस्थितनक्षत्राणां परमोक्ततांशै-
र्नक्षत्रचक्षुःशोधनमाह ।

मध्यरेखास्थिते स्वस्वराश्वशे संस्पृशेद्यदि ।

भास्यं स्वान् परमांशांश्च तदा तच्चक्षुःशुद्धता ॥५॥

अस्य व्याख्या यद्यक्षचक्षुः यस्य यस्य राशेर्यस्मिन् भागेऽस्ति
तस्मिन्भागे मध्यरेखोपरि स्थिते सति तस्य तस्य नक्षत्रस्य
चक्षुःस्थानं स्वान्परमांशान् परमोक्ततांशान् यदि स्पृशति
तदा तस्य नक्षत्रस्यास्यशुद्धिः स्यात् । तदभावे चक्षोर्वा-
नर्त्तित्वां कार्येति शेषः । यथा शुद्धं रोहिणीनक्षत्रं मिथुनस्य
द्वितीयेशे वर्त्तने तस्मिन्शे मध्यरेखोपरि स्थापिते राशिस्था-
स्य यदि स्वीयान्परमोक्ततांशान् ७७ स्पृशति तदा रोहि-
ण्यास्यशुद्धिर्भवति । एवं शेषाणि नक्षत्रास्थानि शोधनीयानि ।

अथ यन्त्रपृष्ठस्थितभुजाग्रशोधनं पादद्वयशोधनं चाह ।

भुजाग्रयुग्मं शुद्धं स्याद्रेखास्यं परपूर्वयोः ।

तन्मध्यरेखोपरिर्गं शुद्धं पादद्वयं तथा ॥ ६ ॥

अस्य व्याख्या यन्त्रपृष्ठे भुजाग्रयुग्मं पूर्वापररेखोपरिर्गं
यदि स्यात् तदा भुजाग्रं शुद्धं तथा पादद्वयं तस्या भुजाया
मध्यरेखोपरि स्थितं शुद्धं भवति ।

अभूद्वृषपुत्रे वरे गन्धकचक्रबूडामणिः

क्षन्ती नृपतिसंस्तुतो मदनसूरिनामा गुरुः ।

१०४

यन्त्रराजो

तदीयपदशास्त्रिणा विरचिते सुयन्त्रागमे
महेन्द्रगुरुणोदितं निखिलयन्त्रसंशोधनम् ॥ ७ ॥

ओपेरोजपेन्द्रसर्वगणकः पृष्टो महेन्द्रप्रभु-
र्जातः सूरिवरस्तदीयचरणाभोजैकभृद्भ्युता ।
सूरिस्त्रीमलयेन्दुना विरचिते सद्युक्तियन्त्रागम-
व्याख्यानिऽखिलयन्त्रशोधनमयोऽध्यायसत्पुण्योऽगमत् ॥

इति यन्त्रराजागमे यन्त्रशोधनाध्यायसत्पुण्यः ।

अथ यन्त्रविचारणाध्यायो व्याख्यायते ।

अथ रवेः शेषग्रहाणां नक्षत्राणां चोन्नतांशानयनमाह ।

करेऽपसव्ये विनिवेश्य यन्त्रं
ज्योतिर्विदा भास्करसंमुखेन ।
तथा भुजाग्रं परिचालनीयं
यथा विशेच्छिद्रयुगेऽक्तेजः ॥ १ ॥

अस्य व्याख्या अपसव्ये दक्षिणे यथा छिद्रयुगे इति
भुजापादसम्बन्धे शेषं स्पष्टम् ।

पूर्वेऽहनि प्राक्कुम्भो भुजाग्रे
स्पष्टं रवेरुन्नतभागकाः स्युः ।
तदेव मध्यं दिनतोऽपरांश
राजौ ग्रहोदुषपि चैवमेव ॥ २ ॥

मलयन्दुस्त्रिस्तुतटीकासहित ।

१०५

पक्ष आग्या पूर्वेऽहनि पूर्वाह्ने प्राक्कुम्भः पूर्वस्याः दिशः
भुजापस्तुष्टा एकाद्या नवतिपर्यन्ता रवेक्ष्यतभागाः स्युः भ-
वेयुः । त एव मध्यं दिनतो मध्याह्नादूर्ध्वमपरोक्षतांशाः स्युः
तथा गणकेन दक्षिणनेर्त्तं निमील्य त्रामनेत्रोपरिस्थेन यन्त्रेण
दृष्टस्य स्पृष्टग्रहस्य धिक्स्थस्य वा वेधे भुजापस्तुष्टा श्रंशाः
पूर्वापरदिग्गतत्वेन पूर्वीक्षतांशाः अपरोक्षतांशा ज्ञेयाः ।

अथ रविमन्त्रश्चिपूर्वापरोक्षतांशेभ्यो दिनगतशेषघटिका-
द्यानयनं लग्नानयनं चाह ।

रव्यंशकं प्रागपरे च भूजे

धृत्वोन्नतांशोपरिगे कृतेऽस्मिन् ।

द्विःस्थानसंलग्नमृगास्यमध्ये

कासांशकैः पङ्क्त १० पलप्रमाणैः ॥ ६ ॥

यद्विचिह्नं भक्तं दिवसस्य यातं

शेषं च घट्यादि परिस्पष्टं स्यात् ।

तद्योन्नतांशस्पृशि भास्करांशे

प्राग्भूजगः सायनलग्नभागः ॥ ७ ॥

अनयोर्व्याख्या इष्टदिने सायनमेघादिराशिस्थितसूर्यांशं
पूर्वाह्ने प्राक्कुम्भेऽपराह्नेऽस्तभूजे च धृत्वाऽस्मिन्नेव सूर्यांशे
कमाद्विहपूर्वापरोक्षतांशोपरिगे कृते सति कमात् द्विःस्था-

१०६

अन्तरालो

नसंलग्नमृगास्यमध्यस्थितैः कासाद्यैर्दशपक्षप्रभायोः षड्वि-
भक्तैर्दिनस्वातीतं शेषं च षष्ठादि षड्विंशत्युत्तरं स्यात् ।

अथ दिवाहोरानयनम् ।

एवं एवेः सप्तमराशिभागो-

यथैव होरावलयोऽस्ति सैव ।

होराव्युनायाच ततः स्वषष्ठ-

षष्ठस्य गणया परभूजदृष्टात् ॥ ५ ॥

अस्य व्याख्या एवमिति कोऽर्थः पूर्ववत्तास्कराग्ने इति चतां-
शोपरि स्थापिते सति तस्यावसतमराश्याग्रे यस्मिन् होराव-
लयेऽस्ति सैव तद्धिने आद्या दिनवारहोरा ततो दिनवा-
रहोरातः षष्ठषष्ठस्य द्वितीयाद्या द्वादशपर्यन्ता होरा प्रिया
परमिर्न होरा अपरभूजदृष्टात् व्याख्या ।

अथ दिनगतशेषघटीभ्यो रव्युचतांशानयनम् ।

रव्यंशकं प्राक्स्थितिजे निवेश्य

चिन्हं मृगास्ये विरचय्य पश्चात् ।

अभीष्टकाशे घटिकोपरिस्थं

तदेव कृत्वा परिचिन्तनीयम् ॥ ६ ॥

रव्यंशको यच्च हि तुल्यवृत्ते

तदंशसंख्यास्तपनीयतांशाः ।

मत्तयेन्दुसूरिस्तटीकासहितः ।

१०७

मध्याह्नतोऽस्तचित्तिजात्तथैव

ते बोधनीयाः सुधियावशिष्टाः ॥ ७ ॥

अनयोर्व्याख्या रव्यंशकं प्राक्चित्तिजे निवेश्य मृगास्यं
चिह्नं विरचय्य पञ्चादभीष्टकालघटिकोपरिस्थं तदेव मृगास्यं
कृत्वा यणकेन किलोकनीयं तस्मिन् तुङ्गहस्ते रव्यंशः स्थितो
भवति तावद्द्वयमाशः पूर्वतः सूर्योन्नतांशास्तावतीषु च-
टीषु भवन्तीति शेषः । तथा मध्याह्नतोऽस्तचित्तिजात्तथैव
पूर्वाक्षरीत्या सुधिया विदुषा अवशिष्टास्त्रिष्टयटीषु अवशि-
ष्टास्ते चतुर्तांशा बोधनीयाः ।

अथ राशौ नक्षत्रविज्ञोन्नतांशेभ्यो रात्रिगतशेषघटिकानयनम् ।

विज्ञोन्नतांशोपगतेष्टभास्ये

रव्यंशकेऽस्तैन्द्रकुजस्थिते च ।

चिन्हदयान्तर्गतशेषमाङ्गी-

पक्षादि पूर्वापररात्रिभागे ॥ ८ ॥

अस्य व्याख्या राशौ मुजाशेष इष्टनक्षत्रे विद्धि प्राच्याः
प्रतोच्या वा ये चतुर्तांशाः प्राप्यन्ते तेष्वनतवक्ष्यस्थितेषु
विज्ञोन्नतांशेषु विद्वन्नक्षत्रधृते मुखे सति सूर्योऽस्तैन्द्रकुजस्ये
येन्द्रकुजस्ये च पूर्वापररात्रिभागे क्रमाश्रयकरमुखचिन्हदया-
न्तर्गतं शेषं नाङ्गीपक्षादि स्फुटं स्यात् ।

१०८

यन्त्रराजो

अथ रात्रौ लग्नहोरानयनम् ।

तत्रैव नक्षत्रमुखे निविष्टे

प्राग्भूजगं सायनमेति लग्नम् ।

सूर्याशकाधिष्ठितवृत्तसंख्या

तदा च होरापि निश्चि स्फुटा स्यात् ॥ ९ ॥

अस्य व्याख्या तत्रैव विद्योन्नतांशेष्वेवं विद्यनक्षत्रमुखे
निविष्टे पूर्वरात्रेऽपररात्रे च प्राग्भूजगं सायनलग्नमेति तथा
तदा तस्मिन् लग्नकाले यस्मिन् बलये सूर्याशः स्थितोऽस्ति
तेन तद्वता होरा भवतीत्यर्थः ।

अथ रात्रिगतघटीभ्यां गत्त्राक्रान्तांशानयनम् ।

सूर्याशकेऽस्तस्थितिजस्थितेऽङ्गं

कृत्वा मृगास्ये गतनाडिकासु ।

निवेशिते चोन्नतवृत्तगाः स्युः

प्राच्यप्रतीच्योद्भवाः ॥ १० ॥

अस्य व्याख्या सूर्याशकेऽस्तस्थितिजस्थिते सति मृगास्ये
अङ्गं कृत्वा पश्चाद्वृत्तनाडिकासु अत्र मृगास्ये निवेशिते
सत्युन्नतांशवृत्तस्थिताः स्वकीयाः प्राच्यप्रतीच्योद्भवाः पूर्वा-
परकर्पास्तस्थितनक्षत्राक्रान्ता उन्नतांशाः स्फुटा भवन्तीति
शेषः ।

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१०८

अथ दिनगतरात्रिगतघटीभ्यो लग्नानयनम् ।
 प्रागस्तभूजोपगतैर्ऽर्कभागे-
 ऽङ्किते मृगास्ये गतनाडिकासु ।
 स्थिते च तस्मिन् युनिशोः क्रमात् स्या-
 त्प्राग्भूजगः सायनलग्नभागः ॥ ११ ॥

दिवसे सूर्योद्ये प्राक्क्षितिजोपगते मृगास्ये चिन्हिते ततो
 गतनाडिकासु तस्मिन्मृगास्ये स्थिते सति प्राक्क्षितिजस्थितः
 सायनलग्नभागः स्यात् । एवं रात्रावस्तक्षितिजे स्थिते सूर्योद्ये
 मृगास्यं चिन्हयित्वा ततो रात्रिगतघटीषु मृगास्ये आरी-
 पिते प्राक्क्षितिजगतः सायना लग्नभागो भवति ।

अथ द्वादशभावसाधने भावचतुष्टयसाधनमाह ।

पूर्वास्तभूजोत्तरदक्षिणासु
 प्राक्सप्ततुर्याम्बरलग्नभागाः ।
 लग्ने भवेत्केन्द्रचतुष्कमिष्टे

यत्र स्थिताः स्युर्वलिनो ग्रहेन्द्राः ॥ १२ ॥

अथ व्याख्या ऋष्टे तात्कालिके लग्ने पूर्वभूजास्तभूजोत्त-
 रदक्षिणासु समकालं संभवन्तः प्राक्सप्ततुर्याम्बरलग्नभागाः
 प्रथमसप्तमचतुर्थदशमलग्नांशाः केन्द्रचतुष्कं भवेत् । यत्र के-
 न्द्रचतुष्के स्थिता ग्रहेन्द्रा वलिनः स्युः भवेयुरिति ।

११०

यन्त्रराजो

पुनर्भावचतुष्टयोत्पादनमाह ।

अक्षेश्वरोरायुजि लग्नभागे

खमध्यगौ नैधनधर्मभावौ ।

द्वितुर्घोरास्पृशि सप्तमांशे

खमध्यगावेव शिवार्कसंस्थौ ॥ १३ ॥

लग्नभागे तात्कालिके लग्नांशिक्षेपे ८।११ होरायुजि नवमैकादश ८।११ होरावलययावद्भागस्थिते सति खमध्यगौ याम्यरेखोपरिगतौ क्रमात्नैधनधर्मभावौ भवतः । तथा सप्तमांशे तत्स्थितसप्तमलग्नांशे द्वितीयचतुर्घोराप्रागन्तरखास्पृशि पूर्ववत् खमध्यगावेव एकादशद्वादशभावौ स्तः ।

अथैतेभ्यः शेषभावचतुष्टयोत्पादनमाह ।

वस्त्रादिभावा रसराशियुक्ता

निजाविजात्सप्तमसप्तमाः स्युः ।

संयोज्य भावद्वितयं समीप-

स्थितं तद्धर्षं विदितं च सन्धिः ॥ १४ ॥

अस्य व्याख्या वस्त्रादिभावा अष्टमनवमैकादशद्वादशभावा रसराशियुक्ता राशिषट्कुक्ता निजाविजाद्वावत्सप्तमाः स्युः भवेयुः यथा अष्टमनवमैकादशद्वादशभावानां राशिषट्कयोजनात् द्वादशपातनात् शेषा द्वितीयतृतीयप्रथमषष्ठभावा भवेयुः ।

भक्तयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१११

अथ सन्धेरानयनं भावयोगदत्तं सन्धिरिति वचनात्
द्वादशप्रथमयोर्योगः एकत्र मेलनं पञ्चादशं चर्द्धं प्रथमसन्धिः ।
एवं प्रथमद्वितीययोर्योगदत्तं लग्नसन्धिः । द्वितीयतृतीयभाव-
योगमेलने चर्द्धीकृते द्वितीयसन्धिः एवं शेषा अपि सन्धयः
उत्पादनीयाः ।

पूर्णं च मिश्रं च फलं ग्रहेन्द्रः

समांशके यच्छति भावसन्ध्योः ।

हीनोऽधिको वा कथितः स सन्धे-

रतीतभाववैष्यफलप्रदाता ॥ १५ ॥

अथ व्याख्या भावसन्ध्योः समांशको ग्रहेन्द्रः पूर्णं मिश्रं च
फलं यच्छति कोऽर्धः भावसमांशको ग्रहः पूर्णं फलं सन्धिस-
मांशकस्य मिश्रं फलं ददाति तथा एव ग्रहेन्द्रः सन्धेर्हीनां-
शकः सन्नतीतभावस्य फलदायी सन्धेरधिकांशकस्य आभा-
मिभावस्य फलदायी भवति ।

अथ खेटस्य सन्धेः सजायान्यूनान्निकत्वे विं-
शोपकाफलानयनसाह ।

न्यूनाधिकत्वे विधिरेव कार्यः

खेटांशसन्ध्यन्तरयातशेषम् ।

इत्वा नस्यै २० भावजसन्धिजांशा-

११२

यन्तराजो

न्तरेण भक्तं परित्यज्यते यत् ॥ १६ ॥

तत्स्याद् द्विधा भावफलं ग्रहस्य

प्रहीयमानं परिवर्द्धमानम् ।

इदं तदा यच्छति च ग्रहेशो-

यदा भवेत्काष्ठगद्वत्तगश्च ॥ १७ ॥

अनयोर्व्याख्या सन्धेः सकाशात् ग्रहस्य न्यूनाधिकत्वे एव
विधिः कार्यः । कोऽर्थः खेटांशसम्यन्तरयोः पाते लते यच्छेत् ।
तत्र सौ २० विंशत्या हत्वा भावजसम्बिज्ञान्तरेण भक्तं
यत्फलं लभ्यते तत् ग्रहस्य द्विधा हीयमानवर्द्धमानमेदा-
भावफलं भवेत् । इदं फलं ग्रहेशस्तदा यच्छति यदा काल-
चक्रयो भवति ।

अथ यन्त्रेण यद्विभक्तांशरेखोपगतं मध्यस्थरव्यंशज्ञानमहा

आद्यन्तरेखे रसभागजाते

घृत्वा कुजे प्राचि सृगेऽङ्किते द्विः ।

अंशान् द्विचिह्नान्तरजान्विभज्य

यद्विर्विलम्बाश्च घट्टकनीयाः ॥ १८ ॥

ततोऽङ्कतः प्राक् च नतांशकेषु

सृष्ट्वा सृगास्ये निहितेऽनुघट्टम् ।

प्राच्ये कुजे सूर्यलयः स्फुटः स्यात्

मलयेन्दुस्फुटटीकासहितः।

११३

शेषेषु खेटेष्वपि चेत्यमेव ॥ १८ ॥

अनयोर्वाख्या यत्नस्य भमस्फुल्लरसभागजाते षट्शप्रमि-
ते आयन्तरेखे प्राचि कुजे धृत्वा मृगास्य स्थानद्वयस्य चि-
न्हद्वयं कृत्वा तदन्तरगान् अंशान् षड्विर्विभज्य लब्धांशः
षड्गुणाः कार्यः ततः प्राक्कृतात् मृगास्यचिन्हात् स्पृष्टांशेषु
मृगाननेऽनुषस्य निवेशिते सति प्राक्कुजे सौरि लवः स्फुटो
भवति एवमन्येष्वपि खेटेषु चिन्तनीयम् ।

अथ षड्विभक्तोन्नतवृत्तमध्यगतोन्नतांशस्यामज्ञानार्थमाह ।

षडुन्नतांशेषु सुखे तथान्ते

रथ्यंशमाधाय मृगोद्धृते द्विः ।

षड्विर्विचिन्हस्य लवाम्बिभज्य

लब्धेषु भागेषु कृतेषु षोढा ॥ २० ॥

पूर्वोक्तरीत्यांशधृते मृगास्ये

प्रत्युन्नतांशं रविभागयोग्यम् ।

स्थानं भवत्युन्नतभागकाना-

मेवं विधेयं निशि चाग्न्यभानाम् ॥ २१ ॥

अनयोर्वाख्या अक्षांशपत्रे षडुन्नतांशेष्वदावन्ते च सूर्यो-
शं निवेश्य मृगास्ये स्थानद्वयेऽपि चिन्हिते सति तदन्तस्थान-
धान् षड्विर्विभज्य लब्धशेषेषु षोढा स्थापितेषु प्रागुक्तरीत्या

११४

यन्त्रराजो

सुगमुख्येषु स्थापिते प्रत्युन्नतांशं रव्यंशमेवमुन्नतांशानां
स्थानं भवति एवमन्येषामपि भानासुन्नतांशाः समानेयाः
कोऽर्थः यथा रव्यंशतः उन्नतांशज्ञानसुक्तं तथा नक्षत्रचक्षुतः
तदुन्नतांशज्ञानं विधेयम् ।

अथ राधेयामशतुष्टयलम्बनक्षत्रेऽन्नतांशज्ञानमाह ।

तृतीयहोरान्तगतेऽर्कभागे

यामोऽग्रिमः प्राक्कुजगं विलम्बम् ।

राजौ भवेदुन्नतवृत्तमध्ये

धिष्ण्याग्रिमाश्चोन्नतभागकाः स्युः ॥ २२ ॥

एवं षडङ्कान्तिमहोरिकासु

न्यस्तेऽर्कभागे सति शेषयामाः ।

लम्बानि धिष्ण्योन्नतभागकाश्च

विवेचनीया गणकैः स्वबुद्ध्या ॥ २३ ॥

अनयोर्व्याख्या अथ राजावस्तं गते कुजेऽर्कभागाद्विवेच्य
मकरमुखे चिह्ने कृत्वाऽक्षपत्रस्थहोरावलयानां मध्ये तृतीय
होराप्रान्तेऽर्कभागे स्थापिते पुनर्दृष्ट्वा स्ये चिह्ने तदुदयान्तरे
कासप्तते घटीपलात्मकः प्रथमयामो भवेत् तथैव समकालं
प्राक्कुजे लम्बं भागाद्यं स्यात् उन्नतवलयमध्ये धिष्ण्यक्ष-
गता उन्नतभागा अपि स्युः । एवं षष्ठनवमहोराप्रान्ते रव्यंशे

सप्तयेन्दुचरितकटीकासहितः ।

११५

क्रमेण स्थापिते शेषं यामत्रयं लग्नानि नक्षत्राणामुन्नतभा-
गाश्च गणकैः स्वधिया विचार्याः ।

अथ रविमष्टीकरणमाह ।

मध्योन्नतांशास्तपनस्य विद्ध्वा

ते मध्यरेखोपरि चिह्नीयाः ।

सम्यक्तदूर्ध्वस्थितभांशको यः

स सायनार्कश्च सदा स्फुटः स्यात् ॥ २४ ॥

अस्य व्याख्या रविर्मध्याह्नसम्बन्धिनं उन्नतांशान् यन्त्रेण
विद्ध्वा मध्याह्नरेखोपरि तन्प्रमितोन्नतांशेषु चिह्ने कृते भव-
न्नभ्यास्यमाणे यो राशिभागस्तत्र निविशति तस्मिन्दिने
तदंशः सायनार्कस्य स्फुटो भवति । अत्रोदाहरणम् । इष्टदिने
मध्याह्नसमये यन्त्रेण मध्याह्नसमयस्योन्नतांशाः प्राप्ताः ६८
तत्र मध्याह्नरेखोपरि चिह्ने कृते तदनुभवक्रे भ्यास्यमाणे
तदुपरि मेषराशिर्द्वादशीशः सायनो लग्नः । अतो ज्ञातमिष्ट-
दिने रविर्मेषराशिर्द्वादशे भारी सायनो वर्तते अयनांशैर्विही-
नो निरयणो भवति ।

अथ चिह्नयशेषग्रहाणां स्पष्टीकरणमाह ।

राशौ खमध्यस्थितभग्रहाणां

परोन्नतांशाव्यधचिह्नाभ्याम् ।

मध्यस्थरेखोपरि भांशका ये

११६

यन्त्रराजो

तत्र स्थितास्ते निखिलाः स्फुटाः स्युः ॥ २५ ॥

अस्य व्याख्या रात्रिसमये आकाशमध्यस्थितनक्षत्रगणां पराक्षतांशान्यन्त्रेण विद्वद्वा उन्नतवलये तद्व्यमितोन्नतांशेषु मध्यरेखापरि चिह्नितेषु भवत्वे व्यामिते नक्षत्रचञ्चौ स्थापिते नक्षत्रांशे राश्यांशे च स्थापिते ग्रहांशाः स्फुटा भवन्ति अत्रोदाहरणम् । सप्तरीकृतं रविवज्रं यम् ।

अथ प्रकारान्तरेण दृष्टकाले नक्षत्रोन्नतांशेभ्यो-
भौमादियज्ञस्यष्टीकरणम् ।

रात्रावभीष्टग्रहचक्षुष्योश्च

ज्ञात्वोन्नतांशान्निजभागसंस्थे ।

भास्ये ग्रहास्तोन्नतभागभांशः

स्फुटो भवेत्तस्य तदा खगस्य ॥ २६ ॥

अस्य व्याख्या रजन्वामिष्टग्रहस्येष्टनक्षत्रस्य ज्ञात्वा तान्शान् ज्ञात्वा भमुखे निजोन्नतांशेषु यो राशिभाग उपविशति स्थापिते सति लब्धेषु पूर्वापरकपालस्थितग्रहोन्नतांशेषु यो राशिभाग उपविशति तत्र ग्रहः साधनः स्फुटो भवति । अत्रोदाहरणम् । संवत् १४३५ प्रथमज्येष्ठशुक्लपूर्णिमायां शुक्रो रात्रिगतचन्द्रः ६ पलानि १० तत्समये चिन्नानक्षत्र-स्थापरोन्नतांशाः ५५ तत्काले परकपाले भौमोन्नतांशाः ३० एवं चिन्नानक्षत्रचञ्चौ लब्धोन्नतांशाभामुपरि त्यक्तो चिन्शः

मलयेन्दुस्त्रिलोकतटीकासहितः ।

११७

दंशदुःखतांशानामुपरि सिंहस्य दंशनींशो जग्नः । ततो ज्ञातं
भीमः सिंहराशेः दंशने ४।१० भागे सायनी वर्त्तते अयन-
१४ विहीनः ३।२६ कर्कटे भवति एवं सर्वेऽपि यथाः
समानीयन्ते ।

अथ ग्रहसुत्थानयनम् ।

प्रसाध्यते कालयुगे मते चे-

त्स्फुटो ग्रहस्तर्हि तदन्तरं यत् ।

षड्विहृतं तद्व्युदलोद्धृतान्

दिक्सङ्गुणं तस्य गतिः कलाद्या ॥ २७ ॥

अस्य व्याख्या मतेऽभीष्टकालयुगे पूर्वप्रहरान्ते चतुर्थप्रह-
रादौ च यदि स्पष्टतानीयते तदा तदन्तरं यदस्ति तत्
षड्विहृत्वा व्युदलोद्धृत्य तदामं दशगुणं कुर्यात् एवं कृते तस्य
ग्रहस्य कलाद्या गतिः स्यात् । अथोदाहरणम् । संवत् १४३५
ज्येष्ठशुक्ल १५ गुरौ प्राचीनतांशा रवेः ४२ दिनध्रुवः ८
पलानि १६ समये स्फुटोऽर्कः सायनः २।०।४६।८ तृतीयप्रह-
रान्ते दिनगतघटी २५ पलानि १८ समये स्फुटोऽर्कः
२।१।०।२७ इष्टकालार्कयोः अन्तरं १४।१८ रवेर्गुणितं जातं
८५।४८ इदं दिनमानस्य अर्धेन १६।५२ भक्तं ततो लब्धं
कलादि फलम् ५।५० दशगुणं कुर्यात् एवं कृते जाता रवेः
स्फुटा गतिः कलादिका ५८।२० एवं सर्वत्राध्यानयितव्यम् ।

११८

यन्त्रराजो

अथ चरदक्षानयनम् ।

निरक्षभूजेऽथ कुजेऽर्कभागं

दत्त्वा मृगे चिन्हमिह द्वयं स्यात् ।

चरं हि तन्मध्यगतं हि सौम्यं

याम्यं भवेन्नेषतुलादितः स्यात् ॥ २८ ॥

व्याख्या निरक्षभूजे तथा प्राङ्भुजे अर्कभागे स्थापिते
द्विःस्थानस्थे मृगास्थे चिन्हद्वये कृते सति तन्मध्यगतं काल
वृत्ते यज्ञवादि फलं लभ्यते तद्वधौ मेषादिषट्कस्थे सौम्यं
तुलादिषट्कस्थे च याम्यं चरदक्षं भवति ।

अथेष्टाक्षे परमचरदक्षानयनम् ।

निरक्षभूजात्पुरतोऽथ साक्ष-

भूजान्तमध्यस्थगतं चरार्द्धम् ।

* मार्गं स्पृशेद्यच्च च कालवृत्ते

ते स्युर्लवाः षड्विहृताश्च नास्त्यः ॥ २९ ॥

यथायथा साक्षकुजं निरक्षा-

त्पुरो व्रजेत्तत्र चरार्द्धवृद्धिः ।

एवं कुजं याम्यदिशागतं स्या-

न्मृगादितस्तत्र परं चरार्द्धम् ॥ ३० ॥

* भूजं स्पृशेद्यथेति पाठान्तरम् ।

मत्तयेन्दुचरित्तटीकासहितः ।

११८

चरे परे पञ्चदशाच नाद्य-
 श्रैकं दिनं षष्टिघटीप्रमाणम् ।
 निशा च तावत्प्रमितैव भूया-
 त्सौम्यं त्वजादेर्वणिजाच्च याम्यम् ॥ ३१ ॥

एषा व्याख्या सुगम ॥

अथ दिनरात्रिमानानयनम् ।

सूर्याशकं प्राक्क्षितिजे परे च
 मुक्ता ततो मार्गमुखेऽङ्किते द्विः ।
 आद्यन्तचिह्नान्तगतं दिनं स्या-
 न्धेषास्तु मित्रा घटिकाः समस्ताः ॥ ३२ ॥

व्याख्या सूर्याशकं प्राक्क्षितिजे परे क्षितिजे च मुक्ता
 मृगमुखे स्थानद्वये प्रापिते तच्चिह्नद्वये पूर्वापरचिह्नान्तरगतं
 काशवृत्ते दिनप्रमाणं घटीपञ्चान्नकं भवति । तत्रैवाधःस्थितं
 शेषं रात्रिमानस्य घटिकादिकं स्यात् ।

अथायनांशः ।

यन्त्रेन्द्रमध्योन्नतभागकेभ्यो-
 देशे निजे योऽस्ति परिस्फुटोऽर्कः ।
 सिद्धान्तयुक्त्यापि च साधितो य-
 स्तद्विप्रयोगादयनांशकाः स्युः ॥ ३३ ॥

१२०

यन्त्रराजो

व्याख्या इष्टदिने यन्त्रेण मध्याह्नीकतांशेभ्योऽर्के स्फुटीकृते
सिद्धान्तयुक्त्यापि स्फुटीकृते उभयोर्व्यदन्तरं भागाद्यं त एव
तत्र वर्षे अयनांशका भवन्ति ।

अथ ग्रहयुत्यानयनम् ।

शीघ्रस्य मन्दस्य च खेचरस्य
सब्धोन्नतांशान्तरमेकगत्योः ।

गत्यन्तरेणापहृते तयोश्च
विभिन्नगत्योर्गतियोगकेन ॥ ३४ ॥

सब्धं फलं वासरनाडिकाद्यं
मन्दागतं स्यादधिकांशकस्य ।

शीघ्रस्य हीनांशजुषश्च गम्यं
सुतिष्ठत्यः स्यादनयोः स एव ॥ ३५ ॥

व्याख्या शीघ्रग्रहस्य मन्दग्रहस्योन्नतांशान् गृहीत्वान्तरं
विधाय एकगत्योर्वक्राऽवक्रयोर्गत्यन्तरेण तदन्तरं विभजित्
विभिन्नगत्योश्च गतियोगेन हरेत् । इत्थं सत्त्वफलं दिनाद्यं
भवति । इदमेव मन्दग्रहाच्छीघ्रग्रहेऽधिकांशे सति गम्यं
वेदितव्यम् । अन्योर्मन्दशीघ्रयोर्युतिकालः स एव । अन्तो-
दाहरणम् । संवत् १४१४ पौषशुक्ल १५ भौमे सायनः स्फुटो
गुरुः ७१२०।५४ भुक्तिः ११।० शुक्रः ७१७०।० भुक्तिः ६५।०
एतस्मिन् दिने रात्रिजिषघटी ३ पक्ष ३० समये शुक्रशीघ्रग्र-

मलयेन्दुसूरितटीकासहितः ।

१२१

दृश्योन्नतांशाः प्राच्याः २५ एतस्मिन्काले मन्दो जीवस्तदुव-
तांशाः प्राच्याः २२ उभयोरन्तरं ३ षष्ठ्या सयस्य १८० द्वयो-
र्मार्गित्वाङ्गुल्यन्तरेण ५४ भागे लब्धो दिनादिकालः ३।३०
अथ मन्दाच्छीघ्रस्य हीनांशकत्वात् एषः कालः । एतावता
छतीयदिवसे शुक्रवासरे दिनगतवयः २०।० शुक्रगुर्वा-
र्युतिकालः ।

अथ वर्त्तमानवर्षस्य लम्बादागामिवर्षलम्बानयनमाह ।

पूर्वे कुजेऽभीप्सितवर्षलग्नं

निवेश्य मार्गाननमङ्गयित्वा ।

ततोऽंशकेऽग्न्यङ्क ८३ मिते धृतेऽस्मिन्

भाद्यन्दलग्नं स्फुटमैन्द्रभुजे ॥ ३६ ॥

व्याख्या पूर्वे कुजेऽभीप्सितवर्षलग्नं निवेश्य मृगमुखं च
चिह्नयित्वा अग्न्यङ्क ८३ मिते त्रिनवतिप्रमितेऽंशके अस्मि-
न्मकरानने धृते सति भाविवर्षलग्नमैन्द्रभुजे स्फुटं भवति ।
अषोढाहरणम् संवत् १४३४ सायनमेघसंक्रान्तिदिने सा-
यनोऽङ्कः ११।१८।५७।० एवं षष्ठ्यः २७ पलानि ३० संक्रम-
णकालः तदा यस्माद्यनं लग्नं तद्वर्षलग्नमुच्यते ५।२१।२१।१८
अस्माकलम्बादयिमवर्षे १४३५ सायनमेघसंक्रान्तिदिने साय-
नं लग्नमानीयते लग्नांशे ५।२१ प्राक्कुजे निहिते मकरानने
साष्टषष्टिशतकोष्ठकान्ते लग्ने चिह्ने कृते तद्वये वह्निनन्दमि-

१२२

यन्त्रराजो

तेष्वङ्गेषु गणितेषु २६१ प्रमितानामुपरि मकरमुखे समानीते
प्राक्कुजेऽभीष्टवर्षस्य सायनं चतुर्दशममुपरिष्ठं ८।१०।५।५
तदागामि वर्षसम्पन्नं ज्ञेयं एवं सर्वाण्यपि समानैतव्यानि ।

अथ देशान्तरसंस्कारेण स्फुटलग्नानयनमाह ।

मध्यस्थरेखात ऋणं धनं स्या-

त्यक्षादि पूर्वापरदिग्विभागे ।

ततः स्थिते प्राक्क्षितिजे मभागे

कुर्वीत चिह्नं मकरामनाग्रे ॥ ३७ ॥

पश्चात्पुरश्चास्य ऋणे धने च

तद्दर्शमानेन धृते मृगास्ये ।

प्रभूजभागिष्टपुरे विलम्बं

तदा हि देशान्तरसंस्कृतं स्यात् ॥ ३८ ॥

अनयोर्व्याख्या सिद्धान्तकरणीकविधिना ध्रुव्यादीनां
ग्रहाणां देशान्तरं पलाय्यात्मकं सत्तं तद्वद्भातो मेरुपर्यन्त-
मध्यरेखातोऽभीष्टस्यप्रागपरवशील ऋणं धनं भवति । अत्र
रविदेशान्तरं पलाय्यात्मकमागतं लग्नस्यापि तदेव ज्ञेयं
प्राक्कुजे मभागे लग्नाग्नि स्थिते सति मकरमुखं चिह्ननीयं
ततो यदि देशान्तरं ऋणगतं भवति तदा रविदेशा-
न्तरमग्नेन पश्चाच्चिह्नं कार्यं धनगं चेत्युरस्ताच्चिह्नं कार्यं एव-
मुभयोर्मध्ये एकत्र मृगानने धृते सति प्राक्कुजे देशान्तरसं-
स्कृतमिष्टपुरस्य विलम्बं भवति ।

मन्त्रयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः।

१२३

अथ नक्षत्राणां सौम्यास्यक्रान्तिज्ञानम् ।

मध्याह्नरेखोपरि भवत्य वक्त्रं

कुलौरमेघान्तरगं यदि स्यात् ।

सौम्या तदा क्रान्तिरिदं च मेघ-

मृगान्तरस्थं यदि दक्षिणा स्यात् ॥ ३६ ॥

अस्य व्याख्या यन्त्रस्य मध्याह्नरेखोपरि भवत्त्रां नक्षत्रचक्षुं
धृत्वा विलोकनीयं यदि तत्कर्कमेघान्तरस्थं तदा तस्य नक्ष-
त्रस्य उत्तरा क्रान्तिः । इदमेव नक्षत्रमुखं यदि मेघमकरा-
न्तरस्थं तदा तस्य नक्षत्रस्य दक्षिणा क्रान्तिः स्यादिति ।

अथ यन्त्रस्थिताक्षांशेभ्यः षष्टाक्षांशानां ज्ञाननियमम् ।

यन्त्रस्थिताक्षांशगणादभीष्टा-

क्षांशैर्विलग्नस्य विधिं ब्रवीमि ।

लग्नं च तचोन्नतभागकेभ्यः

प्राग्बत्ततः क्रान्तिरियं च गुण्या ॥ ४० ॥

अक्षांशयोरन्तरकेन भक्ता

परापमेनाप्तमिता लवादि ।

मृगाननात्प्राक्परतः प्रदेयं

सौम्यापमे यन्त्रभवाद्यभागात् ॥ ४१ ॥

न्यूनाधिकेऽभीष्टपक्षांशके त-

१२४

यन्त्रराजो

दिष्टाक्षजं प्राक्कुजं विलम्बम् ।

याम्यापमे व्यत्ययतः समस्त-

मिदं विचार्य गणकोत्तमेन ॥ ४२ ॥

त्रिभिर्विशेषकं एषां व्याख्या यन्त्रस्थिताक्षांशगणाद्यथा
 इष्टाक्षांशैर्लम्बमायाति तथा विधिं ब्रवीमि कथयामि तत्र
 ततो लग्नं प्राग्बहुतांशेभ्यः समानीय मृगानने चिह्नं कृत्वा
 लग्नाक्षीम्ययास्यक्रान्त्यानयनम् । इयं क्रान्तिरक्षांशकयो-
 रन्तरकेन गुण्या कोऽर्थः यन्त्रस्थिताक्षांशानां तथेष्टाक्षां-
 शानां अन्तरेण इत्यात् ततः परापमेन परमक्रान्त्या भाव्या
 च ततः प्राप्तमंशादि फलं मृगाननात् प्राक्परतश्च देयं
 कोऽर्थः यन्त्रे प्रागानीतलग्नसमये मृगास्यं लग्नं भवति ।
 तच्चिह्नात्पृष्ठतोऽयतश्च देयमित्यर्थः सौम्यापमे सौम्यक्रान्ती
 यन्त्राक्षांशात् न्यूनेऽधिके इष्टाक्षांशे मृगाननात्प्राक् पृष्ठतश्च
 चिह्नं कार्यं एवं कृते सति प्राक्कुजे यत्लग्नमुपविशति तदि-
 ष्टाक्षजं लग्नं भवतीति इदं समस्तं पूर्वोक्तं याम्यापमे
 विपरीतं कोऽर्थः यम्यापमे यन्त्राक्षांशेभ्यः इष्टाक्षांशे न्यूना-
 धिके सति पूर्वज्ञतमृगास्यचिह्नात्परतः प्रदेयमिति गणको-
 त्तमेन ज्योतिर्वित्तमेन विचार्यम् । अस्योदाहरणम् । यन्त्र-
 स्थिताक्षांशाः २८।३८ इष्टाक्षांशाः २४।० अत्र सूर्योन्नतांशाः
 प्राच्याः ६६ एभ्यो लग्नं साधितं वृषादौ सूर्ये सति १।०।०

मल्लयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१२५

कर्कलम्बं च ३।२१।० प्राक्कुजे निविष्टं मकरमुखे चिह्नं कार्यं
अस्माकान्तिवृत्तरा १२।१५।५४ अंशात्मिका २०।१५।५४
एषां यन्वाचेष्टाक्षांशयोर्विद्योगेन ४।३८ इता जाता ८१।१२
परमापक्रमेण ३३।३५ भक्ता लब्धमंशादि फलं ३।४८ यन्ते
प्राक्लम्बानयनसमये मकराननमुपविष्टमस्ति तन्वाचिह्ना-
दिदं फलं यन्तस्थिताच्चात् २८।३८ इष्टाक्षे न्यूने २४।०
प्राक्पूर्वतश्चिह्ने मकरमुखे धृते प्राक्कुजे कर्कलम्बं सायनं
३।१८ एवमन्यत्रापि समानेयम् ।

अथ सदोदितनक्षत्रेभ्योऽभीष्टदेशस्याक्षांशानयनम् ।

सदोदितर्क्षं तल्लगोर्ध्वगं त्यात्

द्विधा द्विवारास्ततदुन्नतांशान् ।

ज्ञात्वा च संयोज्य च तैः पलांशा-

अर्धीकृतैरिष्टपुरे भवन्ति ॥ ४३ ॥

व्याख्या इष्टपुरेऽक्षांशा भवन्ति कथा रीत्या सदोदितर्क्षे
तल्लगं लोर्ध्वगं च यदा भवति कोऽर्थः । यदा ध्रुवमण्डलभ्रम-
माणमधः समायाति तदा तल्लदोदितनक्षत्रं परमाख्योन्न-
तांशज्ञानार्थं सुदुर्मुहुर्बिदुष्व्वा पुनस्तदेव ध्रुवमण्डलभ्रममाणं
यदा ऊर्ध्वं गच्छति तदा पुनरपि परमाख्यतांशज्ञानार्थं
सुदुस्तदेव सदोदितर्क्षं विदुष्व्वा स्थानद्वयमाप्तनुन्नतांशानि-
कीकृत्यार्धीकरणे इष्टदेशाक्षांशा भवन्ति विशेषधायं अक्षां-

१२६

यन्त्रराजो

शस्त्रानं भुवात् भुवस्थानं तु केन्द्रभूतमिति सूक्ष्मत्वेन दुर्लभं
 अतस्तत्स्थानज्ञानार्थं सदीदितर्क्षं सदीदितर्क्षताकेककल्पन-
 या वारद्वयवेधनाच्च केन्द्राभिधमच्चस्थानमानियमिति ता-
 त्पर्यार्थः । उदाहरणम् । इष्टस्थाने भुवमण्डले ऊर्ध्वगे
 यन्त्रेण सदीदितर्क्षवेधेन प्राप्ताः उन्नतांशाः ३१ ततस्तस्मिन्ने-
 वाधोगते पुनरपि सदीदितर्क्षवेधनाप्राप्ता उन्नतांशाः २५
 उभयोर्योगे ५६ अर्धकृते २८ अतो ज्ञातं योगिनीपुरे
 अक्षांशाः २८ विद्यन्ते एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ।

अथ दृक्कर्मसंस्कृतनक्षत्रानयनम् ।

मध्याह्नरेखोपरि भास्य भागे

न्यस्ते च योशोऽस्ति ममण्डलस्य ।

सुसंस्कृतं तच्च द्वि राशिभागे

स्फुटं भवेत्सायनकं तद्वृत्तम् ॥ ४४ ॥

भूजद्वयस्योपरि भास्यदेशे

धृते भवेद्यः खलु राशिभागः ।

तद्वृत्तसवन्यवशेन भस्य

स्यातां क्रमादभ्युदयास्तलग्ने ॥ ४५ ॥

व्याख्या यन्त्रे मध्याह्नरेखायां भास्यभागे नक्षत्रवक्त्रप्रदेशे
 धृते सति ममण्डलस्य राशिमण्डलस्य योशोऽस्ति तत्र रा-
 शिभागे तद्वृत्तं तन्नक्षत्रं सुसंस्कृतं सायनकं दृक्कर्मशुद्धं भव-

मलवेन्दुरिक्तटीकासहितः ।

१२७

ति । तथैव तस्मिन्नचचवक्त्रे पूर्वापरभूषरेखोपरि धृते सत्यु-
भयचापि यो राशिभागी लगति तद्वत्सम्बन्धयोगेन भस्य
नक्षत्रस्योदयास्तलक्ष्णे कर्मणः स्यातां भवतः ।

अथ यन्त्रेण तिथिनचचयोगानयनम् ।

कुजे निरक्षे रविचन्द्रभाग-

न्यासान्मृगास्याद्वितयस्य चिन्हे ।

कृतद्युमध्यात्परतोऽरुणोने

चन्द्रेऽर्कभक्ते तिथयो विलम्भाः ॥ ४६ ॥

द्युमध्यरेखाङ्कशशाङ्कचिन्हा-

न्तरे चि ३ निघ्ने खचतु ४० विभक्ते ।

यदाप्यते तद्भगणोऽश्विधिषण्णा-

म्फलं गतं स्यात्किल कालदृष्टे ॥ ४७ ॥

रव्यङ्कपीयूषकराङ्कयोगे

रामादृते खाश्विभि ४० दृष्टृते च ।

आप्तं गतं स्यात्किल योगदृष्टे

शीर्घ्यं भचकाभ्यधिके तु चक्रम् ॥ ४८ ॥

गतं विशुद्धं निजभागहारा-

देष्टुं भवेत्तन्निहतं च षष्ट्या ।

१२८

यन्त्रराजो

चन्द्रार्कभुक्त्यन्तरभक्तमेवं

लब्धं दिनाद्यं सकलं तिथेः स्युः ॥ ४९ ॥

रव्यत्यतीते च भजे स्वर्षद्भि- ६०

हन्ते चिनिघ्नेन्दुविभुक्तिभक्ते ।

दिनादिकं स्यात्किञ्च योगजे च

षष्ट्या हते सूर्यशशाङ्कभुक्तयोः ॥ ५० ॥

योगेन रामापहतेन भक्ते

लब्धं दिनाद्यं फलमेवमेव ।

ग्रहे भवेदौद्यिकोऽर्द्धरात्रे

भवेच्च मिश्रेण सुसंस्कृतं तत् ॥ ५१ ॥

एषां व्याख्या निरन्ते कुजे प्रागपरिच्छासां स्पष्टं रव्य-
शकं चन्द्रांशकं च निवेश्य कालवृत्ते स्थानद्वयप्राप्ते सृगास्य-
चिह्नं कार्यं गणना तु युग्मव्याप्त्याश्चरेखायाः षट्कटाद-
शादिक्रमेण कार्या चन्द्रेऽक्षणेन सति कोऽर्थः सूर्यांशे नि-
रक्षभूजोपरि धृते सति मकराननं यच्च लगति तदङ्गप्रमि-
ताः सूर्यांशकाः कथ्यन्ते एवं चन्द्रांशे निरक्षभूजस्ये यच्च
सृगास्यं स्यात्ते चन्द्रांशाः तेभ्यो रव्यशकाः पात्यन्ते
यदि न पत्यति तदा एतान् ३६० संयोज्य पात्यन्ते वादश-
भिर्भोज्यन्ते तल्लब्धा शुक्लप्रतिषदादिगततिथयो भवन्ति ।

मलयेन्दुचूरिकृतटीकासहितः ।

१२८

अथ मल्लनयनम् । द्युमध्यरेखाङ्कशशाङ्कचिह्नान्तरे कोऽर्थः
कालवृत्ते मध्याङ्करेखातो यत्र सृगाननं लम्बं तावन्तस-
न्द्रांशा लब्धाः सन्ति तेषु विभिन्नेषु चत्वारिंशता विभक्ते
यत्फलमाप्यते तदेव अश्विन्यादिगतमक्षत्राणि भवन्ति ।

अथ योगानयनम् । कालवृत्ते मकराननायाक्षूर्याङ्क-
चन्द्राङ्कयोर्योगसाधिते विभिर्हते चत्वारिंशद्विभक्ते यत्फलं
तदेव योगवृत्ते विष्णुन्यादयो गतयोगा भवन्ति यदि योगी
कृते सति मक्षत्राभ्यधिको भवति तदा षष्ठ्यधिकशतत्रयं
२६० शोध्यम् । अथ तिथ्यादीनां घटिकानयनम् । गतं विशुद्धं
निजभागहारात् कोऽर्थः तिथिमक्षत्रयोगादीनामानयनस-
मये तिथ्यादिषु लब्धेषु यच्छेषं तत्क्रमेण तेषां गतमभिधी-
यते तत्रिजभागहारादिशोध्यते आनामितिथ्यादिनां क्रा-
माहस्यं भवति । तद्वत् गम्यं वा घट्या कृते सूर्यचन्द्रभुक्त्य-
न्तरेण भव्यत एतस्माद्भव्यं तिथेर्दिनाद्यं दिनघटीपलाककं
सर्वमपि भवति इति तिथिः । अथ मक्षत्रम् । एष्यति गम्ये
अतीते गते भजे मक्षत्रे खण्डिः घट्या गुणिते चिताडितया
चन्द्रभुक्त्या भक्ते सति लब्धा मक्षत्रस्य दिनादिकं भवति ।
अथ योगः । योगस्य गतगम्ये घट्या कृते सूर्यशशाङ्कगति-
योगेन रामापहतन भक्ते लब्धं दिनाद्यं फलमौदयिके य-
ति । एवमेवाहं रात्रिके तु मित्रेण संस्कृतं कार्यं गतं विशो-
धयेत् मित्रात् गम्यं मित्रे नियोजयेदित्यादिना संस्कृत-

१३०

यन्त्रराजो

कार्यमित्यर्थः । अथ तिथ्यान्वयने सदाहरणम् । संवत् १४३२
 चैत्रवदि २० भौमे यन्त्रेण सप्तुटी रविचन्द्री अर्द्धरात्रि समये
 साधितौ तन्निरेखणीकाः ११।१४।४३ भुक्तिः ५८।२१ चन्द्रः
 ११।२०।२६ भुक्तिः ८३।२६ रव्यंशे निरेखभूजोपरि धृते सति
 सकराननं कालवृत्ते मध्यरेखातः स्पष्टचतुस्त्रारिंशदधि-
 कशतत्रयां ३४४ शेषु लग्नं एवं चन्द्रांशे निरेखभूजोपरि
 धृते सति सकराननं पञ्चाशदधिकशतत्रयांशेषु ३५०।२६
 लग्नं एवं रव्यंशाः ३४४।४३ चन्द्रांशेभ्यः ३५०।२६ प्रतिताः
 आतमन्तरं ५।४३ एतद् द्वादशभिर्भक्ते लग्नं तिथिस्थाने
 शून्यं एतावता अमावास्या गततिथिः शेषादिनाटिकलं
 ०।२६।४० एतन्नतवशात्तद्दिनमिच्छा ४४।५८ द्विशोध्य जातं
 चैत्रामावास्याप्रमाणं घटी १८ मल १८ एवं सर्वत्राप्याने-
 तव्यम् । अथ नक्षत्रान्वयने सदाहरणम् । तिथ्यान्वयने पूर्वं ये
 चन्द्रांशाः ३५०।२६ आनीताः सन्ति ते विगुणिता जाताः
 १०५।११८ एते चत्वारिंशता ४० भक्ताः लग्नमस्तिन्या-
 दिगतनक्षत्राणि २६ शेषमस्यैव गतं ११।१८ ततो दि-
 नादि ०।१६।२८ एतन्नतवशात्तद्दिनमिच्छात् ४४।५८ वि-
 शोध्य जातं चैत्रामावास्यायां उत्तराभाद्रपदा नक्षत्रघटी
 ०।२८।२८ प्रमाणं प्राप्तं एवं सर्वत्र । योगान्वयने सदाह-
 रणम् । पूर्वाणीताः सूर्यांशाः ३४४।४३ चन्द्रांशाः ३५०।२६
 सभयोर्योगे ६९५।८ अत्र अत्राधिकत्वात् चक्रांशान् अया-

मलयेन्दुसूरिकृतटीकासहितः ।

१३१

स्य शेषांशाः ३३५।८ एते त्रिगुणिताः २००५।२७ चत्वारिं-
 शता ४० विभक्ताः प्राप्ता विष्कुम्भादयो गतयोगाः २५
 अस्यैव गतं ५।२७ तद्वत्स्यं जातं ३२७ एतच्चिगुणिते
 चन्द्रार्कभुक्तियोगेन २६७१।११ भज्यते । सन्ध्यादिनादि
 फलं ०।७।२० एतद्वत्तद्वशात् दिनमिश्रात् ४४।५८ अपास्य
 जातं चैत्रमावास्यायां ब्राह्मणानामयोगो घटी ३७ पल
 ३८ वर्तते एवं सर्वत्र । अथ तद्दिने सूर्यसिधाम्ने चैत्री अ-
 मावास्या घटीका १०।३५ उत्तराभाद्रपदा घटी २०।३७
 ब्राह्मणानामयोगे चतुः ३६ पलानि ४० प्रमाणो वर्तते । ति-
 थ्यन्तरं पलानि ५३ नक्षत्रान्तरं य ६२ ब्रह्मयोगान्तरं य ५८
 प्रमाणमस्ति । परं यन्यान्तरत्वाच्च दोषः एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ।

अथ द्वादशाङ्गुलशङ्कोः सप्तङ्गुलशङ्कोः छायायनयनम् ।

शङ्कुप्रभा मुनिहता रविभिर्विभक्ता

प्राप्तं यद्वच सकलं फलमङ्गुलाद्यम् ।

द्विस्थं च तद्ववति सप्तमितस्य शङ्कोः

छायाफलं स्फुटतरं गणकौर्निबद्धम् ॥ ५२ ॥

अस्य व्याख्या द्वादशाङ्गुलशङ्कोः छायाफलज्यातः प्राप्ता
 सा सप्तभिर्गुण्यते द्वादशभिर्भज्यते ततः प्राप्तं अङ्गुलादि-
 फलं सप्तङ्गुलशङ्कोः छाया भवति । उदाहरणम् । द्वादशाङ्गुल-
 शङ्कोः छाया १४१।१० सप्तभिर्गुणिता जाता ७८८।१० द्वा-

१३२

यन्त्रराजो

दशभिर्मत्ता लब्धा यद्गुलादिका सप्ताङ्गुलशङ्कोः छाया ६६।३६
एवं सर्वत्रापि भवेयम्।

अथ सप्ताङ्गुलशङ्कोः द्वादशाङ्गुलशङ्कोः छायाऽनयनम् ।

सप्ताङ्गुलस्य प्रतिहत्य शङ्कोः

छायां पतङ्गै १२ विभजेच्च शैलैः ।

सर्वत्र फलं सूर्यमितस्य शङ्कोः

छायाङ्गुलाद्या गणकैः प्रदिष्टा ॥ ५३ ॥

अथ व्याख्या सप्ताङ्गुलशङ्कोः फलज्यातः प्राप्ता तां द्वा-
दशभिः प्रतिफलं सप्तभिर्विभज्यते ततो लब्धं द्वादशाङ्गुल-
शङ्कोः छाया भवति । उदाहरणम् । सप्ताङ्गुलशङ्कोः छाया ६६।
२६ द्वादशभिर्गुण्यते जाता ७८८।८० सप्तभिर्विभज्यते लब्धं
द्वादशाङ्गुलशङ्कोः छाया यद्गुलाद्या ८८४।८० जायते । एवं
सर्वत्राप्यानेतव्यम् ।

अथेष्टोन्नतांशेभ्यो द्वादशाङ्गुलसप्ताङ्गुलछायाऽनयनम् ।

इष्टोन्नतांशान्नवतेर्विशोध्य

तद्भांशकोष्ठद्वितयाङ्गुलीत्या ।

निजं निजं शङ्कुभवं च वर्गं

तथा भजेदङ्गुलजा प्रमेयम् ॥ ५४ ॥

अथ येन्युत्तरिकतटीकासहितः ।

१३३

अथ व्याख्या इष्टोक्ततांशावतेर्विशोध्य पातयित्वा त-
 ष्चायां फलज्याकोष्ठकद्वयाद्गृहीत्वा तया निजं निजं शङ्कु-
 भवं दगं विभज्यते । एवं शङ्कुद्वयस्य कृते इष्टोक्ततांशानां शङ्कुद्वय-
 स्य समाकुलाद्या ज्ञाया भवति । अथोदाहरणम् । यथा इष्टोक्त-
 तांशाः १२ तेषां द्वादशाङ्गुलशङ्कोः ज्ञाया कियती भवति
 उक्ततांशा नवतेनयुताः ७८ एतेषां ज्ञाया पुस्तकलिखित-
 फलज्यातः प्राप्ताङ्गुलाद्या २।३३ अनया द्वादशाङ्गुलशङ्कुवर्गी
 १४४ विभज्यते सन्धा द्वादशाङ्गुलशङ्कुज्याङ्गुलाद्या ५६।१८
 अथ द्वादशोक्ततांशाः १२ एषां सप्ताङ्गुलशङ्कोः कियती ज्ञा-
 या भवति । उक्ततांशाः १२ एते नवतेनयुताः ७८ एतेषां
 ज्ञाया पुस्तकलिखितफलज्यातः सप्ताङ्गुलाद्या २।२८ अनया
 सप्ताङ्गुलशङ्कुवर्गी ३६ विभज्यते ततो सन्धा द्वादशोक्ततांशानां
 सप्ताङ्गुलशङ्कोः ज्ञायाङ्गुलाद्या ३।१२ एवमन्यत्रापि समा-
 नेयम् ।

अथ यन्त्रेण पर्वतप्राकारदेवतालयतीर्थस्थानवृक्षादीनां
 दूरे दर्शनादुच्चत्वज्ञानमाह ।

स्तम्भादिकानामनुविद्ध्य चाग्रं

यन्त्रेण नक्षत्रवदुच्चतायाः ।

क्षप्यै स्वपादाग्रभुवं भुजाग्र-

मप्यङ्कयित्वा च तदुन्नतांशान् ॥ ५५ ॥

१२४

यन्मराजी

ज्ञात्वाय कीष्टद्वितयाश्च शङ्कोः
 छायां गृहीत्वान्यतरस्य चैकम्
 क्षिपन् विकर्षन् स्वधिया च भूयो
 भुजाग्रभागेन तदेव विद्ध्वा ॥ ५६ ॥
 समङ्कप्रेङ्गुमिमथास्य चिन्ह-
 दयान्तरं सप्तसमादृतं च ।
 सूर्यादृतं वा निजमानयुक्तं
 कृत्वा वदेदौहिततुङ्गतांशम् ॥ ५७ ॥

एषां व्याख्या स्तम्भादिकानां अग्रं यन्त्रेण नक्षत्रवद्विद्ध्वा
 तुङ्गताया ज्ञेयै ज्ञानाय स्वपादाग्रभूमिं भुजाग्रं च चिन्हवि-
 त्वा तदुन्नतांशान् स्तम्भादीनां उन्नतांशान्विज्ञाय तावतासु-
 न्नतभागानां शङ्कुद्वयमध्ये अन्यतरस्यैकस्य छायाङ्गुलफलक्या-
 कीष्टवेभ्यो गृहीत्वा तत्र समुद्ध्या एकं क्षिपन्नयवा ततो
 विकर्षंस्तदुपरि नतानुन्नतांशान् ज्ञात्वा भूयस्तदुपरि भुजा-
 ग्रमारोप्य भूमिस्थपूर्वचिन्हादग्रतः पृष्ठतश्च क्रममाणस्तदेव
 स्तम्भादीनामग्रं भुजाग्रकिद्रेण विद्ध्वा स्वपादाग्रभूमिमङ्क-
 येत् । चिन्हद्वयस्यान्तरं हस्तवितस्थङ्गुलाद्यं परिमापनमेकत्र
 स्थापयेत् । यदि सप्ताङ्गुलछाया गृहीता भवेत् तदा तदन्तरं
 सप्तभिर्हन्वते यद्यन्यस्य तदा द्वादशभिः एवं कृते सति नि-

मलयेन्दुस्त्रिकृतटीकासहितः ।

१२५

जवपुर्मानं तत्र संयोज्य स्रः पण्डितः समीहितस्थानस्य तु-
 क्कतां वदेत् । अस्थीदाहरणम् । तीरणादेः शिरसि नक्षत्रवह्नि-
 हे लब्धाः उन्नतांशाः ६६ तदा दैवज्ञेन धरणीस्यस्वपादाग्रे
 चिन्हिते फलव्याकोष्ठकेषु दृष्टेषु षट्षष्टिभागानां हादया-
 म्बुलशब्दोः कायाङ्गुलाया लब्धा ५।२१ चनैकस्मिन्स्वबुद्ध्या
 चित्तै जाता काया ६।२१ यत्र फलव्याकोष्ठके रैदृशी काया
 भवति स कोष्ठके ज्ञेयः तदुपरि ये उन्नतांशा वृत्तन्ते ते
 याज्ञाः ततोऽत्र षष्ठांशमङ्गुलानामुपरि ग्रामा उन्नतांशाः ६२
 एषून्नतांशेषु भुजाग्रमारोप्य पूर्वस्थानादुपतः पश्चाद्वा तथा
 ज्ञायते यथा भूमीऽप्युन्नस्थानस्य शिरो नक्षत्रवह्निध्यते पुनः
 स्वपादाग्रे चिन्हिते पूर्वापरचिन्हयोरन्तरं प्राप्तं हस्ताः ६ ए-
 तस्मिन् हादयभिर्जते स्ववपुर्मानहस्तत्रययुक्ते च जाताः ७५
 एतदीहितस्थानस्थो ज्ञेयतामानमागतं एवं सर्वत्र करणीयम् ।

अथ यत्किञ्च भौमादिपञ्चकस्योदयमाह ।

सौरं सवं प्राक्क्षितिजे निधाय

चिन्हं मृगाग्रादथ कालवृत्ते ।

कुर्यादभीष्टस्य सुगस्य कालां-

शक्येषु वामं मकराननं च ॥ ५८ ॥

कृत्वा ह्येत्यूर्वकुजे भवेद्यत्

तत्तन्ममस्योदयगं ग्रहस्य ।

१३६

यन्त्रराजो

ग्रहेऽथ वक्रे विभजेद्विखेटा-

न्तरं खगोष्ठांशुविभुक्तियुक्त्या ॥ ५६ ॥

मार्गस्थिते तत्र गभस्तिखेट-

भुक्त्यन्तरेष्वासमिदं च कुर्यात् ।

सन्धं दिनादिस्तु फलं ग्रहस्य

कालः स च स्यादुदयाभिधानः ॥ ६० ॥

चिभिर्विशेषं व्याख्या सौरं सवं सूर्येण प्राक्चितिजे
 सदयरेखायां निधाय कालवृत्ते यत्र सूर्यार्थं जम्ब' भवति
 तत्र चिह्नं कुर्यात् तदनु तस्माच्चिन्तादभीष्टग्रहस्य कालांशके-
 तु वाममप्रदक्षिणं चिह्नं कृत्वा मकरानमनं स्थापयेत् । एवं
 कृते प्राक्कुजे यज्जम्ब' सांशं लगति तज्जम्ब' तस्य ग्रहस्यायो-
 दयगं धायनं भवति ।

तत्र कालांशज्ञानमिदम् । शुक्रगुरुशनि'कुजाः कालांशैर्द्यु-
 त्तरोत्तरेर्नवभिः श ८ व ११ व १२ अ १५ मं १० एते च दस-
 कालांशा प्रेयाः ॥

अथ गतगम्यदिनघटीपलानयनम् ।

ततो जम्बग्रहयोरन्तरं वक्रावक्रस्थिते ग्रहे रविखेटभुक्ति-
 योगेनान्तरेण वा भक्ष्यते ततो लब्धोऽभीष्टग्रहस्यादये गण-
 माने दिनादिकालः स्यात् । जम्बादूने ग्रहे गतकालः
 स्यात् अधिके गम्य इति भावार्थः । इदमपि वक्ष्यते । अथो-

मलयन्दुस्त्रितटीकासहितः ।

११७

हाहरयम् । संवत् १४३४ आश्विनशुक्ल १५ शुद्धे दिने शङ्ख-
रात्रिसमये सायनी रविशुक्लो द्वाधितौ रविः ६।२।२८।०
जतिः ५।८।२८ शुक्लः ५।१८।३१।० गतिर्वज्रा २४।४२ र-
ज्ज्ये प्राक्क्षितिजापरि हृते मकराननं चतुःसतत्वधिक-
कृते १०४ जम्ब' तत्र शिखे कृते शुक्लस्योदयवशात्मानम-
हत्त्वं मानमहत्त्वेऽष्टौ कालांशास्तत्पूर्वविन्दायाक्पष्ठभागे
नक्षयित्वा मकराननं स्थाप्यम् । तत्र जाताः १३६ भागाः
एवं कृते प्राक्कुजे जम्बाजम्बं सायनं ५।२४।० उपविष्टम्
एतच्छुक्लस्याक्षसम्बन्धुदयाख्यं जम्बशुक्लयोरन्तरं भागादि-
कं १ वध्या सर्वर्षितं ३०० मकरवशाद्रविशुक्लगतियोगेन
८४।१० मत्तं ततो लब्धो दिनादिकाक्षः ३३४।१७ यदि
जम्बादूनी यद्वस्तुहा गतकालो यदि जम्बादधिकस्तदा
एष्यकाक्षः गतं ३३४।१७ मित्रादेवं ४१।५ रूपादिगोष्ठ्य
तत आश्विनशुक्लैकादश्यां सोमे उदयाद्वतवटी - ०।१४८
इ तत्समये शुक्लोदयो जात इति सिद्धं एवमन्यथापि ।

अत्र बन्धेण भौमादिपञ्चकस्यास्तज्ञानमाह ।

इष्टेऽहनीष्टस्य खगस्य चास्त-

काले यद्भीत्वोद्भुभवोन्नतांशान् ।

धिष्यन्माननं तेषु निवेश्य विन्दा-

त्कुजे परेऽभीष्टखगास्तज्ञानम् ॥ ६१ ॥

१३८

यन्त्रराजो

ततोऽक्षयित्वा मकरास्यमंशो-
 भागं विधायपरभूजदेशे ।
 पुनर्मृगाग्रं प्रविधाय चिन्हं
 चिन्हद्वयस्यान्तरजान् विभागान् ॥ ६२ ॥
 काक्षांशकैरिष्टखगस्य ङीना-
 न्कृत्वाथ शेषं विभजेत्परावत् ।
 रवेः खगस्येदधिकस्तदेष्य-
 कालो भवेद्गीनतरे गतोऽस्मिन् ॥ ६३ ॥

एषां व्याख्या इष्टे दिने इष्टयज्ञस्यास्तसमये इष्टमन्त्रो-
 क्तांशान् ज्ञात्वा तस्य नक्षत्रस्य चक्षुं तेषु चक्षतांशेषु निवे-
 श्यापरचित्तिजस्य इष्टयज्ञस्यास्तमन्त्रं चिन्हाज्जानीयात् ।
 ततो मकरान्नं अक्षयित्वा अंशोः सूर्यस्य भागमंशं अपरि कुजे
 निवेश्य पुनर्मृगानने चिन्हं कृत्वा चिन्हद्वयस्य पूर्वापरचि-
 न्दयोरन्तरोद्भवान्भागानंशानिष्टयज्ञस्य काक्षांशैर्ङीनान्कृत्वा
 अथ शेषं पुरावद्भिभजेत् । रवेः्येदधिकी यही भवति तदा
 एष्यकालः अथ ङीना भवति तदा गतकालः । अर्चोदाहर-
 णम् । संवत् १८२४ आश्विनकृष्ण २० गुरौ दिनेऽर्चरात्रि-
 समये स्फुटी रविशुक्लौ यन्त्रेष साधितौ रविः सायनः ५।१८
 ५४ मुक्तिः ५८।४।० यज्ञः ५।२६।४० भुक्तिर्व्रजा २०।२५

मलयेन्दुसुरिकृतटीकासहितः ।

१२८

तत्काले शुक्रास्तसमये अथप्यनन्तरस्योक्ततांशाः प्राच्याः ६०
तत्र नक्षत्रानने समानीतेऽपरकुजे शुक्रस्यास्तलग्नं साय-
नं ५।२७।० लग्नं वर्तते मकराननं तु २५७ उपरि लग्नं
तत्र चिह्नं कृत्वा रव्यंशमपरे कुजे निधाय मकरास्ये २३५
उपरि लग्ने सति चिह्नद्वयान्तरात् शुक्रस्य कान्तांशाः ८
पात्यन्ते बहुत्वाच्च पतन्ति तद्वशाच्छेषमेवान्तरं सर्वस्य भुक्ति-
योगेन ८६।१५ मध्यते लग्नो दिनादिकालः १।२४।४२
यदि रवेरधिको यद्वस्तुदैव्यकालः हीनस्तदा गतकालः
अथैश्वकालः १२ ॥४२ एष्यत्वान्मिश्र ४५।२५ मध्ये बीज्यते
६।२० जातं एतादृता आश्विनशुक्ल २ यनौ वटी १० पक्षेषु
समये शुक्रस्यास्तः पश्चिमायां भवति ।

परःशताः सन्तु कवीश्वराणां

स्वार्थोपपत्तौ गणितप्रबन्धाः ।

अस्माकमेतत्किल केवलाय

परोपकाराय निधानमत्र ॥ ६४ ॥

ग्रन्थेऽस्मिन्यन्तराजस्य गम्भीरेऽम्भोनिधाविव ।

दुर्बुद्धयो निमज्जन्ति कुप्राहपरिपीडिताः ॥ ६५ ॥

गुरूपदेशप्रबलं यानपाचमिवाश्रिताः ।

सदुद्बयस्तरन्त्येव विविधं गणितं परम् ॥ ६६ ॥

विद्येर्य महती प्रोक्ता गहने गणितागमे ।

१४०

यन्त्रराजो

कुशिव्याय कृतघ्नाय दुष्टायैतान दीयते ॥६७॥

श्रीयन्त्रराजोपनिषद्भिषया

कण्ठे सती मौक्तिकमालिकेव ।

तनोति शोभां परमां गुणाढ्यां

परीक्ष्यकान् स्वीकुरुतामयन्ती ॥ ६८ ॥

सूर्याचन्द्रमसौ यावदीपायेते जगद्गृहे ।

ग्रन्थोऽयं यन्त्रराजस्य तावन्नद्याद्गुरुदितः ॥६९॥

अभूद्गुपुरे वरे गयाकचक्रचूडामणिः

कृती नृपतिसंस्तुतो मदनसूरिनामा गुरुः ।

तदीयपदशालिना विरचिते सुयन्त्रागमे

महेन्द्रगुह्योदिताजनि विचारणा यन्त्रजा ॥७०॥

श्रीपैराजमहेन्द्रसर्वगणकः पृष्टो महेन्द्रपुत्रः

जातः सूरिवरस्तदीयचरणाभोजैकमृदुद्युता ।

सूरिस्त्रीमलयेन्दुना विरचितेऽस्मिन् यन्त्रराजागम-

व्याख्याने प्रविचारणादिकथनाध्यायोऽगमत्पञ्चमः ॥

इति श्रीयन्त्रराजः सटीकः समाप्तः ।

श्रीगणेशाय नमः ।

प्रतिभावोदकं

सुधाकरहिवेदिरचितम् ।

ननामि रामं रमणीयरूप-

मकारि जीवाकृतिरत्र येन ।

अनेकरूपैकपरं प्रसादात्

तस्य ब्रुवे भूतलवृत्तरूपम् ॥ १ ॥

वृत्ताधारा छेदिता भूतलाभ्यां

सूची लम्बे ये भवेतां त्रिबाहौ ।

तस्मिन् शीर्षाद्द्वौ भुजौ यस्य सूच्या-

आधारस्य व्यासरूपस्तृतीयः ॥ २ ॥

या स्वाद्रेखा योगरूपा तयोः सा

तस्मिन् त्र्यसङ्घातले लम्बरूपा ।

स्पष्टा विद्वन् वासनाऽस्यावबोध्या

रेखानातत्रैवमित्येव नूनम् ॥ ३ ॥

यथा भक्तग सूची यत्र अ गिरःस्थानं तथा तत्र भक्तग

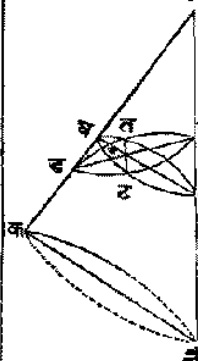
त्रिभुजं यस्य भक्त भग हो भुजौ तृतीयो भुजः आधार-

२

प्रतिभाबोधकम् ।

वृत्तस्य व्यासेन कगसंघेन समः । अथ अकग सूची घत-
घट, जटघट धरातलाभ्यां छेदिता ये अकगधरातले लम्ब-

अ रूपे घतघट धरातलं आधारधरात-
लस्य समानान्तरं तदा तयोर्शीर्षरेखा
तदट अकग धरातले लम्बी भविष्यति

ज (११ अ, घे १८) तदट रेखा अकग
धरातले दविन्दुगता कस्या तदा \angle ट-
घ दद = \angle तदज = \angle स \therefore जड एकैव

सरला तथैव घघ अपि एकैव सरल-
रेखा । घतघट छेदनरूपं तु वृत्तमेव
यतस्तद्वरातलमाधारधरातलसमाना-

न्तरं तेन घद \times घद = तद^२ अथ यदि जटघट छेदनरूपं
च वृत्तं स्यात् तदा पूर्ववत् घद \times जद = तद^२ रेखा-
गणितस्य तृतीयाध्यायेन, ततः घद \times घद = घद \times घद

आभ्यां $\frac{\text{जद}}{\text{घद}} = \frac{\text{घद}}{\text{जद}}$ अथ \angle वदघ = \angle घदज ततः पठा-

ध्यायेन रेखागणितस्य, घदद्विभुजं घदज विभुजं च मिथः
सजातीयं तेन \angle वदघ = \angle जघद परन्तु कग, घद रेखे
मिथः समानान्तरे ततः \angle वदघ = \angle भगक ।

एतेन

आधारवृत्तस्य दलं करोति द-
धरातलं शीर्षगतं च सूच्याः ।

प्रतिभाबोधकम् ।

३

तदेव खण्डं त्रिभुजाकृतं चै-

लम्बो भवेत्तत्र धरातले च ॥ ४ ॥

तत्राधारे कोणमाने समाने

यर्हि स्तः स्वस्मात्तलच्यस्ययोगात् ।

नूत्राधारे कोणमाने नवीने

ये स्तस्ताभ्यां छेदनं तर्हि वृत्तम् ॥ ५ ॥

ते कोणमाने समदिग्गते वा

विभिन्नदिक्स्थे भवतः समाने ।

सदा विदा छेदनजातरूपं

वेद्यं तु नूनं वलयानुकारम् ॥ ६ ॥

इत्यादि सिध्यति ।

अथ गोतखण्डतानां कस्य चिद्वृत्तस्य धरातले चान्येषां
प्रतिभाज्ञानार्थं विधिः ।

निर्दिष्टवृत्तस्य धरातलं यत्

यत्पृष्ठकेन्द्रं च तदेकमत्र ।

वेद्यं क्रमात्तद्गणकेन नित्य-

माधारसंज्ञं निजदृष्टिचिह्नम् ॥ ७ ॥

गोलोद्भवानामिह मण्डलानां

पालीर्गता या निजदृष्टिचिह्नात् ।

४

प्रतिभावोधकम् ।

रेखाः प्रलम्नाः किल यत्रयत्र

स्वाधारके स्युः प्रतिभास्य तेषाम् ॥ ८ ॥

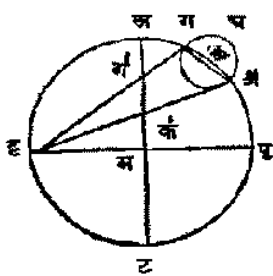
यदाधारवृत्तस्य पृष्ठीयकेन्द्रं

स्वदृक्चिह्नभिन्नं तदेवात्र बोध्यम् ।

तदाधारवृत्तस्य पृष्ठीयकेन्द्रं

विधिं कुर्वता गोलविद्यावरेण ॥ ९ ॥

यथा गोलपृष्ठे किमपि अक्षगृहत्वं तदीयपृष्ठीयकेन्द्रं
के दृक्चिह्नं इ आधारपृष्ठीयकेन्द्रनिर्दिष्टवृत्तपृष्ठीयकेन्द्र-

प्रोतमहत्तं दृक्गजदृष्टसंज्ञं
अटरेखा प्रोतवृत्ताधारवृत्तयो-
र्योगरेखा म गोलगर्भविन्दुः ।

अथ दृक्चिह्नात् अक्षगृहत्त-
पालिगतरेखाभिर्या सूची तत्र
दृक्चिह्नं तद्योतवृत्तधरा-
तलगतं तेन त्रिभुजधरातले

अक्षगृहत्तस्य धरातलं लम्बरूपं तदाधारवृत्तस्य धरातलं
च तत्र लम्बरूपं तद्योगरेखा कर्म रेखा तदा
 \angle दृक्ग = दृक्गचापार्धसमं (रेखागणितस्य तृतीयाध्या-
येन) \angle पृष्ठग = पृक्गचापार्धसमं अस्य कोटिः =
 \angle दृग् कं परन्तु पृक्गचापार्धकोटिः दृक्गचापार्धसमा तेन
 \angle दृक्ग = \angle दृग् कं अतस्तच्छेदनरूपं वृत्तमेव पूर्वसिद्धान्तेन

प्रतिभावीधकम् ।

५

यच्च कं गं व्यासः । अथ मर्क = स्य $\frac{१}{२}$ एकचा, मर्ग
 = स्य $\frac{१}{२}$ एकचा वा, मर्क = स्य $\frac{१}{२}$ (एकचा — केकचा) ।
 मर्ग = स्य $\frac{१}{२}$ (एकचा + केकचा) ततः कं गं = मर्ग — मर्क
 एवं यदि इका इकस्त्रयं इमपसूत्रादधो याति तदा
 तथोर्योगः प्रतिभाव्यासो ज्ञेयः ।

अद्यात्सूत्रावतारोऽयम् ।

अभीष्टाधारवृत्तीयपृष्ठकेन्द्रान्तरं हि यत् ।

द्विधेष्टवृत्तविष्कम्भदलीनसहितं ततः ॥ १० ॥

तयोः खण्डजे स्पर्शरेखे तथोर्य-

न्वेदन्तरं व्यासमानं तदैव ।

यदा स्याद्वर्णं चापमानं तदा तु

तथोर्योगमानं भवेद्व्यासमानम् ॥ ११ ॥

अथ यथा विषुवहत्तधरातले चित्तिकस्य प्रतिभाज्ञान-
 अभीष्टं तदा तयोः पृष्ठीयकेन्द्रान्तरं अक्षांशोनभवतिः चि-
 त्तिकस्य व्यासद्वयं नपतिस्ततो द्विधेष्टवृत्तविष्कम्भदलीनस-
 हितमित्यादिना ८० — अक्षा — ८० = — अक्षा = प्रथमसू-
 त्रगतं तथा ८० — अक्षा + ८० = १८० — अक्षा आभ्यां
 यदा स्याद्वर्णं चापमानमित्यादिना

६

प्रतिभाबोधकम् ।

स्य $\frac{1}{2}$ (१८० - अक्षा) + स्य $\frac{1}{2}$ अक्षा = व्यासः आचार्येण
 चापार्धस्पर्शरेखारूपमेव दृष्ट्या दृष्टं पूर्वं साधितं तेन व्यासदक्षं
 = $\frac{1}{2}$ (प्रद्यु + द्वियु) गोलजर्भात् प्रतिभायाः केन्द्रान्तरं = व्या-

सद - द्वियु = $\frac{1}{2}$ (प्रद्यु - द्वियु) एतेन पलेर्विहीना मग-
 नाष्टरूपा इत्याद्युपपन्नं भवति (द्रष्टव्यं त्रिचत्वारिंशत्पृष्ठे
 द्वादशतन्त्रम्) जडेष्वपमाने बीजप्रक्रियया घनर्णयोरीयं
 विधायोपपत्तिर्बोधा । अथात्र यदि त्रिकोणमित्वा स्पर्शरेखे
 विधाय बीजः कार्यस्तदा स्य (८० - $\frac{1}{2}$ अक्षा) + स्य $\frac{1}{2}$ अक्षा

$$= \text{कोस्य } \frac{1}{2} \text{ अ} + \text{स्य } \frac{1}{2} \text{ अ} = \frac{\text{त्रि. कोज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}}{\text{व्या } \frac{1}{2} \text{ अ}} +$$

$$\frac{\text{त्रि. ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}}{\text{कोज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}}$$

$$\text{कोज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}$$

$$\text{त्रि }^2$$

$$= \frac{\text{त्रि }^2}{\text{ज्या अ}} \quad \text{वा व्यासदक्षं}$$

$$\text{ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ कोज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}$$

= कोटेश एव गोलकेन्द्रात् प्रतिभाकेन्द्रान्तरं

$$= \text{कोटेश} - \text{स्य } \frac{1}{2} \text{ अ} = \frac{\text{त्रि }^2}{\text{ज्या अ}} - \frac{\text{त्रिज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}}{\text{कोज्या } \frac{1}{2} \text{ अ}} =$$

प्रतिभावाधकम् ।

७

$$\begin{array}{r}
 \text{त्रि}^2 \quad \quad \quad \text{त्रि. ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ} \\
 \hline
 २ \text{ ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ को ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ को ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ} \\
 \text{त्रि}^2 - २ \text{ त्रि. ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ} \quad \quad \quad \text{त्रि (त्रि - २ ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ)} \\
 \hline
 २ \text{ ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ को ज्या } \frac{1}{2} \text{ अ} \quad \quad \quad \text{ज्या अ} \\
 \hline
 \frac{\text{त्रि. को ज्या अ}}{\text{ज्या अ}} = \text{को ज्या अ} = \text{पृष्ठीयकेन्द्रान्तरस्य स्पर्शरेखा}
 \end{array}$$

पूर्वसिद्धं व्यासदलं च = कोटिषु = पृष्ठीयकेन्द्रान्तरस्य छेदनरेखा ।

अतः सूत्रम् ।

आधारस्वमहत्तपृष्ठकेन्द्रान्तरस्य ये ।

छेदनस्य स्पर्शरेखे ते व्यासकेन्द्रान्तरे भुजम् ॥१२॥

एवं यदि कस्यापि वृत्तस्य पृष्ठीयकेन्द्रं आधारपृष्ठकेन्द्रा-
त् अतुल्यान्तरे कल्पयति तद्व्यासदलं च क तदा पूर्वयुक्त्या
प्रतिभावासमानं = स्य $\frac{1}{2}$ (अ + क) — स्य $\frac{1}{2}$ (अ — क)

$$\begin{array}{r}
 \text{त्रि. ज्या } \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \quad \text{त्रि ज्या } \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क}) \\
 \hline
 \text{को ज्या } \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \quad \text{को ज्या } \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क})
 \end{array}$$

८

प्रतिभाबोधकम् ।

$$\text{त्रि} \left\{ \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क}) \text{ज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \right\}$$

$$\text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क})$$

$$\text{त्रि} \left\{ \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \text{ज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \right\}$$

$$\text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क})$$

त्रि^२ ज्याक

$$= \frac{\text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क})}{\text{त्रि. ज्याक}} \text{ततो व्यासद्वयं}$$

त्रि. ज्याक

$$= \frac{२ \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} + \text{क}) \text{कोज्या} \frac{1}{2} (\text{अ} - \text{क})}{\text{त्रि}}$$

त्रि

$$= \frac{\text{त्रि. ज्याक}}{\text{कोज्याअ} + \text{कोज्याक}} \text{अनयेव युक्त्या गोलगर्भात् प्रतिभा-}$$

कोज्याअ + कोज्याक

$$\text{याः केन्द्रान्तरं} = \frac{१}{२} \left\{ \text{स्य} \frac{१}{२} (\text{अ} + \text{क}) + \text{स्य} \frac{१}{२} (\text{अ} - \text{क}) \right\}$$

त्रिज्याअ

$$= \frac{\text{कोज्याअ} + \text{कोज्याक}}{\text{अतः सूत्राणि ।}}$$

अतः सूत्राणि ।

आधारः स्वेप्सितो यः स्यात्तथेष्टवलयं निजम् ।

प्रतिभाबोधकम् ।

८

तन्मृष्टकेन्द्रविवरं ध्रुवसंज्ञं भवेदिह ॥ १३ ॥

स्ववृत्तविष्कम्भदलोत्थकोटि-

ज्यकान्विता सा ध्रुवकोटिजीवा ।

हारी भवेदत्र तथा त्रिजीवा

गुणो महद्वृत्तभवा च कल्प्यः ॥ १४ ॥

स्ववृत्तविष्कम्भदलस्य जीवा

ध्रुवज्यका चात्र गुणेन गुण्या ।

हारेण भक्ता प्रतिभाभवे स्तो-

व्यासाङ्गकेन्द्रान्तरसङ्ख्यके ते ॥ १५ ॥

अथैवं विषुवद्वृत्तधरातले क्रान्तिवृत्तस्य प्रतिभाज्ञानार्थं
पूर्वोक्तैव तयोः मृष्टकेन्द्रान्तरं त्रिगोणसमं तेन तत्प्रति-
भाव्यासः

$$= \frac{\text{कोज्याजि. त्रि}}{\text{त्रि - ज्याजि}} + \frac{\text{कोज्याजि. त्रि}}{\text{त्रि + ज्याजि}} \quad \text{तथा मकरवृत्तः}$$

$$\text{तव्यासाङ्गं} = \frac{\text{कोज्याजि. त्रि}}{\text{त्रि - ज्याजि}} \quad \text{ततोऽनुपातो यदि मकरवृत्तः}$$

तव्यासं त्रिगदंमासदा क्रान्तिवृत्ते किं जातस्तत्तज्जातीयो

$$\text{मासः} = ३० \left\{ १ + \frac{\text{त्रि - ज्याजि}}{(\text{त्रि + ज्याजि})} \right\}$$

१०

प्रतिभावोदधकम् ।

$$= २० \left\{ \frac{\text{कोज्याजि}}{\text{कोज्याजि}} + \frac{\text{कोज्याजि. कोउज्याजि}}{\text{कोज्याजि (त्रि + ज्याजि)}} \right\}$$

$$= ३० \left\{ \frac{\text{कोज्याजि} + \frac{\text{कोज्याजि. कोउज्याजि}}{(\text{त्रि} + \text{ज्याजि})}}{\text{कोज्याजि}} \right\}$$

अत एकसप्ततिष्ठस्थपरापमानां नरभागमोर्वी इत्याद्यु-
पपन्नं अन्तरे कृते केन्द्रान्तरं चोपपन्नं भवति । एवं वहवः
प्रकारा अनेन सिद्ध्यन्ति किं लिखनविस्तरेण । एवं पूर्वोक्त-
युक्त्यैव गोलस्पर्शरेखयोर्द्वयोर्योगेन यः कोणः स एव तत्प्र-
तिभास्पर्शरेखोत्पन्नकोणस्तथा या रेखा गोलवृत्ते स्पर्शरेखा
तत्प्रतिभा च तत्प्रतिभावृत्ते स्पर्शरेखा । यद्व्यासमितिरन-
न्ता सा प्रतिभा सरलरेखैव ।

प्रतिभावोदधकमिदं संक्षेपेण कृतं स्फुटम् ।

सुधाकरेण धीमद्भिर्बुद्ध्या ज्ञेयं विशेषतः ॥ १६ ॥

शराङ्कसप्तैन्दुशके व्यतीते

सुधाकरेणैतदकारि तुष्ट्यै ।

यन्त्रप्रचारागमपण्डितानां

श्रीजानकौजानिकृपावलम्बात् ॥ १७ ॥

ति श्रीसुधाकरद्विवेदिकृतं प्रतिभावोदधकं